

Gyermekeimnek, leendő unokáimnak és küzdőtársaimnak ajánlom: kapaszkodó, mentőöv és a modern világ hálózatain terjeszthető, de valóságos, magyar, közjogi lehetőségként.
BG

NYERTESEK, VESZTESEK.

Ez a könyv valójában egy teszt-próba. Olvasása közben bárki lemérheti, hogy mennyire érti a Szent Korona eszme, a hagyományos magyar hatalomelmélet kérdéseit, amelyeket egy középkori, vagy újkori magyar nemes, polgár, de még egy írástudó parasztember is megértett.

Hiszen csak józan paraszti ész kell hozzá, semmi egyéb.

Nyertesek vagy vesztesek leszünk?

„Az egyetemes hazugság korában az igazság kimondása forradalmi tett.” *George Orwell*

„Az elmúlt években maga a társadalom is teljes médiabefolyás alatt állt, s így a manipulált emberek, nem voltak nyitottak más elképzelésre, sőt a saját érdekeik ellen szavaztak többször is. Ennek áttörésére kell az első lépést megtalálnunk. Szerintem a jelenleg nem működő felsőház felállítása lenne az első lépés, amely kettős hatalom kialakulását és a jogfolytonosság kezdetét jelentené. Csak a kettős hatalom kialakulása biztosíthatná, a valódi rendszerváltást és az átmeneti időszak békés, de kisiklás nélküli végig vitelét.”

Elöljáró beszéd.

Akinek kezébe kerül ez a könyv: figyelmesen olvassa át. Céлом, hogy különb emberek sorakozzanak fel a jó ügy mellé, mint amilyen én voltam egykor. Tapasztalatból írok, mert magam is hosszú éveken keresztül a tömegtájékoztató hatás alatt voltam, s még akkor is megalkuvóan védtem az ál-elit egyes tagjait, amikor kezdett világossá válni számomra, hogy foglyai a helyzetnek, sőt még a pénzoligarchia hazai helytartói is. Jelen munkámmal szeretném rádöbenteni a kedves olvasót arra, hogy mások a tények, mint amit közölnek velünk. Sajnos a jóhiszemű emberek teljes világképe a média által sugallt mintákból, és a hírként tálalt közlésekből áll össze. Ráadásul ma már ott tartunk, hogy a meggyőződés kialakításában a tényleges tapasztalat lett az utolsó, s a televízió műsorok - hírek kritikátlan befogadása az első. Ezért nincs tudatában a társadalom többsége annak, hogy mi is történik velünk. Ám ha igaz is egy leközölt hír, sokszor csak azért hangzik el, hogy „hitelesítse” az adott hírforrást vagy televíziós csatornát. Sajnos a jelen helyzetben a nép akkor is képtelen lenne érdekei érvényesítésére, ha rövid időn belül rádöbbenne a tényszerűen teljes igazságra. Elsősorban azért, mert elhíteti vele a pártpolitika, hogy csak ők azok, akik képviselhetik az érdekeit, s kizárólag a pártokon keresztül lehet ma érvényesíteni bármit. Szerintem csak akkor történik majd meg a társadalom valódi önszerveződése, ha – *sajnos* –, nagyon széles körökben megtapasztalják az igazi nyomor és a kiszolgáltatottság szívdobogását. A közjóért csak akkor fognak majd össze az emberek, ha a nép testi-lelki állapota olyan mélységekbe süllyed majd, ahonnan a saját erejéből már nem lesz képes visszakapaszkodni, és ezt fel is ismeri! Mert amíg bízhat az önálló megoldásban - *a visszakapaszkodás lehetőségében* -, addig nem lesz hajlandó a közösségért tenni. Nem lesz hajlandó, mert elhittették vele azt, hogy a politikai ál-elit mindent jobban tud nála, s ez által tehetségesebb is, sőt valószínűleg kiválasztott, de legalábbis „különös anyagból van gyúrva”! Így alakulhatott ki bennünk az a tévképzet, hogy a köznép valójában ostoba is! S amikor mindezt már jól betáplálták a tudatalattiba, akkor az működni is kezdett. S valóban elhittünk nekik mindent. Azonban még nincs vége a játszmának, nem vagyunk még elveszettek, csak önfeladók és megtiportak. De változni fogunk!

Az emberek két világegést követően fokozottan kezdtek törekedni a könnyedebb mindennapokra és hedonista módon akartak élni. Mára már eljutottunk oda, hogy csupán a kötelezettségek nélküli életet tartják az emberi lét értelmének. Sőt, már létezés céljának is csak ezt gondolják sokan. Pedig az életben a jogoknak és a kötelezettségeknek a harmóniájára van szükség, hiszen az embernek az alkotó élet lehet csak a célja, s egyben az adja az értelmét is.

Maga az élet nem lehet tehát cél, hiszen az élet egy folyamatosság, amelyből sem az ősöket, sem az utódokat nem zárhatjuk ki, s nem dönthetünk helyettük

napi pártpolitikai érdekekből. Ezért is kellene szerves egységben élni, s közjót szolgálni értékteremtő módon! Őseinkben, a nagy és nemes becsvágy kerekedett felül mindig, de ők közösségben gondolkodtak. 1918-19-ig, mindig tevékenyen megvédték a hazánkat, az alkotmányos magyar államot. Szinte mindig le tudták győzni a félelmeiket, az önző érdeket és a köznapiságot. Mert nagy dicsőség volt hazafinak, jó honleánynak lenni, s ezt még áldozatokkal és szenvedésekkel is vállalták. Nyilvános elismerésben nekik sem mindig volt részük, de nem féltek, sem 1703-11 között, sem 1848-49-ben, sem 1956-ban. Viszont példát mutattak!

Ma azonban már nem a hedonizmus és a tisztességes polgári élet között lehetséges választani, hanem a kipusztulás és a fennmaradás közt. Ma olyan egzisztenciális (*létbiztonsági*) félelem és emberi bizalmatlanság uralkodik rajtunk, amelynek véget kell vetni azért, hogy méltóak lehessünk őseinkhez, de méltók utódaink bizalmára is! Joghelyreállító szabadságharcainkat követő, sikeres közjogi küzdelmek adjanak példát nekünk is, a jövő fontos feladataihoz. Én csak annyit ígérhetek, hogy mindent megteszek a megmaradás és a nemzetpolitika okán, hogy valódi nemzetté szerveződve: **egységes és igazi politikai erővé** válhasson az államalkotó nép. Teszem mindezt azért, mert a lelkiismeretem, becsületem, de gyermekeim érdeke is azt kívánja: ***ne veszítsünk el a jogtudatunkat többé.***

Pár gondolat egy téveszméről

Sokan hiszik azt, hogy aki a Szent Koronát emlegeti, az a királyságot sírja vissza. Tisztázzuk, hogy az államforma kérdése bár fontos, de nem alapvető. A mi alkotmányos gondolkodásunk szerint ugyanis nem a király vagy a nádor (*akit kormányzónak is hívhatunk*) a hatalom valódi letéteményese, hanem a Szent Korona! Ő a joguralom jelképe. Hiszen a Szentkorona-tanban éppen az a lényeg, hogy a fő és a test (*az uralkodó és a nemzet*) egyenrangú! A világ mai királyságaiban ez a nagyszerű hatalommegosztási elv ugyan nem jelenik meg, de más népek a hagyománytiszteletük okán mégis ragaszkodnak a királyaikhoz. (*Anglia, Hollandia, Svédország, stb.*) Nálunk a legutóbbi törvényes állam is királyság volt, ahol szűkített uralkodói jogkört gyakorolhatott a kormányzó. A Szent Korona, tárgyként foglalatja ugyan az állameszmének, de mégis megkülönböztethető a Szentkoronától. Ez utóbbi egy olyan állameszme, amely éppen a nemzetvédelem és ezzel az állampolgárok érdek- és jogvédelmének a legkiforrottabb, úgynevezett alkotmányos megtestesülése is. Csak két példát említenék: a Szentkorona-tanból kifolyólag a jelenlegi állam törvénytelen, tehát semmiféle adósságért nem vonható felelősségre a magyar nép, amely csak eltűrte, de soha nem legitimizálta a jelen törvénytelen rendszert! A másik példa, hogy a magyar föld nem eladható és csak birtokolni lehet, de korlátlanul nem rendelkezhet vele senki élő személy csak a Szentkorona, mint a nemzet összességét jelképező elvonatkoztatás, amely azonban jogi személy! Ráadásul a birtoklás is csak akkor fogadható el, ha az a nemzet, tehát a közösség érdekét is

szolgálja. Ez egy természetjogi törvény, amelyet őseink isteni törvényként fogadtak el, s megváltoztathatatlanak is tartották, mert az Isten (*ateistáknak a természet*) és a nép érdeke egybeesett. A mai ál-alkotmányos berendezkedés viszont nem véd meg minket sem a kifosztástól, sem a hatalombitorló ál-elit zsarnokságától, de még a nemzetközi pénzligarchia felvásárló szándékától sem, pedig ez ma már a nemzeti létünket fenyegeti.

Elárulom, nem vagyok királypárti! De voltak nekünk valaha szakrális királyaink is. A Turul nemzetség adta a legtöbb szentet a világnak. Ám arról már kevesen tudnak, hogy a belső erő és szellemi harcukhoz szükséges mély hit mellett rendelkeztek a halál utáni romlatlan test kétségtelen bizonyítékával, s ez volt a legfőbb oka tetteik, életük, tehát a magyar történelem Habsburg irányítású meghamisításának és nyomaik eltüntetésének. Sajnos a ma embere már annyira anyagelvűen gondolkodik, hogy erről hallani sem szeret, hiszen úgy érzi: ez ósdi, sőt valami csalásos politikai trükk! Pedig az Árpádház (*Turul nemzetség*) tagjai nem ügyeskedő politikusok, nem gátlástalan hatalomvágyók voltak, hanem olyan szakrális személyek, akik meghaladták az átlag emberek képességeit, mert az ősi hit és tudás birtokában éltek, s szolgálták a nemzetet. A későbbi fejezetekben eltekintek a szakrális megközelítésektől azért, hogy ha valaki jó magyarként, hungarusként, nem hisz a természetfeletti eredetű magyar múltban, annak is legyenek világos és anyagelvű jogi kapaszkodói a jövőhöz.

Együgyű vagyok! Csak egy ügyem van...

"Minden politikai és gazdasági lépést csak a magyar nép érdeke vezéreljen!"
(Krassó György 1989. június 27.)

Elöljáró gondolatok

Már több nemzedék nem leli a helyét a világban. Számukra nincs semmi, ami biztosnak tűnő dolog lenne. S egyedül, az Istennek látszó festett papírok - *a pénz nevű tárgyasult aranybornyú* - jelenthet még, némi ál-biztonságot a számukra. Az emberek szinte programozva vannak. S hatalmas erővel tört ránk a huszadik század örülete, a „fenntartható fejlődés” szlogenjével bélelt tömegmanipuláció. A társadalom atomizálódott elemei azon évezredes butításnak, félrevezetésnek az áldozatai, amely valamikor még az ókori Rómában kezdődött, s az „oszd meg és uralkodj” elvének – *a pénzligarchia általi* – mai kiteljesítése és folyamatos tudatmódosító törekvésének egy (*remélhetőleg*) végső szakasza. Az elbutított ember már csak azt látja a világban, amire beprogramozták, amit beléjük táplált a „modernség pénzvezérelt víziója”: a televízió. **A „modernizált” ember már csak azt hiszi el, amit elhitet vele a „modernizáció és a fenntartható fejlődés” téveszméje, amelyről már kiderült, hogy nem modern, nem**

fenntartható és nem fejlődés! Az ember leszokott az elemző, józan, logikus gondolkodás mindennapi gyakorlatáról, mert elkényelmesedett és könnyebb igaznak gondolnia azt, amit tálcán kínál nekik a „nagytestvér”! Annyira tévelygően árvának látom a magyar társadalom többségét, hogy szeretném megfogni a kezét, de ez sem egyszerű, mert már nincs az embereknek hite, sem a tisztességben, sem az önzetlenségben, s először ezt kellene visszakapniuk. A jelen állapotban, el sem tudják képzelni, hogy érdek nélkül tegyen bárki bármit. Pedig ha valaki végig olvassa soraimat, akkor rá fog döbbsenni, hogy írásomban egyetlen érdekvezérelt mondat sincs, sőt az írással csak árthatok magamnak!

Sajnos, sokat hibáztam életemben. Gyerekként nem láttam át a szülői élettapasztalatnak és tudásnak óriási mélységét, s ma, én élem át azokat a lelki fájdalmakat, amelyeket szüleim érezhettek akkor, amikor meg akartak óvni csalódásoktól, elkerülhető fájdalmaktól. Néha eszembe jut egy régi mondat, amelyet Édesapámtól hallottam: **Ha hibázol, igyekezz kijavítani, ha veszítesz, vond le a tanulságot, de ne higgy azoknak, akik már becsaptak egyszer!** Vajon miért van az, hogy nemcsak az egyén, de a társadalom sem tanul a hibáiból? Az országot eddig irányító politikai bűnözőket miért nem veti ki magából a lakosság, s miért hisz újra és újra nekik? Pedig hányszor ígérték már meg, hogy a közjó irányába mutató és alapvető változásokat vezetnek majd be? Miért nem látja meg a társadalom, hogy a gondok felszíni kezelése helyett, valóban gyökeres változást csak a biztosan bevált, régóta csiszolódott jogi alapok biztosíthatnának? Azok az alapok, amelyek nem napi politikai érdekek mentén születtek egykor, hanem önfeláldozó őseink akaratából. Az ősjog, melyet alkotmányunk, Isteni jogunk, joghagyományunk, természetjogunk, Szentkorona-tannak, igazságos jogelveknek hívhatunk, ki-ki világnézete szerint!

Talán az lehet a gond, hogy nem bírja feldolgozni a társadalom az elkövetett hiba szégyenét, s ezért ismétli inkább újra? Vagy belénk ívódott a bolsevik „mindenhezértés” tétele? Amely még a legsajátosabb ismereteket igénylő posztokra is: csak megbízható elvtársakat ültetett. Vagy még el is hittük, hogy soha nem tévedhetünk? *(Mert a kommunistákhoz hasonlóan, Mi is értünk mindenhez, különösen a joghoz, focihoz, politikához.)* S mi lehet az oka annak, hogy a közvagyon fő fosztogatóinak letartóztatásáról, még nem hallani? S a „következmények nélküli ország” tovább görgeti maga előtt az államadósságot. Azt sem értem, hogy az arányos közteherviseléshez elengedhetetlenül szükséges progresszív 5-7 adósáv helyett, miért csak 1 adósávot vezetnek be? Ezek a kérdő mondatok remélhetőleg világossá teszik mindenki számára, hogy nem elkötelezett baloldali és nem jobboldali vagyok, hanem népben - nemzetben gondolkodó, aki nem hajlandó behódolni semmilyen izmusnak és pártnak, csak a nemzet érdekét, az igazságosságot, méltányosságot tartja szeme előtt. Ha meg egyszer tudunk szabadulni a gondolkodás mentes automatizmustól, akkor e kérdéseket mi magunk válaszoljuk meg, ráadásul hibátlanul! Akkor nem fog működni többé a média szájbarágós véleménydiktatúrája, letompul a rabul ejtő képernyővarázs, s megszűnik az érthetetlen cselekvési és behódolási

kényszer. Kihúzzuk magunkat, s büszkén nézünk a jövőbe! Valamikor minden Kárpát-medencei lakosban élt a Szent Koronához való ragaszkodás, és az igazságos jogérzet. Ha a jelen írás hatására csak egyetlen lépést is tudunk tenni, már nem éltem hiába. S, ha visszatérne az alkotmányos jogtudatunk, akkor ki tudnánk lépni a pénzmanipulációs világból, a globalista mátrixból is.

Mi indított az írásra?

Nem régiben fellángolt egy rövid vita arról, hogy lehetnék mi királyság is. A Habsburg Intézet vezetője Gerő András után megszólalt a témában a Habsburg Györgyöt támogató MDF szürke eminenciása, aki miniszterelnöksége idején nem, most viszont ki állt a Szentkorona-tan mellett!(?) Boross Péter szerint az ország vezetőinek mindenképpen a világon egyedülálló Szent Korona előtt kellene esküt tenniük és szeretné, ha ez belekerülne az alkotmányba is. **A volt miniszterelnök szerint újra kell gondolni az egész történelmet, főleg a közjogot és be kell építeni a mai életbe, ezért van szükség új alkotmányra.** Szerinte a hagyományokat és ceremóniákat át kell örökíteni, s a korona szinte személy, akinek személyiségi jogai vannak. Ez a rövid hír az, amely miatt mindenképpen írnom kellett, mert a nyilatkozatban keveredtek az igazság és a politikai haszonlesés elemei! Az aláhúzással kiemelt résszel egyetértek ugyan, de *szó szerintem nem új alkotmányra, hanem a szerves jogfejlődés folytatására lenne szükség!* Jelen írásom tehát nem pártpolitikai, hanem nemzetpolitikai szempontból közelíti meg az alkotmányosság kérdését, s ehhez a történelem és a politikai filozófia eszköztárán kívül, csak a józan magyar gondolkodást vettem igénybe. Állításom igazolására idézem egy tisztességes magyar koronaőrző nyilatkozatát:” **Magyarország Szent Koronája nem a törvény tárgya, hanem a magyar jog forrása és polgára.** A Szent Korona olyan szuverén személy, amelynek az uralkodó (*elit?*) az alárendeltje. A magyar és a nemzetközi jog szerint a Szent Korona jogi és alkotmányos személy, amely magába foglalja a magyar alkotmányos hatalmat és a nemzeti létet. Ezen alkotmányos szabály szerint a király, az Országgyűlés tagjai, a polgárok ennek a testnek a részei. **A Szent Korona alkotmányosan és jogilag a magyar nemzet. Választhatunk királyt, országgyűlési képviselőket, hivatalukat azonban csak akkor foglalhatják el, amikor Szent Koronára az esküt letették.”** (*Pajtás ezredes 1945*)

Nemzetközi kitekintés az alkotmányosság kérdésében.

Az alkotmányosság kérdését eltérő módon ítélik meg a témával foglalkozó polgári és bolsevik közjogászok. De velem azonosan ítéli egy Amerikában élő magyar tudós, aki a politológia területén működő kiváló professzor és MTA tag. Következő sorai, **tudományos értékű helyzetelemzésnek foghatók fel:**

„1. a jogfolytonosság alaptétele, hogy a régi, hagyományos alkotmány nem szűnt meg, csak idegen megszállók parancsára azt megszegték az új, Sztálin-Rákosi förmedvény elkészítésével. **Hagyományos, de jure érvényes alkotmány nem ad módot parlamenti alkotmányozásra, de arra nincs is szükség.**

2. Ha mégis írott alkotmányt akarnak készíteni, ami leváltja a jelenleg de jure érvényes, de facto megsértett alkotmányt, a legitimitás megkérdőjelezhetetlen biztosítása érdekében a népszavazással való jóváhagyás elkerülhetetlen. Különben az új alaptörvény legitimitása, nevezzék az alkotmánynak vagy bárminek, mindig kétes lesz. **Így, ha ezt a tervet végrehajtják, az alkotmányos legitimitás állandó vita tárgya marad, és nem lesz a nemzetnek soha általánosan elfogadott alkotmányos rendszere.**

3. Az *Amerikai* alkotmányozást követve a nyugati demokratikus alkotmányozás alapelve, hogy az alkotmányt társadalmi szerződésnek tekintik. Ezért nem csak **szétválasztják a törvényhozási és az alkotmányozási szerepet**, hanem a törvényekkel ellentétben, az alkotmányt illetve alkotmánymódosítást a nép vagy szövetségi rendszerben a szövetség alkotórészei, vagy két házas törvényhozás esetén mindkét háznak minősített többséggel vagy *népi referendummal külön jóvá kell hagyni*. **De sehol sem kezelik úgy, mint egyszerű, 2/3-os törvény!**

(a. A franciáknál a 89. cikk szerint mindkét háznak jóvá kell hagyni külön, majd vagy egy közös ülésen, vagy *népi referendummal* kell jóváhagyni.

(b. A németeknél az Alaptörvényt először egy külön gyűlés (Herrenchiemseeconvention<http://en.wikipedia.org/wiki/Herrenchiemsee_convention>) írta, majd jóváhagyták a megszálló hatalmak, és végül az államok (Länder) ratifikálták.

(c. Olaszországban mindkét háznak jóvá kell hagyni kétszer, és ha a második szavazásnál mindkét ház 2/3-os többséggel jóváhagyja, az elég, ha nem, akkor referendum kell.

Mivel nálunk csak egy ház van, (már ez is alkotmányellenes!) az Európában bevett hagyomány szerint a referendum elkerülhetetlen! **Olyan, hogy egy választással előre (kitöltetlen) blankett mandátumot kapnak alkotmányozásra, az egy minden alapot és precedenst nélkülöző kitalálmány!**

4. Nálunk, mivel **van érvényes, de be nem tartott hagyományos alkotmányunk**, alkotmányozás helyett egy bizottságot kell felállítani jogászokból, történészekből, alkotmánytörténészekből és politológusokból, akik összeállítják, illetve rendszerezik a hagyományos Magyar alkotmányt, megállapítják annak jelenleg alkalmazható részeit, esetleg kiegészítő javaslatot tesznek, és javaslatot tesznek a hagyományos alkotmányos rendnek a visszaállítására. **Ezt elvégeznék**

a korona fejeként és a nemzet, mint a korona teste, jóváhagyná, és az Országgyűlés, hivatkozás révén, egy alaptörvénnyel, újra érvényesítené a hagyományos alkotmányok a bizottság által javasolt rendelkezéseit!"

Idáig az idézet **Dr. Balogh Sándor** professzortól, azonban: vigyázat, mert vannak kérdések, amelyekben sem népszavazás, sem bármilyen többség nem dönthet! A Szent Korona főhatalma kérdésében őseink döntöttek, s így nekünk – *jelen média befolyásolt állapotunkban különösen* – nincs jogunk változtatni!

Most jöjjön egy másik tengerentúli szaktekintély, **Donald S. Lutz**. Szerinte: *„egy nép akkor hoz létre alkotmányos demokráciát, amikor felkészült rá, és az a jó, ha annak formája a hazai gyökerekre támaszkodik”!* Az ő alkotmány elemzéséből néhány gondolatot kiemelnék, amely rávilágít a kérdés egyszerűségére. Szerintem az a legfontosabb amerikai szempontból, hogy: *„alapvető célként az alkotmányt a néphez kell igazítani.”* Elemzésében visszatér a 200 éves Amerika alapjaihoz: „Thomas Jefferson híres arról a mondásáról, hogy minden nemzedéknek szüksége lenne egy kis "forradalomra" a szabadság áldásainak megőrzése érdekében. **A "forradalom", "revolúció" az ő korában, mai jelentésével ellentétben, nem a múlttól való erőszakos elszakadást, hanem a jelenből való átgondolt fejlődést, evolúciót jelentette.....** „Eddig az idézet és majd később fejtegetni fogom, hogy a magyar közjogi hagyománynál, az ősi alkotmányunk esetén sem a forradalom (*revolúció*), hanem éppen az evolúció, tehát a fejlődés volt a leglényegesebb eleme, a szerves fejlődésben szinte tökéletessé csiszolódott magyar alkotmánynak. S, ha Donáld S. Lutz, alkotmány elemzésében visszatért a **200** éves Amerika alapjaihoz, akkor talán én is hivatkozhatok az **1159** esztendő, szkíta rítusú szövetségkötésünkre, a magyar alkotmányosság első és ismert megállapodására.

Összerződésünk.

„Olyan világra van szükségünk, amely tiszta, zöld és gazdag,
és lehetővé teszi mindenki számára a kellemes és méltóságteljes életet,
egy egészséges bolygón” (Susan George)

A sarkalatos vagy alaptörvények sorozata az, amely a - *szokásjog mellett* - szerves történelmi jogfejlődés alapján biztosított az államnak alkotmányosságot, s folyamatos biztonságot a mindenkori államhatalom, de az őt megbízó közösség számára is. A mindenkori állam alaprendje vagy jogrendje az alaptörvények sorozatából leszűrt jogelvek szerint épül fel, s így elődeink szerepe és gondolatai nem tűnnek el a történelem ködében, hanem mindig ott állnak és felhasználhatóak az utódok érdekében. Ezért van az, hogy a történelmi alkotmányból származik minden más jog, hiszen nem része a jogrendnek az alkotmány, hanem az **alapja**. Az alkotmány tehát, az emberek mindennapi,

hétköznapi életének a kerete, így életforma és kultúra is. Alapja a közös megegyezés, melyben a közösség önként rögzíti az elveket, mely szerint élni akar, melyet be akar tartani, s be is tartat mindenki mással.

A magyar alkotmányosság első emléke a 851-es Vérszerződés esküjének szövegében található, amely tartalma alapján, összerződési alaptörvényünk is.

Anonymus, így írta le a vérszerződésben foganatosított egyezményeket:

„Azok a fejedelmi személyek, akik tulajdon szabad akaratukból választották Álmost urukká, sem ők maguk, sem fiaik soha, semmi esetre ki ne essenek a vezér tanácsából és az ország tisztségeiből.

Ameddig az ő életük, sőt az utódaiké is tart, mindig Álmos vezér ivadékaiból lesz a vezérük. Ami jószágot (vagyont) csak fáradalmaik árán szerezhettek, mindegyiküknek része legyen abban.

Hogyha valaki Álmos vezér és a többi fejedelmi személyek utódai közül az esküvel kötött megállapodásokat meg akarná szegni, örök átok sújtsa. (Lásd: Endrey Antal/Végső nemzedék) Ha valaki utódaik közül hűtlen lenne a vezér személyéhez, vagy egyenlenséget szítana a vezér és rokonai között, a bűnösnek vére omoljon, amint az ő vérük omlott az esküben, melyet Álmos vezérnek tettek.”

Ezen Szkíta rítusú összerződésnek, az általam kikövetkeztetett elvei:

A./ a közösség, mint az egyik szerződő fél átadja a saját hatalma egy részét – a szövetségkötés ellenőrzött jogát – választott vezéreinek. *(A nép – akik nem vettek részt a védelmi tevékenységben - és a nemzet, amelynek a védelem alapvető kötelessége volt, ekkor még nem vált szigorúan ketté!)* **Ezt ma a befolyásmentes képviselőválasztásnak hívhatnánk!** *(létezik-e ma ilyen?)*

B./ ez alapján a vezérek egyszeri választással átruházzák a Turul-nemzetségre a közhatalmi jogok és kötelezettségek egy meghatározott részét, de a szertartást a pajzsra emelés fejezte be, amely a mai népszavazás és a közvetlen elnökválasztás előképe. Ezzel jött létre a sajátos magyar **hatalommegosztás**. *(Ma már ez sem lehetne befolyásmentes, hisz a tudatipar mindenkit manipulál.)*

C./ a megállapodás örök időkre **rendelkezik a közösen szerzett vagyonról** is, mégpedig igazságosan és méltányosan. Ez a későbbi ősiség alapja, a Szentkorona jelképezte közvagyon, **amely anyagi függetlenséget biztosít** a nép teljességének. *(Ma érdemtelenül is lehet birtokhoz, sőt tulajdonhoz jutni, de akkoriban nem lehetett, s a nemesi birtokot és a jobbágytelket is védte a jog.)*

D./ a kor szintjén vár büntetés („örök átok” arra, vagy a „vére omoljon”) aki a vérszerződést akár a közösség tagjaként, akár a közösség választott vezéréként, vagy uralkodóként szegi meg. Így létrejött a közjogi alap, amelynek szankciója *(büntetési tétele)*, jogosultjai és kötelezettjei vannak, s kihat a magánjogra is. Mindez tehát egy **államalkotó akarat** tükré, mely a kor szintjén már **Alkotmány!**

E./ a felek ősi szkíta szokás szerint: *vérrel pecsételik meg, s esküvel szentesítik a szerződést.* Valószínűleg rovással mindezt le is jegyezték, de mi csak Anonymus gesztájából tudjuk, mert ősi írásunknak még az emlékét is ki akarták törölni azok, akiknek nem volt ilyen írásuk, s a jelenlegi írásbeliségük, sőt még „őstörténetük” sem önálló alkotásuk!

F./ a szerződés betartásán a szerződő felek és megbízóik mindegyike örködni volt jogosult. A szankció szerint a közösség minden tagjának „vére omoljon” ha az esküjét megszegi. Anonymus nem írja ugyan le, de szembeszállhatott, akár az uralkodónak is ellenállhatott, ha az „*esküvel kötött megállapodásokat meg akarná szegni*”, mert az örök átokkal sújtott személyt bárki megölhette, büntetlenül. ***Ez az ellenállási jog eredete, forrása.***

Szerves jogfejlődésünk során ezen elvek teljesedtek ki a koronaeszmében. Már az összerződés megnyitja a lehetőséget az állam számára szükséges intézmények felállításához, a természetjog szerinti élethez, s lefekteti az egy ugyanazon szabadság alapeszméjét, amely az ősi, örök, fejlődő képes alkotmányosságunk, egyik legfontosabb elemeként jelentkezik ma is.

Ma jogfolytonosak vagyunk a Rákosi-kádár rezsimmel?

„Jogállamot nem lehet jogállam ellenesen építeni” (?Sólyom László)

Tisztázzuk, hogy a mai állam nem jogállam, s mert jogellenesen hozták létre, tehát: illegitim, azaz törvénytelen is! Az uralkodó osztály folyamatosan hallgatja agyon azt is, hogy a történelmi alkotmányunk érvényes, csak érvényre kellene juttatni! Elhallgatják, hogy koronánk nem csak tárgy, de jogi személy, sőt a főhatalom leválthatatlan intézménye is. **Nemcsak jelképe az államnak, hanem maga az állam, nemcsak jelképe az alkotmányosságnak, hanem maga az alkotmány!** Az amerikai hatóságok 1945-ben először veszélyes sugárzó tárgynak, majd 1951-ben különleges jogállású tárgynak nyilvánították a koronát, s ettől fogva úgy kezelték, mint a magyar nép különleges státusban lévő tulajdonát, amely az Egyesült Államok hatóságainál van letétben. (*State D. 1965*) **A magyar közjogi felfogás persze ezt fordítva értelmezi, mert nem a nép tulajdona a korona, hanem a Szentkoronánk alkotórésze a nép, pontosabban a nemzet!** A koronát, mint a magyar jog és történelmi alkotmányosság forrását, az USA elismerte, sőt ***visszaszolgáltatásakor ígéretet kért a „méltó hely” biztosítására*** is. A dolgozatból ki fog derülni, hogy a méltó hely a közjog és a közhatalom csúcsa, ahol a magyar jogállamiság legfőbb meghatározója a Szent Korona. Ebből következően minden megszavazott törvényünknek a Szentkorona eszméből kellene következnie, de ez 1946 óta a mai napig nem valósult meg, sőt az alkotmánynak nevezett ál-alkotmány 1949-ben, de 1989-ben is, csak arra volt jó, hogy az alkotmányosság látszatát keltse,

és hogy ne keressük az igazi alkotmányunkat, amely a Szentkorona közjogi szerepében rejlik, s nem egy teleírt papíron! *(amelyet még be sem tartanak!)*

Közjogi gondolkodóink az elmúlt századokban világossá tették az uralkodóink, de a köznép számára is, hogy *a hatalom gyakorlása csak akkor legitim és törvényes, ha biztosított: az államnak, s jogintézményeinek az ősi alkotmányos alapelvek szerinti működése.* Szentkorona nélkül ugyanis nincs szabadság, függetlenség, törvényesség. De nincs valódi, erős biztosítéka a jogoknak és kötelezettségeknek, és nincs biztosítéka a tartalmi hatalommegosztásnak sem.

A jogfolytonosság egyik elve a szerves történetiség. De elve az is, hogy a történeti állam hagyományos működési rendjét felforgató törekvés jogtalan. Ezért jogtalanok tehát: 1918, 1919, 1946, 1949, 1989, sőt napjaink rendelkezései is! Törvénytelenésre, a hagyományos közjogot felforgatni akaró erőszakra tehát: jogot senki sem alapozhat! **Bárki, aki külső vagy belső erőszakkal, hatalmi erővel, csellel, csalással, elhallgatással törvényt, vagy szokásjogot sért, az nem szerezhethet törvényes hatalmat, mert az csak hatalombitorló!** De az is, ki a hatalmát nem a magyar alkotmányos intézményeken keresztül gyakorolja, *(mint ma!)* vagy azok figyelmen kívül hagyásával ténykedik, vagy működési elveit hagyja figyelmen kívül. A hatalmat csak bitorolja, aki ilyet tesz! S kinek hatalma törvénytelen, annak cselekedetei: semmisnek minősülnek.

Az idegen jogrend fertőzésében

„Ó, boldog Magyarország, ne engedd tovább gyötreni magad!” *(Dante)*

A sztálinisták által a nyakunkba ültetett és idegen jogrendet biztosító ál-alkotmányt 1989-ben az elvtársak átalakították. A Moszkvából sugallt bolsevik hatalmi szabályzatot egyszerűen átirányították a pénzoligarchia éppen időszerű székhelye felé. Tehát pénzhatalmi érdeket képviselő hatalmi szabályzattá alakították át a sztálini parancsot, s az átalakítás folytán egy újabb államformaváltás látszatát hozták, de lényegi változás, történelmi jogfolytonosság nélkül. Szűrös Mátyás tehát kikiáltotta a köztársaságot, és az akkoriban még egy *(MSZMP)* párti parlament, többnyire bolsevikokból álló alsóháza elfogadta azt az alaptörvényi formát, amelyet ma is – *megtévesztően* –, alkotmánynak hívnak. Amikor ma a politikum új alkotmányról vagy „alkotmányreformról” beszél, akkor elárulják teljes tudatlanságukat, vagy befolyásoltságukat a témában. A szerves jogfejlődés feltétele ugyanis nem elavult és nem középkori, de a jelenlegi ál-alkotmány viszont elavult és idegen a közjogi hagyományainktól, s a magyar néplelektől. ***Tehát ma csak akkor beszélhetnénk alkotmányos államról, ha a Szentkorona értékrendjéhez igazítottan születnének törvények, s a törvényhozó és alkotmányozó hatalmat is megkülönböztetné a politikum, sőt az***

ősi ellensúlyok minden intézményét – átgondoltan – de visszahelyezné az eredeti tiszttségébe.

Csakhogy azokat a fogalmakat, amelyeket ma a közbeszédben használnak – *a politikusok, riporterek, újságírók és sajnos a közemberek is* – egy meghamisított bolsevik fogalmi rendszeren keresztül, a globalista kor agymosó technikájával terelték át a polgári fogalmi rendszerbe, s így valódi jelentésük elhomályosodott. Azért is félnek a pénzoligarchia urai a Szentkorona értékrendtől annyira, mert nem csúsztat, nem hamisít. De azért is, mert a történeti magyar alkotmányosság az a jogi korlát, amely nemcsak megtartotta a magyar nemzetet (*még az idegen megszállás alatt is*), hanem az így kikristályosodott rend lehetetlenné tenné az igazságtalan harácsolást, a tőkeösszpontosítás egészségtelen növelését, s mintát mutathatna a világ jelenlegi válságából a kilábalás módozataira, természetesen a pénzoligarchia túlhatalmának jelentős, de alaposan átgondolt csökkentésével.

A Szentkorona állameszme ugyanis a közjónak ma ismert leghatékonyabb formáját adja, hiszen az államot alkotó közösségeknek – *de a közösségek tagjainak is* – biztosítja az egyenjogúságot, s cserébe csak a Szent Koronához való hűséget és ez által a közösség szolgálatát kéri. Márpedig a közösség szolgálata az egyén érdeke is, hiszen csak így lehetséges a társadalom minden tagjának a hasznos szerepét megtalálni. ***Nem valamiféle álszent egyenlődsdi ez, hanem a közjó szolgálatában betöltött szerep alapján való társadalmi munkamegosztás.*** Ahol nem az számít, hogy milyen vallású, etnikumú vagy, hanem az, hogy az értékrendet megtartod-e, hogy a jogok és kötelezettségek egyensúlyát elismerve, a közös államot szellemi vagy fizikai teljesítménnyel mennyire tudod oltalmazni, építeni. Ha kimagasló a szolgálatod, akkor a jutalmad is az, ha viszont a közös állam vagy a közjó ellen fordulsz, akkor a hűtlenségednek megfelelően kapod az igazságos büntetést. Ez a kötelezettség és jog valós egyensúly. A jelenleg működő idegen eredetű „jogrend” a társadalom élőködőinek a hatalomra kerülését és hatalomban maradását biztosítja ugyan, de korszerű és igazságos Magyarországot nem képes biztosítani semmilyen „új alkotmány” vagy átalakítás révén. Tehát a jelenlegi ál-alkotmány reformálásáról csak gyávaaságból, tudatlanságból, vagy a politikai maffia kiszolgálása esetében lehet beszélni. Elismerem: az ál-alkotmányban foglaltak betartásával lehetett volna egy szabályosnak tűnő, emberszabásúbb rendet is építeni, de nem sikerült.

A nemzeti érdekeknek megfelelő törvényalkotást valóban az Országgyűlés két házának kell biztosítania, de az „alkotmányozást”, csak a hatalomtól független nemzeti megegyezés kezdeményezhet és hajthat végre, ám csak alaptörvényi szinten és csak népszavazási megerősítéssel! A jog és erkölcs egységére épült tisztességes közéletet csak a hagyományos magyar közjogi gondolkodásból szervesen kifejlődött történelmi alkotmányosság alapelveire épülő új, sarkalatos -, vagy alaptörvény alapján remélhetünk. Ezt azonban nem senkinek sem szabad

alkotmánynak hívni, mert az elmúlt rendszerek agymosása miatt az alkotmány fogalmát (*nekünk magyaroknak!*) kizárólag a bevált és megváltoztathatatlan igazságos jogi alapelveknek kell fenntartani!

Tudom, hogy a magyar közjogi gondolkodás egy időben, még magát a működő jogrendet is alkotmánynak hívta, de éppen ezzel a lehetőséggel éltek vissza az elmúlt korszakok kollaboráns politikusai, újságírói és jogásza. Sőt, ezzel terelik a köztudatot ma is a vérgőzös Nagy Francia Forradalom alkotmányainak számunkra nyaktiló (Guillotine) veszélyű, idegen – *constitució*s –, mintái felé.

Nekünk magyaroknak, szent kötelességünk a történelmi alkotmányosság elsikkasztásának véget vetni, mert csak a hagyományok és a jogfolytonosság helyreállításával szüntethetjük meg az ellenünk folyó etnikai, kulturális és gazdasági elnyomást, másképpen fogalmazva a népiirtást és gyarmatosítást!

Ne feledjük el, hogy a magyar alkotmányosság és Szentkorona állameszme az európai jogfejlődésnek is része, sőt annak legigazságosabb, legpatinásabb darabja. Olyan része, mely megoldást nyújthat a jelen Európájának erkölcsi és közjogi gondjaira, mert az állameszme továbbadása és védelme maga a ***Magyar Küldetés***, amelyet őseink vállaltak az Árpád-házi királyok korában éppen úgy, mint Nagy Lajos, Hunyadi, Bocskai, Rákóczi korában, sőt 1848, vagy 1956 hőseiként is. Ne legyünk hűtlenek az Ő elveikhez és emlékükhöz!

Mindenki számára – *aki nem elfogultan és nem pártos gondolkodástól áthatva vizsgálja az alkotmányosságunkat* – világosan látható lehet, hogy alkotmányosságunk Európát messze megelőzve biztosította, az akkor még ott, nem alapvetőnek tartott jogokat is!

A hatalommegosztás nem formai, hanem tartalmi megoldása, a Szentkorona eszméből fakadó joguralom elve, az ellenállási jog és a hatalomtól való anyagi függetlenség biztosítása, az önszerveződő önkormányzatiság ellensúly szerepe, stb. Ezen értékek csak sok századdal később váltak ismert és elismert jogokká a „művelt nyugat” számára, bár akkor sem tisztán az igazságosság szellemében és nem az evangéliumi szeretet jegyében, mint nálunk. 1215-1535 között történt ugyan próbálkozás Angliában, de ezt követően – *Morus Tamás kivégzése után* – a központi hatalom bekebelezte az erkölcsi tekintélyt, s egyedül hazánk maradt a klasszikus értelemben vett alkotmányos állam Európában. Az egyetlen olyan birodalom, amely nem gyarmatosított, nem irtott ki kultúrákat, sőt mi védtük a meg a gyarmatosítókat az Iszlám rohamától. A spanyolok, angolok, portugálok kifosztották az új világot akkor, amikor mi két pogány között, élet-halál harcot vívtuk a törökkel s Béccsel. A Habsburg hataloméhség és mohó gátlástalanság tett pontot a Mátyás haláláig folyamatosan fejlődő alkotmányosságunkra.

A magyar állam már az összerződéstől az anyagi függetlenséggel is biztosított, „arányosított jogegyenlőség” szerint, biztosította az egyéni jogokat is. Mindez a

kötelezettségeknek és a jogoknak – a kor szintjén is, igen modern – egyensúlya alapján történt, majd 1848-tól biztosította az egyénnek, nem csak hagyományos közösségi tagként, hanem szinte általánosan a közhatalomban való részvételt. A török kiűzése után a nemzetközi pénzoligarcia érdekeinek behódoló Habsburgok nem tudtak, de nem is akartak erőt meríteni a magyar alkotmányosság joguralmi tárházából, hiszen nekik éppen az alkotmányosságunk volt a gátja birodalmi egyeduralmuk teljes kiépítésének. Amikor már felismerhetővé vált a pénzügyi diktatúra kialakulása, addigra a pénzoligarchia úgy beépült a Habsburgok érdekszférájába, hogy már lehetetlenné vált a szabadulás. A kossuthi Kasszandra levél jóslata azért volt olyan hihetetlen a korszak hazai politikusainak, mert a hazai magyar politika nem volt birtokában azon értesüléseknek, amelyet Kossuthnak – *a nyugati szabadkőműves közegben* – nem volt bonyolult megszereznie. A naiv és pozitív szerepben tündöklő nemzeti liberalizmus tehát, akkor vált a „fejlődés motorjává” és a nemzetet züllesztő és megosztó Habsburg politika teljes kiszolgálójává, mikor a pénzoligarchia már erősen ránk telepedett.

Az eddig ismertett hatalommegosztási kérdések lényegi eleme az államfő szerepe az alkotmányos gondolkodásban. A magyar közjogi gyakorlatban ugyanis az államfő – *akit Hunyadi, Kossuth, Horthy példájára kormányzónak is lehetne nevezni* – a korona után a magyar állam legfőbb közjogi méltósága, s azt a fontos szerepet és hivatalt tölti be, amelyet a magyar történelem folyamán a mindenkori nádor viselt. Ez komoly feladat és nem csak reprezentációs cím volt! Ha a nemzetgyűlés összehívása a monetáris hatalom vélemánydiktatúrája miatt nehézségekbe ütközik, akkor az államfőnek kell felvállalni a nemzetszolgálat nehéz és rögzös útját, hogy véget érjen a jelen illegitim, közjogi provizórium. Ha komolyan vesszük a jogfilozófiai elveket, akkor nem lázadni kell, hanem megszervezni a hagyományos jogrendünk állandóságának védelmét, s vissza kell térnünk ahhoz a jogi elvrendszerhez amely erősít, megtart minket.

Lássunk tisztán közjogi kérdésekben!

Kossuthi példán okulva mondhatom, hogy a Washingtoni Konszenzus és a Mont Perelinben kidolgozott elméletekről, sokáig nekünk sem volt elképzelésünk. De ezek világosan meghatározták a világ – *gazdasági és politikai* – arculatát már a XXI. század elejére. Ma már szembe kell szállnunk a globalista világerővel, amely a nemzeti vagyonok, és az országok feletti teljes hatalom megszerzését tűzte ki célul, ha nem az önfeladást választjuk. Több földrészen is elkezdtek az államszövetségek létrehozását, a közös világpénz előkészítését, a világbank adósságcsapdáinak kiterjesztését, és a nemzeti pénzműveletek ellenőrzését. *(Ez tehát az ok, amiért Simor András jegybankelnök közel 9 milliót keres havonta!)*

A mesterséges pénzügyválság mellett, a megbukott neoliberális gazdaságpolitika mindent szétzüllesztő módszerét veti be ellenünk továbbra is. De mi legalább ne nyújtsuk önként a fejünket a bárd alá, legalább álljunk ellen a nemzetünk és az alkotmányosságunk felszámolásának világos szándékának! Ne higgyünk annak aki, azt hirdeti, hogy az Unió nekünk pénzeket ad. (*Legfeljebb vissza ad!*) Ne higgyünk annak, aki gyökeres változást hirdet, de nem ad vissza alkotmányt, nem akarja a közpénzrendszert, nem lép fel az önellátó magyar gazdaság érdekében. **Ne higgyünk annak sem, aki valami újat ígér, mert nekünk nem valami kiszámíthatatlan új, hanem a bevált régi kell!**

Az kell, hogy a hatalomnak a valódi joguralom biztosítson féket, a kultúrát a helyben lakók érdeke, az igazságosságot pedig többé, semmi ne korlátozhassa! **Az kell, ami a miénk. Csak a miénk!** A magyaroknak soha nem kellett a másé. Nem akartuk mások folyóját, mások hegyeit, mások szokásait, mások dalait. De nem akartuk mások feleségét, viseletét, koronázó városát, hegyeit, s aranyát. Ma azonban, mások levetett holmijában járunk, mások szokásait, dalait fűjjük! S ma már, sajnós mások akarják maradék kincseinket, feleségünket, földjeinket! S mi, még most sem nem becsüljük meg történelmünket és alkotmányunkat. Pedig egyedül a Szentkorona alkotmányossága lenne képes ezt a sátáni erőt megállítani! Ne feledjük Boross Péter – *talán véletlenül kimondott* – mondatát: **„újra kell gondolni az egész történelmet, főleg a közjogot, és be kell építeni a mai életbe...”**, hozzáteszem: mert alkotmányunk élő, és fejlődni képes. Nem mások jogrendjét, hanem a sajátunkat követeljük, az ugyanis az igazságos rend és joguralom egyetlen biztosítója.

Nekem tehát csak egy ügyem van: a **magyar alkotmányosság visszaszerzése!**

Alapvető jogfilozófiai elv: törvénysértés jogot nem alapít!

„9. § Az úgynevezett népköztársaság és tanácsköztársaság szerveinek néptörvény, rendelet vagy más elnevezés alatt kibocsátott mindennemű rendelkezései érvénytelenek. Hasonlóképpen érvénytelenek az úgynevezett nemzeti tanácsoknak és szerveiknek mindennemű rendelkezései és határozatai is.” 1920. évi I. tv. cikk az alkotmányosság helyreállításáról.

Az alkotmány kiiktatás első bolsevik kísérlete megbukott, minden rendeletét egy törvénnyel törölte el akkor a Nemzetgyűlés. Felmerülhet a kérdés, hogy 1990-ben miért nem történt hasonló, hiszen – *az egy jogfilozófiai alapelv, hogy* – a törvénysértés jogot nem alapíthat. De felmerülhet az is, hogy ma, a kétharmados többséggel bíró pártszövetség miért nem lépi meg ezt a teljesen nyilvánvaló, s a társadalom számára alapvetően fontos lépést? Nincs tisztában azzal, hogy mire kapta a felhatalmazást? Vagy nem tud szembenézni az elmúlt évtizedek sajátos „agymosásának” következményeivel? Esetleg nem is érzi a gondolkodás

beszűkülésének veszélyeit? Sőt azt sem érzi, hogy milyen óriási elégedetlenség érzése feszül a magyar társadalomban?

Ezt az érzést csak a jogfilozófia elveinek átgondolásával, a hibás joggyakorlat, és téves jogértelmezés felszámolásával, valamint a bevált és igazságos elvekkel lehetne megszüntetni. Fel kellene tehát ismernie a politikának, hogy csupán ezzel a lépéssel lehetne a magyarság betegebb részét az önfelszámoló közönyből és letargiából kihozni! Fontos lenne felismerni és népszerűsíteni azt is, hogy végre mindenki számára világossá váljék: ez nem egy lehetséges, hanem egy szükségszerű lépés. Mert ez a joghelyreállítás alapvető kötelessége a magyar vezető rétegnek, ha valóban nemzeti érdeket akar szolgálni, ha jövőt akar biztosítani gyermekeinek és unokáinak is.

Miért az alapja az alkotmány a jognak, miért nem része?

A hagyományos eljárást – *a kikristályosodott procedúrát* –, az alkotmányozás és a jogrend területén 1949-től teljesen elfelejtette a bolsevik diktatúra. Ennek az alapvető célja az volt, hogy az addig bevált és viszonylag kis hibákkal működő magyar közjogi rendszert ne tudjuk tovább tökéletesíteni. Helyette pedig egy – *nekik kedvező és főleg folyamatosan átalakítható* – új, bolsevista „szokásjogon” alapuló proceduális norma rendszert vezettek be. Ehhez kíván ma ragaszkodni az LMP, de többnyire sajnos még a Fidesz is.

A cím szerinti kérdés tehát csak azért vetődhet fel, mert a jelenlegi jogtudomány továbbra is a bolsevik alapú globalista szemlélet foglya és egyben kiszolgálója.

Álláspontom: Ha része lenne az alkotmány a jognak, akkor napi politikai érdekből bármely többség tetszés szerint (*bár jelenleg törvénytelenül, de*) alakíthatná az 1949-től bevezetett új proceduális normák alapján. Akár a teljes jogrendet is átalakíthatná az alsóházi jogalkotási eljárások keretében. Ám a jogalkotás nem azonos az „alkotmányozással”, hiszen ez utóbbi, kizárólag szerves jogfejlődés következtében jöhet létre a magyar joghagyomány alapján. Egyébként ez, éppen egyike a legalapvetőbb különbségeknek az európai és a magyar közjogi gondolkodás között! Ma a politikai osztály úgy tesz, mintha az alsóházi „alkotmányozás” természetes lenne pedig ez egyáltalán nem az, sőt hazánkban egyenesen törvénytelen. Ám ezt letagadják, sőt folyamatosan védik a védhetetlent, s magyarázzák a magyarázhatatlant. Ez akkora arcátlan hazugság, hogy az átlag magyar számára egyszerűen el sem hihető, hogy valaki képes ilyet tenni! Hívó politikusok, tanult jogászok, politikai elemzők, stb. támogatják ezt a hazugságot, ami számomra is érthetetlen. Az MSZP – LMP képviselők támogatását megértem, de a többi képviselő esetén nem tudok más magyarázatot adni csak azt, hogy a pénz nagyúr, a megélhetési félelmek pedig még inkább parancsolóak! **Sajnos különösen a politikusok közül sokan nem értik, hogy a jó és igazságos törvényekkel biztosított szabadság szempontjából a joguralom alapvetőbb, mint a demokrácia!** Ezért lenne nagyon fontos annak felismerése, hogy nem maradhatunk meg alkotmányunk nélkül!

Miután szerintem, nem része az alkotmány a jognak, s így nem alakítható semmilyen hatalmi erő nyomására sem. Jelenleg tehát – *a jogfolytonosság helyreállítása után* – a használatos törvényeket kellene az igazi alkotmány elveihez igazítani, hogy felszámolódjon az önérdek vezérelte jogalkotás és jogszolgáltatás. A független bíróságoknak ismét az igazság kiderítésén kelljen munkálkodniuk, s az ősi hatalommegosztás és a befolyás nélküli választások elve is megjelenjen végre a jelenkor közgondolkodásában. Ha ebben az irányban indul el valami az ún. „alkotmány előkészítő” csoportosulásban, csak akkor következne be bármiféle változás! Ha a jelen politikai osztály önkorlátozása vagy önmérséklete nem elegendő ehhez, akkor egyértelműen nyomást kellene rá gyakorolni! Erre pedig, csak egy jól szervezett, nemzeti civilmozgalom képes, amely csak a nemzeti öntudat köré épülve jöhet létre, a valóságos történelem ismerete és a hagyomány tudásának nemesítő hatása alatt!

Ki kell jelentenem, hogy a magyar alkotmányosság eszméje nem él már a társadalom nagy részében. Ezért sikerrel hivatkozni a Szentkorona tag vagy az állampolgár szabadságjogaira, csak egy jól megszerveződött és valós nemzeti erő tudna. Hiába is beszélünk mi a közjogi „szabadságjogok” örök elvárásáról addig, amíg nincs mögötte komoly erő és szervezettség! ***Amíg nem érti a köznép és sajnos a közjogászok nagy része sem, hogy az alkotmányosság nem többség és kisebbség kérdése, s nem választott képviselők ügye, hanem a teljes nép, minden egykori és jövő Szentkorona tag egységes akarata. Amíg ezt nem érti meg a magyar társadalom, addig mindig meg tudnak minket osztani.*** Megosztanak pártok, vallások, hivatások, vagyoni állapot, korosztály vagy akár nemek szerint is! Ezen megosztási lehetőség az, amely biztosítja a bennünket szembefordító „pártpolitika” uralmát, amely média túlerejére támaszkodva vágja a szemünkbe azt a hazugságot, hogy a hatalmat: „***felhatalmazással és alkotmányosan***” gyakorolja.

Pedig a hatalombitorlók tudják legjobban, hogy mindez csak porhintés a társadalom naív vagy elbutított tagjai szemébe, mert az ún. protest (*tiltakozó*) szavazók „óriási” száma sem volt túl meggyőző!

Álláspontom szerint nem a betűk hatalmáról, nem az európai joggyakorlat mintáiról kellene meggyőzni Orbán Viktort, és főleg az „alkotmány előkészítő csoportosulást”, hanem az alkotmányos értékrendi minőségről, amelynek visszatérése meghatározhatja a magyar jövő erkölcsiségét és jogbiztonságát.

Vitaindító nyílt levél Kiss Ádámnak, a Kell-e nekünk "szentkoronás" alkotmány? c. írás szerzőjének.

Tavaly megjelent írását olvastam a minap a Hírszerzón, s megdöbbsentem azon, milyen nyíltan támadja - *témához nem értő szerzőként* - a magyar történelmi alkotmányt és annak legfontosabb központi elemét.

Írásából azonban egyértelműen kiderül az is, hogy éppen a lelkünkben

kitörölhetetlen igazságérzettől, illetve a magyar közjogi gondolkodástól retteg legjobban, az ön által mentegedett ál-demokrácia. Hiszen bértollnokként nem véletlenül próbálja a bevált magyar alkotmányosságot alapjaiban megingatni, jelentéktelenné nyilvánítani és feleslegessé minősíteni. Nem tisztem a Jobbikot védeni, hiszen pártsemleges vagyok, ám az igazság képviselőjében le kell írnom: ön óriási tévedésekben él, s teljesítménye ennél „**kissebb**” már nem is lehetne! Kérem önt, vagy tájékozódjon és cáfoljon meg, vagy ne írjon többé a történeti alkotmányról. Íme közlöm az ön eredeti szövegét, s alá írott megjegyzéseimet, más méretű betűtípussal és BG jelzéssel is jelölöm:

KELL-E NEKÜNK SZENTKORONÁS ALKOTMÁNY?

Kiszgazdák, Mdf és a Fidesz után most a Jobbik akarja feléleszteni a Szent Korona-tant.

BG: A Szentkorona-tant nem szükséges feléleszteni, hiszen nincs elalélva, csak agyon van hallgatva az önök véleménydiktatúrája által!

Szent Korona-tanra épülő alkotmánnyal váltaná fel a mostanit a Jobbik. A párt szerint a mostani alkotmány nem tekinthető alkotmánynak, csupán egy toldozott-foldozott alaptörvénynek, melynek preambulumban is szerepel, hogy ideiglenes.

BG: Amit most alkotmánynak neveznek, az csak egy hatalmi szabályzat, amelyet a bolsevik irányultságról a globalista kiszolgálásra állítottak át, 1989-ben!

A Szent Korona-tan, és a korona jogi szerepe újra és újra előkerülő kérdése a mai magyar közéletnek, de többnyire csak torzítva, misztikus (titokzatos) ködbe burkolva és félreértelmezve sikerül róla beszélni.

BG: Ebben teljesen egyetértünk, de éppen a jelenlegi politikai osztály nem hajlandó arra, hogy a korona jogi szerepéről tárgyilagos társadalmi párbeszéd nyíljon, mert ha beszélnek is róla, akkor csak a pártpolitika által érintett, vagy befolyásolt személyek nyilatkozhatnak a kérdésben! A titokzatos kód mögé, tehát éppen a hatalomban lévők rejtik a Szentkorona eszme fontosságát.

"a Szent Korona megtestesíti az ország régi szabadságait, joggá nemesedett szokásait, és az ország sarkalatos törvényeit, amelyeket összefoglaló néven Magyarország történeti alkotmányának nevezünk. A legfontosabb magyar alkotmányos alapelvek, amelyek államformától függetlenül kell, hogy érvényesüljenek: törvénysértésre jogot nem lehet alapítani, a nemzet minden hatalom forrása, a végrehajtó és törvényhozó hatalmat meg kell osztani, minden etnikai, vallási és nyelvi kirekesztés, különbségtevés elfogadhatatlan, erőszakos társadalmi átrendezések helyett jogkiterjesztés" - indokolja a jobbik programja, hogy miért szükséges a Szent Korona-tanra alapozni a régi-új alkotmányt.

BG: Olyan szépen idézi a Jobbik programját, hogy nincs értelme semmit hozzáfűzni, legfeljebb annyit, hogy tessék már elolvasni újra azt, amit kimásolt

onnan! Hátha akkor meg is fogja érteni a mondanivalót!

A Szent Korona, a Szent Korona-tan, a "szentkoronás" alkotmány régóta gyarapítják azoknak a történelmi-politikai problémáknak a listáját, amiket se kiköpnie, se lenyelnie nem sikerül a rendszerváltás utáni magyar közéletnek.

BG: Fel kell világosítanom, hogy nem történt rendszerváltás, csak gengszterváltás, s azt elismerem, hogy az átmentés kormányai nagyon jól dolgoztak, hiszen a mai napig nincsenek felelősségre vonva a politika nemzetellenes bűnösei, s békés, közjogi szabadságharcunk sem tudott még kibontakozni a mesterséges butítás miatt. Ha jön a valódi rendszerváltás, akkor megoldja problémáit a magyarság!

A különféle radikális jobboldali-nemzeti szervezeteknek alapkövetelése a "szentkoronás" alkotmány visszaállítása. A jobboldali parlamenti pártok is mind előhozakodtak már a Szent Korona-tanra épülő alkotmánymódosítással. Először a 94-es választások előtt az MDF és a Kisgazdák kezdeményeztek ilyen célú alkotmánymódosítást.

BG: Sem jobboldali, sem radikális nem vagyok. Viszont ha ilyen sok nemzeti szervezet alapkövetelése a sajátos magyar alkotmány visszaszerzése, akkor vagy nincs demokrácia, vagy még az akaratnyilvánítás alaplehetőségei se működnek!

Kormányzása idején a Fidesz is a Szent Korona-tanra alapuló alkotmány bevezetését tervezte. Az akkori huzavona nyomán született meg a [2000/I.-es Szent Korona-törvény](#), és az az alkotmánybíróvási határozat, mely kimondta, hogy a koronának nincs közjogi funkciója.

BG: Hohó! Hát itt tartunk? A pártképviselők által megválasztott „alkotmánybírók” döntenek el, hogy van-e funkciója a magyar közjogban a koronának vagy nincs?

Ennél azért többet vártam az ellenfelektől, hisz ez a diktatúra nyílt beismerése!

A korona-revival része volt a mai napig kritizált korona-áthelyezés és -úsztatás is.

BG: Én szégyellem azt, ha valaki nem tud magyarul. Miért nem írja, hogy korona-feléledés, vagy korona hagyomány megújulás? S miért nem tiszteli a koronát?

A Medgyessy-érában ismét felmerült a korona áthelyezése, 2007-ben Gyurcsány Ferenc pedig személyesen Angela Merkel német kancellárnak [panaszolta el](#) a korona parlamenti jelenlétével kapcsolatos problémáit.

BG: Nagyon is érezhető mennyire szeretne megszabadulni a koronától a bűnbanda, de még inkább a Szentkorona-tantól. Semmi sem veszélyezteti a hatalombitorlók helyzetét annyira, mint a korona és a hozzá köthető szellemiség: az igazságos és méltányos joguralom veszélye. Ahol nincs haveri segítség, kis és nagy mutyi, közvagyon lenyúlás, hanem be kell tartani a

törvényt mindenkinek, egyformán!

Bioenergia, meg amit akartok

BG: Hogy kerül ide bioenergia? Hiszen mi, csak a jogrendünket akarjuk!

A kérdésnek a rendezetlensége mellett a másik jellemzője a mellébeszélés.

BG: Ön valóban mellébeszél! Miért nem írja le, hogy a rendezetlenséget az álságos pártok mértéktelen hataloméhsége és a történelmi közjog iránti közönye okozza?

A Szent Korona szerepe körüli jogi-politikai huzavona láthatóan híján van a kérdés józan és tényszerű feldolgozásának. Helyette féligazságok, téves értelmezések és szakrális-transzcendens áltudományosság uralják ezt a kérdést is, mint megannyi más rendezetlen történelmi problémát.

BG: A politikai huzavonával talán még egyet is érthetnék, de jogilag az ügy teljesen világos, hiszen a „jogtalanság jogot nem alapít” elve szerint a mai állam teljes mértékben illegitim, s az erőszaknak és a megtévesztésnek a keveréke az, amely ezt az államot fenntartja. Nem ebben van a féligazság, hanem a hatalmi ál-elit hazudozásaiban és a megvásárolható középosztály gyáva, megalkuvó tetteiben.

A témáról [több írást is megjelentető](#) Zétényi Zsolt ügyvéd, a Nemzeti Jogvédő Alapítvány kurátora szerint például a koronának van közjogi és metafizikai-teológiai misztériuma is, utóbbi az egyszerű földi halandók által nem is fogható fel.

BG: Aki ezt nem képes felfogni – mint például ön, az elemzett írás szerzője – az ne idegeskedjen, hanem olvassa el Zétényi Zsolt vaskos kötetét, amelynek címe „A történelmi alkotmány”! Ha még akkor sem érti, elárulom: a **diktatúra egyetlen valódi ellenszere a Szentkorona-tan! Ezért nem akar foglalkozni vele a politikai osztály, de a gengszterváltás nyertesei közül senki, hisz nekik így jó.**

A korona mint tárgy és az ország létezése és működése közötti kapcsolatra pedig még vadabb magyarázatok születtek, melyekben hemzsegnek a Dan Brown munkáit is megszegyenítő titkos utalások, arányrendszerek, jelek és egyéb misztikus dolgok.

BG: A magyar közjogi hagyománynak valóban vannak a keleti misztikában és a magyar lelkiségben gyökerező elemei is, de most vitázzunk materiális alapon! Írjon inkább arról, hogy ma teljesen központosítható a hatalomgyakorlás. Írjon arról, hogy az ál-alkotmány bebetonozta az uralmi váltógazdálkodást, s mindez a joguralmat semmibe vevő politikai színház megtartása érdekében történik. De vitázhatunk arról is, miként csúfolja meg a jelen politikai osztály az oly fennen hirdetett demokratikus elveket! Vitázhatunk, de a misztikát hagyja békén!

"Szentkoronás" alkotmány írott formában sosem létezett.

BG: Tudom, hogy ezt tanították az iskolákban, de attól még ez óriási csúsztatás! Angliának és Izraelnek sincs chartális típusú „alkotmánya”! Csak nekünk lenne kötelező? Ráadásul miután a rovással készült jogemlékeink megsemmisültek, az írott Aranybulla(1222, 1231) elismerten a legrégebbi kontinentális alaptörvény!

Tehát nem igaz, hogy nem volt írott, csak mellette létezett az íratlan szokásjog is, amelynek betartása egy erkölcsileg fejlett társadalomnak belső kényszer volt.

Az 1945-46 előtti Magyarország "történelmi alkotmánya" az idők során kialakult szokásokból és különféle politikai egyezségekből összeálló, a történelmi változásokkal együtt fejlődő jogi elmélet volt, mely Magyarország közjogi státuszát határozta meg. Ennek, bár eredete a Habsburg-uralomnál régebbi, főleg a birodalmon belüli önállóság szempontjából volt jelentősége.

BG: Ugye nem kell magyaráznom azt, hogy a Habsburg birodalomnál veszélyesebb, a magyar kultúra megmaradására károsabb államközösségbe erőltettek be minket politikusaink, olvasatlan szerződést szavazva meg, s valódi érdekeink helyett a kiszolgáltatásunkat képviselve. Most sokkal nagyobb jelentősége lenne az alkotmányosságunknak, mint a Habsburg korszak elnyomása alatt!

Szent Korona-tan ennek a jogi elméletnek a kulcseleme. Azt mondja ki, hogy az országban minden jog és hatalom forrása a Szent Korona, mely ilyen értelemben jogi személyiség. A Szent Korona tagja az ország összes állampolgára, akiket ugyanazok a jogok illetnek meg. A hatalmat pedig (mivel a Szent Korona-tan "érvényessége" idején Magyarország királyság volt) a király és a nemzet közösen gyakorolja, utóbbi az Országgyűlés által.

BG: Valóban! Nem fordulhatott volna elő az, amit nap, mint nap megélünk, hogy itt rövidítenek meg, ott csapnak be, s az államtól csak ígéreteket kapunk. Mert a történelmileg kicsiszolódott alkotmányunk biztosítaná a jogi alapokat a rendhez.

A pártképviselőkből álló alsóházat és a civil-népképviselőkből álló felsőházat, a közvetlenül választott államfő ellensúlyozná. A kormánynak pedig a vármegyék és az önkormányzatok lennének az ellensúlyai ismét. Most viszont egy kézben van minden, mert mindenről a pártpolitika és a pártfegyelem szavazógépe dönt.

A Szent Korona-tanhoz mindmáig ragaszkodók ennek az elméletnek mindenféle szakrális, transzcendens és egyedülálló jellegzetességeket tulajdonítanak. Ebből következik az az érvelés, mely úgy képzei, hogy a Szent Korona jogrendbe visszahelyezésével a szó szoros értelmében "helyreállna" az ország rendje a koronából sugárzó erő és hatalom által. Az ennél reálisabb elméletek is úgy vélik, hogy szükség van a "történelmi folytonosság" visszaállítására. "Az ország súlyos állapotban van. A válságból a kivezető utat a történelmi alkotmány jogfolytonosságának visszaállítása adja a Szent Korona-tan alapján" - fogalmazott már 2005-ben Papp Lajos professzor egy népi konzervatív értelmiségi találkozó után.

BG: Persze, hogy egyetértek a professzor úrral! Ám ritkán idézek a szerintem nyíltan nemzetellenes közjogász **Halmai Gábor** mondataiból, de most kivételesen megteszem: „a rendszerváltás lezáratlan (ál)alkotmánya beépített konfliktusokat tartalmaz az Alkotmánybíróság és a parlament, az alkotmányosság és a demokrácia között, és hosszútávon lehetővé teszi az (ál) alkotmányos diktatúrát bármely olyan erő számára, amely a rossz választási rendszer következményeként megszerzi a parlamenti helyek kétharmadát. S

nekiünk meg kell óvni magunkat a liberális jogállamisággal, aligha össze-egyeztethető Szentkorona-tan felélesztésétől is.” Eddig az idézet, s azt kell hozzátegyem: **igaza van!** Most adódik lehetősége a Fidesznek, az ezer évig megtartó, Szentkoronás jogrendünk jogfolytonosságának helyreállítására, a jogszerű történeti alkotmányosságunk visszavételére, amely az európai közjog egy fejlettebb változata, s ahol törvény és szokásjog harmóniában korlátozza az államot és a polgárt is, a közjó érdekében. A kérdés csupán az, hogy él-e ezzel a lehetőséggel, s összehívja-e a civil Nemzetgyűlést?

Nincs mire alapozni

BG: Valóban nincs mire alapozni azt, hogy letagadják ezeréves, bevált közjogunkat, hiszen „**minden hatalom a népé**” sugalmazza a ránk tukmált ál-alkotmány is. De milyen kár, hogy ezek csak szavak, de minden következmény, tartalom nélkül. Ugyanis nem szankcionálja a ’törvénytelen alaptörvény’ megsértését semmi! (?)

A Szent Korona-tan misztikumból való kiszabadítását Eckhart Ferenc jogtörténész, a Horthy-rendszer kulturális elitjének tagja kísérelte meg.

BG: Ezen állítását elfogadom, sőt meg is toldom Hajnal István méltatásával, amelyet „A szentkorona-eszme története” c. Eckhart műve kapcsán született: „A szentkorona–eszme nem valami sajátos magyar közjogi szellem teremtménye, mint azt a politika hirdette, hanem a nyugat európai kultúrfejlődésben gyökerező gondolatok sajátos magyar alakja”! Ha ez a valóság, akkor vajon miért lett kihajítva 1949-ben, s miért nem kellett 1989-ben? S mi az oka annak, hogy a „[a nyugat európai kultúrfejlődésben gyökerező gondolatok sajátos magyar alakját](#)” Orbán Viktor sem látja szívesen, s helyette „új alkotmány” terveit fontolgatja?

Nem furcsa ez? Hiszen itthon mindenki a nyugat európai mintákra hivatkozik, de a ha valami fejlettebb e mintáknál, akkor már nincs is rá szükség! Ugye?

Eckhart 1941-ben *A szentkorona-eszme története* címmel kiadott könyvében igyekezett eloszlatni a mítoszokat és tévhiteket, rámutatva arra, hogy a Szent Korona-tan lényegében megegyezik az európai keresztény monarchiák hasonló jogelméleteivel, melyek lényege, hogy a korona által megtestesített államhatalom nem a király személyes és abszolút hatalmát jelenti, hanem a néppel/nemzettel megosztott uralmat.

BG: Éppen az előbb írtam le, hogy nálunk 1944 óta, nincs is hatalommegosztás! A pártfegyelemmel működő alsóházban, azt szavazza meg minden képviselő, amit a pártvezetőség akar. Így választják meg a legfőbb ügyészt, az ÁSZ elnökét, az MNB elnökét, a Legfelsőbb Bíróság elnökét, az államfőt, stb. De beszélhetünk e néppel/nemzettel megosztott uralomról akkor, ha semmilyen ellensúly sincs?

Ha alkotmánybírók dönthetnek arról, hogy alkotmányossági népszavazás nincs? De sem a Montesquieu-féle formai, sem a magyar tartalmi hatalommegosztás nem érvényesül, mert minden csak látszólagos, sőt egyenesen ál-demokratikus.

Eckhart művéről a rendszerváltás óta újjáéledt „nemzeti” irodalom mélyen hallgat. BG: Az ön ezen állítása a legnagyobb bizonyíték arra, hogy fogalma sincs arról, amit itt leír. Hiszen éppen Eckhart munkája az, amely tudományos alaposággal rehabilitálta a Szentkorona-tant! Másrészt, ha olvasná írásaimat, találkozhatott volna Deér József reális soraival: "Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy a szentkorona eszméje Eckhart műve által válik majd a mai és az elkövetkező magyar nemzedékek szellemi tulajdonává" Legalább utána olvasott volna „szaki”!

A korona és a tan értelmezése pedig ma is a mitizáló-transzcendens elméleteknél tart, míg ellenzői – ha ritkábban akad ilyen – elavult, „horthysta” elméletnek tartják.

BG: (Megjegyzés az olvasónak! Tessék értékelni, hogy sokadszorra szeretné belénk sulykolni Kiss Ádám a számára kiadott feladatot, ami kb. így hangozhatott a főszerkesztő szájából: *mutasd be, hogy természetfölötti és érthetetlen zagyvaság a Szentkorona-tan. Óvatosan pedzegesd a Horthy fasizmust, hogy a királyság is visszakanyarodás a múltba, sőt visszafejődés a feudalizmusba! Érted? Ám ha a főnök szavaiban tévednék is, az írás magáért beszél, s ismétli a közgondolkodás jelenlegi ismerethiányos, félremagyarázó, rettenetes butaságait.*)

Pedig mindezeket lefejtve látható, hogy egy "szimpla" monarchikus elméletről van szó, amibe ráadásul még a polgári demokráciák lényege is benne foglaltatik, hiszen a tan azt is kimondja, hogy az állampolgárok között jogegyenlőség van, és választott képviselőiken keresztül gyakorolják a hatalmat.

BG: Tisztázzuk: az EU államainak kb. fele királyság, de megint bakot lőtt a kedves bértollnok, hiszen ez nem monarchikus elmélet, s főleg nem szimpla! A többi állítás: féligazság. Már a középkorban respublicának nevezték Magyarországot, mert jól tudták, hogy nincs királyi egyeduralom! Ráadásul az államforma kérdés népszavazásra is vihető, hiszen soha nem szavaztunk még az államformáról, s az 1946. évi I. tv csak a szovjetnyomásra született, az tehát semmis! A polgári demokráciáknál pedig sokkal fejlettebbek lennénk, ha a felsőház felállítását az 1956-os elemi erejű népképviseleti rendszer tanulmányozásával állítanánk fel.

Az 1944 óta eltelt időszak felszámolta a Szent Korona-tannal fémjelzett uralmi, közjogi viszonyokat.

BG: Valóban így van, de ezzel nem kellene dicsekedni, mert a legalább ezer éves közjogi fejlődést megszakító Rákosi-kádár diktatúrával viszont jogfolytonosak vagyunk ma, s az annak intézményrendszerét állították át globalista szolgátra.

Ez 1946-ban történt meg hivatalosan a köztársaság kikiáltásával.

BG: Több dolgozatomban is írtam már arról, hogy idegen erőszakkal nem lehet sem jogrendet, sem alkotmányosságot, sem a befolyás nélküli választásokat pótolni!

Márpedig köztársaságot kikiáltani egy szuverenitásban korlátozott országban, a nép megkérdése nélkül, csak a Vorosilov szintű kommunista utódok képesek!

Az ezt felfüggesztő kommunista diktatúra után viszont a köztársasági államformához tért vissza az ország 1989-ben, ez a többség által azóta is elfogadott a jelenlegi politikai rendszer alapjaként.

BG: A többség továbbra is bojkottálja a választásokat, a kisebbség pedig rohan az urnákhoz, mert vagy nyertes, vagy azt hiszi a szerencsétlen, hogy nyertessé válhat! A jelen jogrendszernek nincsenek vitathatatlan alapjai, így törvénytelen! Arra hivatkozni, hogy egy autoritás (tekintély) nélküli államot passzívan fogad el a többség: nevetséges. Azt viszont elismerem, hogy egy állam egyszerre lehet de facto legitim, ha polgárai törvényesnek hiszik, vele párhuzamosan de jure illegitim, ha a polgárok hite nem megalapozott. Remélem nem túl bonyolult?

Ennek következtében napjainkban a Szent Korona-tannak nincs alapja.

BG: Újra próbálom hangsúlyozni: azzal, ha valaki százszor elmond egy hazug butaságot, az még nem válik igazzá! Csak a korona mögött áll ezer esztendő! A magyar társadalom azért nem lépett fel eddig az 1949. XX. ál-alkotmány ellen, mert a megtévesztés kettős volt: az ideiglenesség hangsúlyozása miatt hihető volt a valódi alkotmány jogfolytonosságának helyreállítási szándéka, másrészt mivel az állam úgy tekintett az ál-alkotmányra, mint egy valódira, s ezzel összemosódott a közbeszédben és az oktatásban is az alaptörvény és az alkotmány fogalma. Ezért hitték el sokan, hogy alkotmányos állam vagyunk!

Ennek következtében napjainkban a Szent Korona-tannak nincs alapja.

Nem azért, mert elavult társadalmi rendet valósít meg.

BG: Még szép, hogy legalább azt elismeri: **nem elavult!**

Egyszerűen nincs rá szükség, mivel a népképviselőre vonatkozó része érvényesül, a királyi hatalomra vonatkozó részének pedig nincs alanya.

BG: Azért ne Kiss Ádám döntse el, hogy mire van a nemzetnek szüksége! Látszik, hogy kevés fogalma a van a szerzőnek a Szentkorona-tanról. A fő ugyanis nem kell, hogy király legyen, az lehet éppen államelnök, kormányzó, de még államfő vagy nádor is. Sőt a köztársasági elnök is felfogható a Szent Korona fejének, ha a test – azaz a nemzet – is elfoglalhatná méltó helyét. Arra nincs ugyanis szüksége a magyarságnak, hogy a közjogi hagyományainkat kicseréljék egy bármilyen tetszetős idegen jogrendre! Annak ugyanis csak kárát láthattuk eddig, amint, az elmúlt évtizedek közvagyon fosztogatói mellett ez könnyen belátható.

Király és közjogi tartalom nélkül jogi aktusokhoz, eskütételhez használni pedig - [ahogy Antall György a Heti Válaszban megírta](#) - parvenüség.

BG: A felkapaszkodott úrgazdagok valóban szeretik az előkelőségek szokásait majmolni, de itt most nem erről, hanem magyar joghagyományokról van szó, s aki ilyen primitíven és rosszindulattal tudja használni az idegen szavakat, attól meg kellene vonni a lehetőséget, hogy egy állítólagosan magyar érzelmű

kiadványban megjelenhessen, hiszen a szóhasználata ebben az összefüggésben vizsgálva, valóban egy primitív parnevüség!

Mindez a Jobbik programjára is elmondható. Az ország "régi szabadságai és [sarkalatos törvényei](#)" lezárt - jobbára a királysághoz mint uralmi formához kötődő -, a jelen történelmi helyzetben nehezen értelmezhető történelmi fogalmak.

BG: Az ön felkészültségével kedves Kiss Ádám, valóban nehezen értelmezhető! A királysággal, mint uralmi formával nincs bajuk sem az angoloknak, sem a spanyoloknak, sem a svédeknek és sorolhatnám. Igaz Sólyomnak hívták az államfőt nálunk, de a végrehajtó hatalom fejeként Gyurcsány Ferenc uralkodott errefelé néhány hónapja. Azt az „uralmi formát” miért nem kritizálta ön?

A program által hangsúlyozott alkotmányos alapelvek pedig a mostani alkotmány szerint is érvényesülnek - már ha a gyakorlatban is betartanák őket, amit viszont a Jobbikon is számon lehet kérni.

BG: Ám én azt látom, hogy a Jobbik kér számon választási ígéreteket, más pártokon! A „mostani” pedig nem alkotmány, de még ál-alkotmányként sem tartja be a hatalmi elit. Tudjuk, hogy jogrend és elvek annyit érnek, amennyit betartanak belőle. Az alkotmányos Magyar Királyságban pedig a jogot a gyakorlatban be is tartották. Ön kedves Ádám elismeri, hogy a következmények nélküli országban nem tartják be. A bizonyítványt tehát éppen ön állította ki azokról, akiket véd.

Üdvözlöm önt: Bene Gábor S.

Tulajdon vagy birtok?

A tulajdon egy hamis biztonságérzést kölcsönöz az embernek, mely így elfordítja a figyelmét a valódi értékektől, leginkább a szeretet Istenétől. Az embert nem a tudás almája fertőzte meg, hanem a szerzési vágy, a földi javak feletti rendelkezés öröme és a tulajdon nyújtotta állítólagos biztonságérzet. Aki egyszer megkapta ezt a „fertőzést” az valószínűleg egész életében nem tud tőle megszabadulni, mert komoly függőséget okoz. A tulajdonszerzőnek nincsenek a tulajdonával szemben kötelezettségei, ő azzal bármit megtehet, még meg is semmisítheti! Az egyoldalú jogosítványok teszik az embereket könnyelművé, felelőtlené. A tulajdon hamis biztonságérzete az, amely szinte minden káros tulajdonságunkat előhozza. A korlátlan rendelkezés érzése mámorító is lehet, s ezért válnak az emberek szívtelen, zsugori kufárokká, mert nem képesek elűzni a vágyódást a korlátlan rendelkezés – *a tulajdonosi hatalom* – iránt.

A birtok viszont csak a Szent Korona szolgálatában és nemes feladat teljesítése fejében szerezhető, s nem csak jogokkal, hanem kötelezettségekkel is jár.

Birtokvesztéssel csak akkor sújtható valaki, ha hűtlenné válik a közösségéhez, a hazához. De gyarapodhat is, ha szorgalmasan gondját viseli a birtoknak és

tartozékainak. Szép és nemes feladat törődni a birtokkal, mert a magánérdek és a közösség érdekei egybe esnek általa. Ezért nagyszerű és előremutató a magyar birtokelmélet, amelyet tűzzel-vassal akar kiirtani a pénzdiktatúra, de nekünk ezt nem szabad engedni! Ha világosan felismerjük az összefüggéseket, rájöhettünk, hogy a tulajdon „szentsége” bizonyos helyzetekben csak a felelőtlenséget erősíti, viszont a birtok éppen ellenkezőleg a felelősség érzetét növeli. Biztonságot ma sem a pénz, sem a tulajdon nem tud adni, hiszen ha a mesterséges pénzügyi-gazdasági válságok valódi összeomláshoz vezetnek, akkor sem a pénzt, sem a tulajdont nem tudjuk felhasználni a túlélésre, mert nem ehetőek és nem ihatóak! Viszont egy birtok szemlélet esetén sem a társadalmat, sem a környezetet nem veszélyeztetné a gátlástalan hatalommánia, mert birtokot csupán annyit tudna az ember szerezni - *s ez egyszerű jogi úton szabályozható is* -, amennyit képes lesz működtetni, s amennyi a közösség javát is képes szolgálni. Fel kellene ébredni végre, mert a tulajdonszerzés határtalansága drámába fogja taszítani a világot!

„Alapvető célként az alkotmányt a néphez kell igazítani.”

Mottó: Az alkotmányos tervezés nem az optimális forma megtalálásának a tudománya, hanem inkább a régi és az új vegyítésének a művészete, méghozzá úgy, hogy az a lehetőségek egymásba olvadó széles skáláját eredményezze.

A University of Houston tanára – Donald S. Lutz – egy alkotmányról szóló dolgozatát hívtam segítségül a kételkedők számára. Az elemzésben a sima szöveg az amerikai szerző dolgozatából származik, az aláhúzott rész pedig a Szentkorona alkotmánnyal való összehasonlításból eredő lejegyzéseim lesznek:

D.S.L: Az "alapelvekhez való visszatérés" inkább azt jelenti, hogy gondolatban visszamegyünk, s újra megragadjuk azokat az elveket, amelyek áthatják alkotmányos rendszerünket, és meghatározzák szellemét; azt, hogy a megváltozott körülmények és elkötelezettségek fényében újragondoljuk ezeket az elveket, és mai nyelven, mai jelképekben megerősítjük azt, ami még mindig az igazságot mondja nekünk....

BG: Amióta felismertem a jelen hazai rendszer nem csak egy közjogi provizórium - *hanem jogfolytonos a Rákosi-kádár korr*al -, azóta folyamatosan hirdetem az „alapelvekhez való visszatérés” szükségességét. Donald S. Lutz írását éppen ezért tudom elfogadni és támogatni, hiszen az alapértékek nála is szerepelnek, s ahol esetleg nem értek vele egyet, azt bátran kifejtem.

D.S.L: Azonban a kommunizmus ellen vívott hosszadalmas harc során a saját alkotmányos demokráciánkban keletkezett torzulások egyrészt még mindig

elemzésre várnak, másrészt olyan politikai szókinccset hagytak ránk, amely a leírások tekintetében túl gyakran pontatlan, elméletileg pedig félrevezető. (igaz!) Egyszóval, az alapelvekhez való visszatéréshez szükséges beszédmód, diskurzus elkezdését éppen a kifejezéseknek a siker okozta pontatlansága akadályozza....

BG: A probléma hazánkban is hasonló. A szavaink értelmének visszaszerzése érdekében írtam meg (2009. március 15-én) a „Közbeszéd és közgondolkodás megújítása” című dolgozatomat, amelyből most idézek: ***'Az egyszerű ember számára szinte átláthatatlan szövevény a politika, a jogalkotás, a parlament működése, a gazdaság, s a pénzügyi világban jelentkező trükkök százai! A közbeszédben meghonosodott szavak értelme azonban nagyon ingatag. Sok esetben egy-egy kifejezést éppen a valódi jelentés eltorzításával, vagy akár a teljes ellentétéként használnak.'*** *Ha érdekel a teljes anyag, letölthető a következő címen: www.nemzetihirhalo.hu/index.php?lap=public&iro=beneg#cikk*

D.S.L: Ahhoz, hogy az alkotmányos demokráciák listájára felkerülhessen egy nemzet, a következő öt teljesítmény-kritériumnak kell megfelelnie:

- 1) Olyan alkotmánya legyen, amelyet nem figyelmen kívül hagynak, hanem betartanak;
- 2) Az alkotmány a jogállamiságon alapuljon, és támogassa azt;
- 3) Szabad választások legyenek, s ezeken lényegében a teljes felnőtt lakosság részt vegyen;
- 4) Legyen két vagy több, egymással versengő párt;
- 5) Szabad választások útján immár megtörténjen egy békés hatalomváltás a versengő pártok vagy lényegesen különböző pártkoalíciók között; vagy pedig bizonyosak legyünk abban, hogy a jelenleg hatalmon levő párt vagy pártkoalíció felváltásával járó választási eredményt, békés hatalomváltás követné.

BG: Az amerikai alkotmányossággal való összehasonlítás igen meglepő:

1) Az illegitim (törvénytelen) és hatalombitorlók által működtetett jelenlegi magyar államnak olyan ál-alkotmánya van, amelyet az uralkodó osztály csak akkor tart be, vagy tartat be, ha érdeke fűződik hozzá.

2) Az előbbiből következően nálunk csak látszat jogállam van. Az ál-alkotmány kifejezetten ellentétes a hagyományos jogállamisággal és a joguralommal, sőt annak egyenesen a felszámolása érdekében született 1949-ben. Viszont 1989-ben a joguralom lehetőségeinek elfedésére, a globalista törekvések szerint és a magyar államiség jövőbeni felszámolása érdekében alakították át.

3) A szabad választás hiábavaló (illuzórikus) egy olyan országban, ahol a közmédia bolsevik kiszolgálói vezették be a „szólás szabadságát” és a diktatúra egykori, politikai segítői viselnek közfunkciókat, szavaznak a törvényhozásban. (a lakosság kb. fele az, amelynek nincs képviselője, mert nincs akit válasszon!)

4) Van ugyan több párt, de nincs civilképviseleti lehetőség, és a pártok kiszorítanak minden máskéntgondolkodót a megmérettetés lehetőségéből.

5) A békés hatalmváltás úgy történik, hogy a törvénytelen rendszer a saját szokásjogát is megváltoztatja, ha olyan erő kerül a törvényhozásba, amely az ország érdekét tartja elsődlegesnek, s nem a monetáris erő kiszolgálását.

D.S.L: Thomas Jefferson híres arról a mondásáról, hogy minden nemzedéknek szüksége lenne egy kis "forradalomra" a szabadság áldásainak megőrzése érdekében. A "forradalom", "revolúció" az ő korában mai jelentésével ellentétben, nem a múlttól való erőszakos elszakadást, hanem a jelenből való átgondolt fejlődést, evolúciót jelentette.....

BG: 2006. szeptember 19-én hajnalban a fővárosi Kossuth Lajos téren elsőként kimondtam, hogy forradalom van, mégpedig egy békés **morális forradalom**: az erkölcs győzelme az erkölcstelenség felett, s közjogi harcunk nem vérgőzös forradalom: hanem a virtuális hazugságállam erkölcsi lerombolása, leleplezése, mert semmi legitimitása nincs, csak a saját hiszékenységünk támogatta eddig is.

2010. júniusában - Orbán Viktor után - Matolcsy György is használta a kifejezést: „**Konzervatív polgári forradalom** indult Magyarországon.” Én azóta is erre várok, mert véget kellene vetni a legalább ezer éves történelmi múltunk jogrendjétől való erőszakos elszakításnak, az 1949-es ál-alkotmányt módosító többszínű „forradalomnak”, s nekünk magyaroknak: ősi jogrendünk jogfolytonosságának visszaállításával kellene átgondoltan, tovább fejlődni.

D.S.L: ...nagyobb szükség van a hatalmi ágak szétválasztására, mint amilyen mértékben azt az igazi parlamentáris rendszer biztosítani tudja. Nagy-Britanniában a jogállamiságot elsősorban olyan politikai kultúra tartja fenn, amely megakadályozta a parlamentáris forma rendkívül központosított és lényegében korlátlan hatalmi szerkezetében rejlő lehetséges hatalmi visszaéléseket...

BG: A magyar állameszme hatalommegosztási rendszere: hatalomszervezési elv, s tökéletesebb az angolszásznál, mert az nemcsak működésbeli látszat megosztás (végrehajtó, törvényhozó, stb.) hanem tartalmi is! A hatalmi ágak parlamentáris megosztása ugyanis csupán formai jellegű, de a magyar: (uralkodó – korona - nemzet) hatalommegosztása tartalmi is, hiszen az uralkodó (elit) és a nép (nemzet) közti hatalmi egyensúlyt a Szentkorona igazságos jogelvei, mint

joguralmi eszközrendszer biztosítja. Ha ugyanis a hatalom teljességével rendelkezik akár a nép, akár az uralkodó, akkor csak funkcionálisan osztja meg tejhatalmát, de mégis egy központosított és diktatórikus hatalmat valósít meg, ráadásul valóságos korlátok nélkül. A magyar állameszme tehát kiküszöböli a „parlamentáris forma rendkívül központosított és lényegében korlátlan hatalmi szerkezetében rejlő lehetséges hatalmi visszaéléseket...” Ezt még az amerikai professzor is látja, csak nem ismeri a magyar minta lehetőségeit, mert olyan profi a magyarság értékeinek elhallgatási rendszere, hogy valószínűleg el sem jutott hozzá! Tegyük róla, hogy megismerje!

D.S.L: Összegezve, az alkotmányos demokráciában élők a változások melletti döntéseikkel, a hatalom veszélyeivel való józan szembenézés szükségességét, valamint a hatalom irányítása és közben tartása szempontjából fontos alkotmányosság szerepét hangsúlyozzák.

BG: A történelmileg kialakult magyar alkotmány pedig a hatalom veszélyeivel való józan szembenézés helyett a hatalom veszélyeinek a józan kiiktatását célozta meg sikeresen, hisz a Habsburgok mindent megpróbáltak, de nem tudták végleg felszámolni a magyar alkotmányosságot. A hatalom közben tartását pedig az államot is korlátozó: igazságos, méltányos és alkotmányos joguralom tudta is biztosítani, mert a törvény és szokásjog nem kullogott a társadalmi elvárások mögött, hanem együtt és harmóniában létezett. Valamint működött a kor szintjén lehetséges „civilfelügyelet”, az ellenállási jog.

D.S.L: Az alkotmányokat, az igazságosságot és igazságot érvényre juttató, nem pedig előre kiagyalt célok hatékony megvalósítását célzó eszközöknek kell tekinteni...

BG: Az alkotmány kötelessége, hogy a jogrendnek határokat szabjon, s az igazság maradjon az igazságszolgáltatás gerince, s ne silányodjon le egyszerű jogszolgáltatóvá!
(ahogy ez ma, megcsontított hazánkban működik, sajnos már 65 éve!)

D.S.L: ...az alkotmánynak nem az a feladata, hogy közvetlenül békét teremtsen, hanem az, hogy segítse a konfliktusokat az utcákról, csataterекről a kompromisszum és a meggyőzés arénáiba terelni...

BG: A jó alkotmánynak harmóniát kell teremteni, s a konfliktusokat (nézeteltéréseket) azzal kell megelőznie!

D.S.L: A nép támogatása és elfogadása nélkül az alkotmányok, az egyéni jogokat rögzítő cikkelyeikkel együtt végső soron csupán papírdarabok. Ezek a papírdarabok azonban segítik a politikai cselekvés ösztönzését és keretbe foglalását.

BG: Nem mindegy azonban, hogy a nép tevékenyen, vagy passzívan fogad el jogrendet, vagy elnyomó ál-alkotmányt! S ha a politikai cselekvés ösztönzése

kizárólag a pártpolitika színterén működik, akkor a megosztást elutasító nép véleménye nem számít, mert diktálni mindig az uralkodó párt vezetőség fog. A nemzetpolitikai cselekvés nemzeti és civil keretének felállítása, s folyamatos ösztönzése sokkal fontosabb lenne a pártpolitika támogatásánál.

D. S. L: Az alkotmányok végső soron, a nép helyeslésén és cselekvési kedvén] alapulnak, és nem logikai vagy jogi mutatókkal szereznek érvényt önmaguknak.....

BG: Ez csak akkor lenne igaz, ha a nép tudatában lenne annak, mit is helyesel. Viszont a cselekvési kedvet nagyban befolyásolja az, hogy a nép nem tud arról amit elvettek tőle, s nem beletörődve, hanem a jogtudat hiánya miatt alacsony a cselekvési kedve!

D.S.: Az alkotmánykészítők, legalábbis a jól működő alkotmányos demokráciákban, sikeresen fejlesztettek ki olyan választási rendszereket, amelyek megfelelnek az érintett lakosságnak, és amelyeket az elfogad.

BG: A jól működő alkotmányos joguralomban nem készítenek alkotmányt, mert azt a történelem kialakította ki, mint ahogy az elfogadott választási rendszert is. (lásd. 1956!) Az évszázados vagy évezredes szokások csiszolják tökéletessé a jogelveket. A hatalom pedig csak az életviszonyok változása által szükségessé vált fejlődést foglalhatja törvénybe, de a szerzett jogokat szűkíteni tilos. (Ma ezt az elvet töri át Amerika, a terrorizmusra hivatkozva!) A választási rendszernek pedig a befolyásmentes ismeretátadás lenne a biztosítéka, de ilyen az információs társadalomban már nem létezik. Hogy mit fogad el a választó az nagy kérdés – s itt kerül ellentmondásba a szerző – mert nem vesz részt rajta a társadalom teljessége, sőt jó, ha 50 százaléka a polgároknak elmegy szavazni!

D.S.L: Egy nép akkor hoz létre alkotmányos demokráciát, amikor felkészült rá, és az a jó, ha annak formái hazai gyökerekre támaszkodnak. Eszméket és intézményeket lehet ugyan kölcsönözni, de az alkotmányos demokrácia nem valamiféle ideális terven alapszik, hanem azon, hogy a nép egyetért valami olyasmiben, ami ismerős és amit megért.....

BG: A magyar nép már a Vérszerződéssel létrehozott egy - a kor szintjén tökéletes -alkotmányosságot, amely a 851-es eskü szövegében megtalálható, s kielemezhető. Ha eszméket és intézményeket kölcsönöztünk is az idegen jogrendekből, annak működése a hazai viszonyok között ma már nem kielégítő, nem ismerős, nem érthető! Száz éve még ezeket, a magyar joghagyomány fényében átalakíthattuk volna, ma viszont a Szovjet megszállás alatt „betelepült” pénzhatalmi megszállás láthatatlan erői döntenek helyettünk. De fel kell készülnünk, mert a gyökerek elsorvadása esetén nem lesz mire támaszkodnunk!

D.S.L: Az állampolgárságnak és a hazaszeretetnek nincs szüksége nacionalizmusra vagy közös identitásra. Azt azonban igenis megköveteli az állampolgárság és a hazaszeretet, hogy nemzedékről nemzedékre öröklődjék valami, és a jelenleg folyó legtöbb alkotmányos vita arról szól, hogy mi is ez a "valami."

BG: Amerikában azt tapasztaltam, hogy ott komoly nacionalizmus uralkodik. Persze nem etnikai alapon, hiszen százféle etnikum keveredéséből jött létre a „nation”. Nekünk a Szent Korona az összetartó erő, s az igazságos értékrend, melynek tiszteletében eggyé válik minden tisztességes államalkotó, államalapító etnikum. Nekünk a „valami” a koronaeszmében összesűrűsödött joguralmi értékrend, ami időtálló, s megőrzése jobb napokra: maga a Magyar Küldetés!

D.S.L:..... túlságosan sok szó esik mostanában az államhatalomról, és nem elég a civil társadalomról. Miért tételezik fel olyan sokan, hogy az állam a jogokat védelmezi, amikor a jogokat eredetileg éppen azért találták ki, hogy a polgárokat védjék meg az államtól?

BG: No itt ugrik a majom a vízbe! A jognak valóban védenie kell a polgárokat az államtól, de az államot is a polgároktól! Ezért fontos a hatalommegosztás magyar rendszere, ahol nincs lehetőség a joggal való visszaélésre: sem az állam, sem a polgárok részéről! Ez a joguralom, a jogok és kötelezettségek egyensúlya!

D.S.L: A "kultúra" ...**közös problémák megoldásának együttes megszervezése, nemzedékről nemzedékre öröklődő jelképhalmaz megnevezése.** A kultúrák társadalmakat teremtenek és tartanak fenn, és történelmileg politika-előttiek, mivel jóval mindenféle formalizált politikai rendszer megteremtése előtt léteztek már.

BG: A magyar kultúra egy nagyon ősi életmód, nagyon ősi közösségi élet terepe. Valószínűleg a Kárpát-medencéből kiáramlók szerveztek először államokat azért, mert az otthoni viszonyokat szerették volna más népek között megtartani. S a jogok és köteleességek összhangjával a többi nép számára is, egy önzetlen, s ezért furcsa és nehezen követhető gondolkodási mintát próbáltak felmutatni, már az idők kezdetén. Mert az ősi értékrend nem a közösségen élőkönként egyének a jogait hangsúlyozta, hanem a közösség jogain keresztül próbálta az egyén jogát és érdekét megvalósítani, képviselni. Ezen értékrend azonban már a Római Birodalomban megbukott, s a jó és a rossz relatívvá vált.

D.S.L:Kulturálisan szervezett társadalmak a múlt századig mindegyik földrészen megtalálhatóak voltak, amikor is végleg a politikai társadalmak uralma alá kerültek. Az, amit ma kultúrának nevezünk, annyira beivódott az emberi lélekbe, hogy ha kiirtanánk az emberi tudatosságból, elveszítenénk emberi mivoltunkat. **Nyilvánvaló és magától értetődik tehát, hogy az alkotmányok olyan kulturális morált és értékeket testesítenek meg és foglalnak magukban -**

vagy legalábbis lényeges teret hagynak ezeknek -, amelyek az ember társadalmi szerveződésének még mindig alapvető elemét képezik.

BG: Nyilvánvaló az is, hogy a magyarság számára nemcsak Trianon jelentett drámát a XX. században, hanem annak az ősi, társadalmi szervezőerőnek a felszámolására tett kísérlet, amely az alkotmányos jogtudatot is megpróbálta kiiktatni a magyar nemzet életéből. A bolsevik majd globális rend, minden kulturális értéket, tartást leértékelní igyekezik, hogy ne lehessen visszafordulni a jogtudat ősi útjára, ne lehessünk újra alkotmányos joguralommal rendelkezők.

D.S.L: Az alkotmányosság (*constitutionalism*), amely jelenleg a társadalmi-politikai szervezettség legösszetettebb formája, mintegy kifejezi az emberi társadalomszervezés lényegét, és mint ilyen, feltételezi és fel is használja a kultúrát. Ennek az összegzésnek az eredményeképpen az alkotmányok tartalmazznak kulturális elemet, hatalmi elemet és igazságelemet...

BG: A magyar alkotmányosságot valóban áthatja a **kulturális** elem, mint életmód, hűség és szokásjog. Áthatja az **igazságelem**, mert az ősi néplélekben kódolt igazságérzet nem a törvény betűje szerint kiszámítható, hanem a szokásjogok szellemében nyilvánvaló igazságokat várja el, mint a Szentkorona döntéseit. A magyar államiság a történelem kódébe vész, s így arra nem tudunk válaszolni, hogy a szervezett közösség mióta rendelkezik alkotmányossággal, de a mai államok nagy többsége csupán néhány száz vagy néhány tíz éve. Így nem is várható el tőlük, hogy olyan tökéletes jogelrendszert állítsanak fel, mint mi! A **hatalommegosztás** és a szabadságjogok területén ugyanis nem lehet a magyar alkotmányt felülmúlni, csak a módszeres elhallgatás teszi ezt felismerhetetlenné.

D.S.L: Az alkotmány hatalmi eleme a döntéshozó intézményekben rejtőzik. A koherens alkotmányban a hatalomszervező intézmények a politikailag szervezett nép kultúrájában vagy kultúráiban gyökereznek, azt/azokat tükrözik, és egyszerre több dolgot valósítanak meg. Azonosítják a legfelső hatalmat (amelyet egyes esetekben uralkodónak hívnak), amely mindig véglegesen meghatározó. Úgy osztják el a hatalmat, hogy az eredmény minden lehetséges kérdésben hatékony döntéshozatal legyen.

BG: Ha a döntéshozó intézmények egy centrumból vezérelhetők, akkor nem kell hozzá különösebb éleslátás, hogy meglássuk a rendszer tökéletlenségét. Ha a politikailag szervezett nép – ez valójában a nemzet, bár nem minden nép szerveződik meg nemzetpolitikailag – nem megfelelő számban képviselteti magát a döntéshozásban, vagy nem érdekképviselőt hanem „ál-képviselőt” választ, akkor az alkotmány hatalmi eleme más érdekszférába csúszik át, a rendszer álságossá vagy ál-demokratikussá válik. Ha nem a nép kultúrájában gyökerezik a jogrend, akkor, ha be is tartják a „törvény” előírásait, akkor sem fogja a nép magáénak érezni a rendszert. A hatékony döntéshozás oltárán tilos

feláldozni a hatalommegosztás tartami és formai vonatkozásait, de ma igen sok országban ez történik! A hatalmi ágak parlamentáris megosztása nyugaton csak formai jellegű álca, a magyar hatalommegosztás azonban tartalmi volt! Magyar alkotmányban az uralkodó (elit) és a nép (nemzet) közti hatalmi egyensúlyt, az ősi szokájjog, a korona igazságos jogelvei: joguralmi eszközként biztosította.

D.S.L: A hatalmi ágak szétválasztása, amelyet gyakran tartalmaznak az alkotmányok, úgy korlátozza a hatalmat, hogy a kollektív döntésekre jogosító felhatalmazást több kézbe helyezi, hogy ezáltal elejét vegye olyan önkényes döntéseknek, amelyek ellentmondának a nép által elfogadott és az alkotmányban lefektetett, uralkodó igazságérzetnek.

BG: Ennek ellenére az ellentmondás - a polgári demokráciákban -, általános jelenség! Ha a hatalmi ágak szétválasztása egy olyan rendben történik, ahol a választáson nyerő párt/pártszövetség döntését nem ellenőrzi olyan szervezet, amelyet nem a többségi képviselők, hanem civilek választanak, akkor az csak pártokrácia! Ott pedig az önkényes döntések egész sorát fedezhetjük fel, amelyek mögött lobbierdekek állhatnak. Nemcsak horizontálisan, hanem vertikálisan is szét kellene választani a hatalmi ágakat akkor, ha nem akarjuk a látszat parlamentarizmust. A magyar közjogban a formai megosztást megelőzi egy tartalmi hatalommegosztás, amely a Szent Korona két eleme (a fő és a test) között van. A koronában egységessé válik a megosztott közhatalom gyakorlata és elmélete, mert az uralkodó (elit) és a nemzet mérlegszerű egyensúlyba kerül.

D,S.L: Alapvetően tévednek azok, akik szerint az angol és más parlamentáris kormányzati formákban nem érvényesül a hatalmi ágak szétválasztása. A politikai hatalom teljessége magában foglalja többek között a tényleges döntéshozók meghatározásának és kiválasztásának jogosítványát is.

BG: Lehetséges, hogy alapvetően tévedek. De ha érvényesül is a hatalmi ágak szétválasztása, annak nincs nagy jelentősége, mert nincs elegendő ellensúly akkor, ha csak a választott politikai pártszövetség részesül döntési lehetőségből! Az idézett parlamentáris kormányzati formáknál nem tartalmilag érvényesül a hatalmi ágak szétválasztása, hanem csak formailag. S, azzal dicsekedni, hogy a döntéshozók meghatározásának és kiválasztásának jogosítványa kizárólagos, és egy ellensúlyok nélküli rendszer dönthet minden fontos kérdésben anélkül, hogy - az ellenzék folyamatos, de hatástalan bírálata mellett - valójában semmi sem korlátozza őket....(?) Ez egy érdekes, bár sajnos nem egyedülálló vélemény, hiszen a Fletó is ilyen szóvirágokkal bombázott minket.

D.S.L: A parlamentáris hatalom a hatalmi ágak szétválasztásának legalapvetőbb aspektusát juttatja érvényre akkor, amikor a döntéshozók kiválasztását egy választói testület kezébe helyezve, azt más hatalmi ágaktól elválasztja.

BG: Ha lennének a központi hatalomtól és a pénzoligarchiától független képviselők, (akár az alsó-, akár a felsőházban) akkor lenne esetleg lehetőség a független döntésre a kevésbé érdekvezérelt kérdésekben. De ha nincsen, akkor lehetetlen. Csak a szuverén Szent Korona valósít meg tartalmi értelemben is hatalommegosztást, mert nem központosított hatalom, így nem korlátozhatja az őt ellenőrizni akaró nemzeti-civil testületeket, esetleg önkormányzatokat.

D.S.L: Szerte a világon a formális, jogászai alkotmányos jog gyakran bevonja a bíróságokat egymással vetélkedő kultúrák, szubkultúrák küzdelmébe egységes kultúra többszörös ideológiai értelmezésekkel terhelt magyarázásába. Így aztán a bírói döntések rendkívül ellentmondásosak lehetnek - olyannyira, hogy az már akadályozza, vagy megghiúsítja a bírói döntések végrehajtását, foganatosítását. Ez a fő oka annak, hogy 1945 óta a legfelsőbb és alkotmánybíróságoktól nemigen indultak ki komoly politikai változások.....

BG: Álláspontom szerint viszont a bíróságok nem az igazság, hanem a jogpozitivizmus bűvöletében élnek, s mivel a törvény betűit alkalmazzák a szokásjog és a törvény szelleme helyett, így a döntések ellentmondásosságát másutt kell keresni! Szerintem a pártpolitikai döntéshozók túl-hatalmától és a pénzoligarchia háttérerejétől vezérelt véleménydiktatúrától való növekvő félelem motiválja őket. Többnyire a politikai elitek választják, vagy jelölik a főbírókat, sőt több országban még a bírókat is. Ezért a félelem mellett még a „hála” is számításba jöhet, mert több esetben is indíthattak volna politikai személyiségek ellen igazságügyi számonkérést, de nem tették.

A hatalommegosztás angolszász rendszere a bírói hatalom politikát ellenőrző szerepére épít, de erről éppen a szerző: Donáld S. Lutz mutat fel negatív képet.

D.S.L: A hatalmi elemnek a jogállamiság egyetemleges eleme szab határt. Ugyanakkor azonban a hatalom hajlamos a lakosság különböző részei felől jövő népszerű és partikularista igényeknek eleget tenni, hiszen a jövő hatalma a kormányzati javak és szolgáltatások nem egyetemes módon végrehajtott elosztásán nyugszik.

BG: Sajnos a jogállamiság a világ mai joggyakorlatában fikció! A választásokon nyertes párt/pártszövetség ugyanis oly módon változtatja meg a törvények szövegét, ahogyan éppen a kedve szottyán. Bár többnyire valóban nem céltalan a változtatás, hiszen az esetek nagy részében a tőke nyomására történik mindez, majd a választások közeledtével a szavazók tömegeinek megnyerése lesz a cél.

D.S.L: Montesquieu a politikai filozófia legalapvetőbb problémájának a szabadság és a kényszer összebékítését nevezte. Egyrészt Montesquieu úgy határozta meg a civil társadalom jótéteményeit, hogy az ipar és kereskedelem lehetősége mellett nyíltan közjűk sorolta az igazság érvényesülését is, Locke viszont az igazságot meg sem említi.

BG: A szabadság és a kényszer kérdésében utaljunk a kádárizmus szlogenjére, ahol a proletárdiktatúra és népi demokrácia kettőse uralta a terepet. Az szerintük demokrácia volt a nép szemszögéből, de diktatúra az elnyomó, gaz kapitalisták ellen. Ez tehát világos képlet, mert szabadság a nép, a proletariátus felé, de szabadságelvonás az osztályellenség számára. Montesquieu szerint azonban: szabadnak lenni az, ha nem lehet arra kényszeríteni minket, amit nem akarunk, mert helytelenek tartunk. Ebből az következik, hogy ha az erkölcsi érzékünk a helyén van, a törvények pedig erkölcsösek, akkor nem kerülhetünk szembe velük csak akkor, ha szándékosan vagy gondatlanul megsértjük őket. Ezen esetekben viszont fenn áll a felelősségünk, s így a jog kényszere éppen a többi ember szabadságát fogja biztosítani! Ma sajnos összekeverik a szabadság és szabadosság fogalmát, s ez éppen John Locke féle liberálisoknak köszönhető.

D.S.L: Másrészt Montesquieu felismerte, hogy az emberek által létrehozott legfőbb hatalom gyakran megfosztja a polgárokat éppen azoktól a jótéteményektől, amelyekért azok azt létrehozták. Montesquieu véleménye szerint a változás elkerülhetetlen, és a politikai intézmények mindig lemaradnak a társadalmi és gazdasági változások mögött. Következésképpen az alkotmányos elvek tartalma és alkalmazásuk a tényeknek van alárendelve, a tényeket pedig azért gyűjtik össze, hogy az általános alapelvek alkalmazását lehetővé tegyék, mégpedig a körülményeknek megfelelően. A kialakuló elvek logikailag és tapasztalatilag kölcsönösen összefüggnek egymással. Logikailag megvilágítják a szükséges szerkezetfajtákat, tapasztalatilag pedig segítenek megérteni az adott nép által elfogadott konkrét szerkezetek belső logikáját.

BG: A magyar állameszme éppen arra összpontosít, hogy ne kerülhessen szembe az államalkotó akarattal az állam. A szokások komoly rugalmasságot biztosítanak neki, s épp a mai globalista világ örületes tőkekoncentrációja, a pénzoligarchia egyre gátlástalanabb mohósága az, amely a Szentkorona állameszme szinte tökéletes voltának igazolója. Ha ugyanis működni tudna a hatalomszervező elv, és az ősiség, valamint az erkölcsös örök szabadság uralkodna rajtunk, akkor bizony nem történhetek volna velünk – de a világgal sem – a XX. és a XXI. század borzalmai.

D.S.L: Az összehasonlító alkotmánytan itt végrehajtott elemzése szerint Montesquieu, általános tézise helyes, hogy **a politikai hatalom megszervezésének a célja az emberek felszabadítása a természet vak erői alól és hogy az ember természet felett egyre növekvő uralmából fakadó politikai szabadságot éppen azok a hatalmi eszközök fenyegetik, amelyeket a természet felett való uralom megszerzése céljából szervezett meg.....** Mivel az emberek a természeti állapotban gyengék, ezért nem veszélyesek egymásra nézve. A civil társadalom létrehozása azonban együttesen erőssé teszi őket, és ez az újonnan szerzett erő konfliktust okoz a politikai rendszerek között

és azokon belül. **Azaz, a civil társadalom megteremtése jelenti a hadiállapot kezdetét és Montesquieu e hadiállapot feloldására olyan alkotmányosságot javasol, amelyet a népfelség és a hatalmi ágak elválasztása jellemez.....**

BG: A hatalmi eszközök kordában tartását csak akkor tudná megvalósítani bármely polgári demokrácia, ha felismerné, hogy a politikai szabadságot csak valóságos joguralmi rendszer tudná megvalósítani, ha a hatalommegosztás és igazságosság mellett még az alkotmányos alapelvek örökérvényűségét is biztosítaná egy – a főhatalom birtoklására alkalmas, minden körülmények között tiszteletre méltó szent 'személy' – aki a szakrális királyt is helyettesítheti. A felgyorsuló világban ugyanis az erkölcsi romlás oly erőteljes, hogy szinte megállíthatatlannak tűnik. Főhatalom tehát nem bízható többé emberi személyre, csak az örökérvényű igazságosságra, valamint az örök szabadságra épülő és változtathatatlan alkotmányosságára, amelynek jogelvei fix pontokat jelölnek ki mindenki, még a hatalom számára is! Mindez pedig csak civil, pontosabban pártok feletti módon érhető el. A népfelség éppoly kevés, mint az uralkodói szuverenitás elve, mert mindkettő megadja a lehetőséget diktatúra kialakulására, s csak az **uralkodó-korona-nemzet** hatalmi megosztás természetjogi rendszere volt képes e hibát a gyakorlatban is kiküszöbölni!

D.S.L: Montesquieu nem volt hajlandó a hatalmi ágak szétválasztását dogmaként kezelni, hanem csak olyan eszközként, amelynek segítségével a lakosság megszervezheti a hatalommal szemben az ellen-hatalmat. Ha egy nép és körülményei olyanok, hogy nem teszik lehetővé az alkotmányosság megteremtését, akkor az nem jön létre. Ugyanígy, **ha a nép nem szervezi meg önmagát a hatalmi ágak szétválasztása által megengedett módokon az alkotmányosság megőrzése érdekében, akkor az alkotmányosság nem marad fenn.** Montesquieu nyelve néha elavult ugyan, de elemzése olyan benyomást kelt, mintha a mai lapok címlapjáról olvasnánk valahol a világon.

BG: Én sem vagyok hajlandó dogmaként kezelni a magyar alkotmányosság minden elemét, s elismerem annak szükségességét, hogy egységes szerkezetbe kellene foglalni, sőt a benne található jogelveket alaposan át kellene tekinteni. Ám még így is, átfésületlenül is, sokkal hatékonyabbnak és alkalmazhatóbbnak látom a magyar jövő szempontjából, mint a jelenleg nyakunkba ültetett idegen jogrend ál-alkotmányosságát. Így, a Donald S. Lutz elemzésében oly sokszor előforduló hagyomány tisztelet alapján **nem a múlttól való erőszakos elszakadást, hanem a jelenből való átgondolt fejlődést tartom célra vezetőnek, s annak első lépése nem lehet más, csak a történelmi alkotmányosságunk jogfolytonosságának az elismerése.**

A Houston Egyetem professzora a legpontosabban fogalmazott akkor, amikor az alkotmányosság elvesztésének okaként az önszerveződés hiányát említi, bár a hatalmi ágak szétválasztásának mindenhatóságát nem ismerem el, de végül

mégis idézem őt, mert a magyar alkotmányosság visszaszerzésének lehetősége lassan enyészik el, de „ha a nép nem szervezi meg önmagát a hatalmi ágak szétválasztása által megengedett módokon az alkotmányosság megőrzése érdekében, akkor az alkotmányosság nem marad fenn.”

Hozzáteszem, ha a magyar alkotmányosság nem marad fenn, akkor a magyarság is eltűnik a történelem süllyesztőjében, pedig a magyar küldetés éppen arról szól, hogy átadjuk a világ népeinek a mintát, amely a valódi lehetőség a globalista pénzligarchia egyeduralmával szemben megőrizni: nemzeti létünket, az egy és ugyanazon szabadság ősi alkotmányosságát.

Donald S. Lutz elemzését fordította: **Novák György**

Szerkesztette és a kritikai kommentárokat hozzáfűzte: **Dr. Bene Gábor S.**

Az állameszménk eredetétől a pénzligarchia fasizmusáig.

Nusirván vagy Kürosz (531-579) szaszanida nagykirály tanítása: "A királyi hatalom a hadseregen nyugszik, a hadsereg a pénzen, a pénz a földadón, a földadó a földművelésen, a földművelés az igazságos kormányzáson, az igazságos kormányzás a hivatalnokok megvesztegethetetlenségén, a hivatalnokok megvesztegethetetlensége a vezír megbízhatóságán, mindez pedig azon, hogy a király éberem vigyázzon, nehogy a saját hajlamai parancsára cselekedjék, és képes legyen úgy irányítani hajlamait, hogy ő uralkodjék fölöttük és ne azok öfölte." A bölcs és jó uralom ezen nyomai megtalálhatók a magyar történetírásban: Anonymusnál, Kézai Simonnál, az Intelmekben és az Aranybullában is. Nincs tehát szükség arra, hogy a korai magyar állameszmét a nyugati ideológiákból vezessük le, mert ott eleinte, csak a hatalom Istentől valóságát sulykolták. Nálunk azonban, már sokkal korábban megjelenik a hatalom elvi korlátozásának a gondolata. Az állandó fegyveres készültségben élő és dolgozó íjlesztő néppel szemben ugyanis, csak ilyen lehet az egyetlen sikeres uralkodói magatartás. A magyar alkotmányosság alapelvei tehát az íjlesztő népek katonai jellegű, de elsősorban önvédelmi célú „demokrácia” felfogásából bontakozott ki, amely sem az abszolút királyságot, sem a népképviselőinek beállított köztársaságot nem, hanem a felfegyverzett nép független, szabad államát tartotta alkalmasnak az érdekek és ellenérdekek összehangolására. A világtörténelem az USA létrejöttekor mutatott fel, egy ehhez hasonló államfelfogást, mert ott is a felfegyverzett nép szabad állama jött létre, amelyből mára, csak a felfegyverzett de jócskán elbutított nép maradt, hiszen a választási cirkuszokat ott is a pénzligarchia által befolyásolt média manipulálja a kedve szerint.

Az évezredek alatt letisztult és kicsiszolódott magyar közjogi, politikai hagyományban a Szent Korona megjeleníti az alkotmányosságot, Ő lesz az állameszme központ eleme, s így a szuverenitás, tehát a teljes és korlátlan főhatalom hordozójaként foglalja magába a megváltoztathatatlan (*isteni*) törvényeket. Ez a joguralmi gondolkodás az, amely keretet ad a harmonikus fejlődés nyugodt állandóságának, s tökéletességre vágyó embernek megadja azokat a biztos kapaszkodókat, amellyel korlátozható az emberi hatalmaskodás kiszámíthatatlanságának lehetősége.

Amíg nyugaton csak arra törekedtek, hogy az egyéni érdek érvényesülése elé ne gördüljön akadály, addig a tökéletlenség egyéni világával szemben alakít ki a Szent Korona, (*s annak tana*) egy komoly közösségi ellensúlyt. A hatalom nem a látszólagos, hanem a valóságos döntéseinek megosztása ügyében építi ki intézményrendszerét, ahol az igazságosság és méltányosság szellemében kell eldőlnie a pereknek, a jogok nem léteznek kötelezettségek nélkül, de mindezt a lehetőségek adta kereteken belül tartotta a bevett „törvény”, ami valójában a szokásjog és az írott törvény teljes harmóniája, együttélése. A mellérendelően működő hatalomnak maga a megosztás volt az igazi féke, mert az uralkodó és a nemzet ellentétes akaratai kiegyensúlyozták egymást, s a megegyezés valóságos és nyilvános, azaz közismert volt. A magyar alkotmányosság gyakorlata persze soha nem volt hibátlan, de mégis joguralom volt, szemben az elmúlt 66 esztendő fél vagy egészen diktatórikus rendszereivel. Nekünk ez a joghagyomány adta megmaradásunk biztosítékát, s ma is csak az lenne az egyetlen biztosíték!

Az 1920-ban összeült Nemzetgyűlésnek hat évébe tellett, hogy a „polgári és patkány forradalom” után a jogszerűség eszközrendszerével megvalósítsa azt az „ellenforradalmat”, amely 1940-re (*tehát húsz esztendő alatt*) az országunkat a közepesen fejlett európai államok sorába emelte, s leküzdve a trianoni traumát megvalósította a kor szintjén lehetséges legdemokratikusabb választásokat, s az adott lehetőségek között, a korszak egyik legigazságosabb életszínvonalát teremtette meg. Ezzel szemben az elmúlt 20 esztendőben, fokozatosan süllyed az ország. A „rendszerváltó” politika gazdasági csődbe, adósságcsapdába, a társadalmi káosz zűrzavarába és a gyarmatosítók érdekkörébe terelte hazánkat. A köztulajdon szinte nyomtalanul tűnt el, a jog a szolgáltatás szintjére süllyedve tagadja meg az igazság kiderítését, a közjó érdekében nincs intézményrendszer, amely hatékonyan tudna fellépni, és még sorolhatnám. Formálisan működik az idegen eredetű jogrend, amely valójában nem „demokrácia és jogállam”, hiszen éppen azok sajátították ki a maguk részére, akik 1989 előtt is a hatalom nyertesei voltak, vagy olyanok, akik nem értik a magyar közjog fontosságát, vagy csak egyszerűen zsarolhatóak. A gátlástalan pénzoligarchia totális és nemzetpusztító kizárólagosságának hatalmát csupán a hagyományos közjogi gondolkodáson alapuló szigorú rend és joghagyomány tudná megteremteni, ha lenne rá végre széleskörű politikai akarat és elszántság.

A magyar társadalom azonban nem ismerte még fel megfelelő számban a leselkedő veszélyt, vagy ha igen, akkor még nem képes az önszerveződés megvalósítására. Az ország lakók egy jelentős része támogatja ugyan a polgári (*új kapitalista*) utat, de azt még nem értette meg: **hogyan az idegentöke és idegen jogrend nem magyar érdekű, ezáltal előbb-utóbb szembekerül a magyar nép és ezen belül is a magyar nemzet akaratával.** Hiába hirdetik tehát, hogy „minden hatalom a népé”, ha közben egy nyílt, terrorista diktatúra ül rajtunk úgy, hogy az ál-demokrácia „fegyvereit” a médiamanipuláció segítségével azokra irányozza, akik – *a közbeszéddel ellentétben* – nem fasiszták, sőt kifejezetten a jelenleg működő, globalista fasizmust kívánják felszámolni.

Szeged, 2010-07-21

Alkotmányos elvek, s elhallgatásuk leleplezése

(Mottó: „Van örök igazság, amelyet nem lehet vitatni, többségi alapon sem”! FÁ)

„A nemzeti öntudat meghatározója a Szent Koronához kötődő közjog ismeret”

A közbeszédben két alapállás tapasztalható e témában: elhallgatás és túlbeszélés. Az alkotmányról túl sokat beszélnek, de egy ál-alkotmányt értenek alatta, amely egy a bolsevistából globalistává vedlett hatalmi szabályzat csupán, amit bár felfoghatunk egy törvénytelenül született alaptörvénynek is, de alkotmánynak soha! Mert az alkotmány tágabb fogalom: *a kultúra, szokásjog, alaptörvények folyamatos fejlődése. Az alaptörvény és alkotmány viszonya tehát a rész és az egész viszonya.* Az alaptörvény tehát csak része, bár fontos része az egésznek az alkotmánynak. (A dolgot bonyolítja, hogy az alkotmány nem olvad bele a jogrendbe, hanem alapjaként, annak elveit és szellemiségét (?) határozza meg.)

Elsőször a törvény és szokásjog kapcsolatát véleményezem. Maga a magyar történelmi alkotmány az európai alkotmányosság egy fejlettebb változata, ahol a törvények és szokásjogok harmóniája valósult meg, a magyar nemzet sajátos – *valószínűleg szkíta eredetű* – gondolkodás módja és ősi kultúrája tükrében. **Alkotmányunk központi eleme a Szent Korona - mint állameszme vagy koronaeszme - amely tartalma komolyabb az összes európai párhuzamnál.** Ebben a szokásjogi koronaeszmeiben érezhető bizonyos európai hatás, de több a sajátossága: magába olvaszt népszuverenitást és királyi szuverenitást, s a korona elvont – *az ég és föld közötti kapcsolódás* – tárgyiasult szimbolikáját, megosztja és mégis egységbe foglalja a főhatalom rendszerét, az igazságos jog képviselője és megtartója, hiszen a jogok és kötelezettségek egyensúlyát, állandóságát adja. A Szentkoronával szembeni hűség a nemességgel járó kötelezettség volt, de nem hűbéri kötődés, mint a nyugati államokban, mert nálunk nem is volt hűbériség!

Szerintem állameszménk tartalmaz két nagyon fontos elvet, amely 1944. óta nem érvényesülhet, pedig a két legigazságosabb természetjogi alapvetésünk. Ezek: az **1. A felelősség elve** (állampolgár, állam, hatalomgyakorlók is!)

2. A jogtalanság jogot nem alapít elve.

Ezen két elv az, – *amely áthatja a törvények és szokásjogok harmóniáját* –, tehát áthatja valamennyi alkotmányos alapelvünket is. **A jogtalanság jogot nem alapít** elvét, nem kell különösebben magyarázni, hiszen átlátható a logikája.

A másik elvben az államalkotó akarat jelenik meg. Az **állam: a nemzet életét szolgáló intézményrendszer, de egyúttal felelősségre vonható felépítmény is!**

Ennek az a magyarázata, hogy a nemzet, mint az élő, szerves emberi közösség az alanya, de egyúttal az *értékelvi meghatározója is a társadalmi cselekvésnek*. Az államalkotó akarat tehát egy értékelvi célra irányult - *azaz a tagjainak érdekeit képviselő állam létrehozására* -, s ezért került a Szentkorona eszmébe a felelősségre vonás, pontosabban ellenállás joga. Első írott formája előtt, már sok-sok évszázaddal jogszokás lehetett, hisz az **összerződésből** is levezethető. Hogy könnyen átlátható legyen e természetjogi elem a fontossága, nézzük át az *ezzel szemben álló*, jogpozitivistá ún. chartális alkotmányok szerepét.

Abban az *emberi jogok* az állam „önmegtartóztatásától” függenek, tehát ott, a nemzettől elidegenedett **állam a társadalmi cselekvés közvetlen alanya**. Ebben az esetben történik az, amit Sólyom elvtárs többször is megemlíttet, a jelenlegi (*chartális*) ál-alkotmánnyal kapcsolatban. *Idézem: „minden rendben van az ál-alkotmánnyal, csak éppen nem tartják be.”* Ám a magyar közjogi gondolkodók már az ősidőkben is tudták, hogyha az államra bízunk az önkorlátozást, akkor könnyen csalatkozunk! Ezért biztosították 1222.-ben majd 1231.-ben írásban is a törvénszegő uralkodóval szembeni ellenállási jogot. Ha a jelen „köztársaságnak” olyan fontos a népszuverenitás, amint arról nyilatkozni is szoktak, s az ál-alkotmány is tartalmazza, (akkor miért nem alkalmazható az ellenállási jog ma? Hiszen ugye minden kormány a népet szolgálja? Ha ez így van akkor mégis mi lehet az oka annak, hogy félnek a néptől?

A XX. század magyar társadalmában egyre erőteljesebb lett a pénzszemléletű gondolkodás, s egyre fokozottabban hiányzott a nemzettudat, ez által csökkent maga az alkotmányos jogtudat is. Ezt a jogtudat hiányt és a szovjet, később a pénzügyi megszállást kihasználva ültették a nyakunkba a jelenlegi chartális jogi megoldást. Melynek a szankció hiány melletti óriási hiányossága, hogy az értékes jogelvek megemlítése ellenére: **nem az állam szolgálja a közösséget, hanem fordítva: az emberi és közösségi élet szolgálja az államot!**

Azon vádat viszont, hogy nekünk soha nem volt írott alkotmányunk, s emiatt volt szükség az 1949. XX. ál-alkotmányra, tudatlan és nevetséges véleménynek

ítélem. Azt elismerem, hogy éppen az íratlanul működő **szokásjog** volt az, – *amely egyébként ugyanolyan erejű forrása volt a jogoknak, mint a törvény* – de annak merevségét, esetleges hibáit kiküszöbölhette. Ám 1222 óta írott az alaptörvény is, s így a gyakorlatban sokkal kevesebb igazságtalanságot, erkölcstelenséget engedett érvényesülni, mint a jelen chartális megoldás, amely egyértelműen nem váltotta be a hozzáfűzött társadalmi elvárást. A közjogi irodalomban persze vannak és voltak ettől árnyalatilag eltérő vélemények is. Zétényi Zsolt szerint (*idézem*): „a szokás ereje semmilyen rendszerből nem küszöbölhető ki teljesen. Nagy kérdés az, hogy a tételes törvény alkalmas-e a szokás felváltására, vagy inkább az a járható út, hogy a kettő egymás mellett létezik a kor viszonyai szabta korlátok és lehetőségek kereteiben.” Bár a kérdést szerintem a brit alkotmányjog eldöntötte már, ahol a szokás képes betölteni a törvény szerepét is. Ha náluk lehetséges, akkor nálunk is megoldható lenne! A magyar minta, ahol a törvények és a szokásjog harmóniája megvolt, egy jól bevált és működő rendszert mutatott fel. A szerves jogfejlődés követelménye persze nem hagyhatja figyelmen kívül az 1956. és a közben eltelt időszak népképviselői - jogi megoldásait és azokat, csak igazságossági, alkotmányossági alapelvek szempontjából rostálhatjuk meg.

Alapelvek.

Nézzük, hogy a magyar közjogi irodalomban, milyen alapelveket emelnek ki az utóbbi idők szerzői?

Vitéz Endrey Antal 3, Halász József 5, Zétényi Zsolt 16, Fáy Árpád Alkotmányossági Jószolgálati testülete 26 elvet emel ki az alkotmányosságból. (Ebben a témában még nagyon sok szerzőt idézhetnék a múltból és a jelenből is, de a maiak közül csak Zétényi Zsoltot, Tóth Zoltán Józsefet, Samu professzort említem meg, mert álláspontjaikat közelítve készítettem el jelen dolgozatomat.)

Vitéz Endrey Antal nagyhírű jogász, nemzetpolitikus, (*aki sajnós május 26-án elment közülünk*) több munkájában is foglalkozott a Szentkorona eszmével. Szerinte az alkotmányunk 3 elve: **A királyi, a közösségi és keresztény elv.**

1./Én a királyi elvből a *korona szerepét* emelem ki, hiszen a korona nem csak tárgy, hanem egy személy: sőt jogalany, de jogalkotó és minden jog forrása is. Egyúttal a nemzet és az uralkodó harmonikus egybefoglalása és mindezek felül az országnak és a földnek is tulajdonosa, sőt maga a **magyar állameszme. Tehát nem a király személye volt fontos, hanem a korona, mint bonyolult személyiségű állameszme**, amely foglalata az állam fölötti, tehát az államot is korlátozó igazságos és méltányos jognak. Ezért **a korona: alkotmányunk is!**

2./A közösségi elvből a *demokratikus elemet* tartom erősebbnek, ahol a közösség választ királyt és jogaik világosan elválnak, de egyúttal ki is egészítik egymást.

3./ A keresztény elvből a *misztikus elemet* emelném ki, hiszen a Szent Koronát titokzatos testnek tekinti, hasonlóan az egyházhoz, amely Jézus misztikus teste.

Megemlítem még: **Halász Józsefet** is, mert szerinte csak öt elvet kell tudnunk a magyar alkotmányból. Ezek röviden: Magyarország *örökké szabad*, egy és ugyanazon szabadság illet mindenkit, a *Szent Korona tulajdona* a közvagyon, *minden magyar érték magyar érdeket* szolgál, s az *ellenállási jog*.

Ezek valóban fontosak, de álláspontom szerint nem lehet kiragadni, tömöríteni évezredek közjogi és kulturális produktumot, néhány, könnyen megjegyezhető elvre - de a fent említett közjogászoktól tanulva -, én is kiemelek 7 elvet (hangsúlyozom önkényesen!) Ám erről nem állítom, hogy a teljes közjogi hagyomány, csak egy olyan torzó, amelyet én tartok különösen jelentősnek, s amelyet mások nem hangsúlyoznak.

Mielőtt azonban az elveket taglalnám, először tisztázzunk néhány fogalmat!

A dolgozatomban sokszor fog szóba kerülni a legitimitás és a szuverenitás.

Mi a LEGITIMITÁS? (Általánosságban a jog és törvény uralmát értjük alatta.)

Akkor törvényes a rendszer, ha a főhatalom birtokosai az alkotmány által pontosan meghatározott módon nyerik el hatalmukat. Mindez a közáltali elfogadottság szerint ítélt meg, de a legitimitásnak fontos forrása a hatalom folyamatossága, azaz a szerves történetiség. E két feltétel hiányzik a mai hatalmi berendezkedésből, amely bebetonozta a hatalomba 1988-ban a múltat, egy illegitim módon született választási törvénnyel és ál-alkotmánnyal.

Különböztessük meg a **(de jure)** tehát jogi szempontból vizsgált legitimitást és a **(de facto)** tehát ténylegesen működő legitimitást. Ma az a helyzet, hogy e két legitimitás elválik egymástól, mert a lakosság a megtévesztő, hazug közbeszéd hatására azt hiszi, hogy a jelen hatalom de jure legitim, s így nem lép fel a jog és a magyar alkotmányosság helyreállítása érdekében. Sajnos ez a passzivitás, de facto – *tehát ténylegesen* –, valóban fél-legitimé is teszi a rendszert. Ám mivel minden hatalom a nemzettől származik, így ha a nemzet alkotmányos jogtudata nő, akkor eljön az idő, amikor a hatalom bitorlói lelepleződnek, s kiderül az állam törvénytelen volta a széles tömeg számára is. Akkor kénytelenek lesznek a jogi legitimitást biztosítani. Ez, csak a hatalomtól független nemzetgyűlés segítségével, és **a jogfolytonos alkotmányunk helyreállításával történhet!**

Egy komoly joghagyománnyal és bevált történeti alkotmánnyal bíró országban tehát a legitimitásnak nélkülözhetetlen alapeleme a közjogi folytonosság!

A mai magyar államot azonban nemcsak a törvénytelen önjelöltek átmentési kísérleteként minősítem illegitimnek, hanem a társadalmi elfogadottság igen alacsony szintje miatt is, hiszen a választásokon nem jelenik meg a tényleges

szavazópolgárok közel fele. **Donald S. Lutz** szerint az alkotmányos demokrácia fontos eleme, hogy: „Szabad választások legyenek, s ezeken lényegében a teljes felnőtt lakosság részt vegyen” *Nincs tehát valódi közmegegyezés, csak látszat!* S most, nem is beszélünk arról, hogy a szabad választásoknak alapfeltétele lenne a tisztességes meggyőzés lehetősége, amely jelen médiahelyzetben fikció!

Másik idegen szó a **SZUVERENITÁS: egy kétségbevonhatatlan jogosultság a hatalom megszerzése, megtartása, valamint befolyásmentes gyakorlására.**

A magyar modelltől eltérő, két leggyakoribb megvalósulási formája a népszuverenitás és az uralkodói szuverenitás. Az utóbbi esetében az uralkodó vagy abszolutista módon magántulajdonaként kezeli az emberi és fizikai erőforrásokat, vagy megosztja hatalmát egy hozzá hű elittel. Ez esetben az uralkodót csak az isteni törvények – *tehát a természetjog* – korlátozhatja.

A másik minta az, amikor a nép szuverén, és a hatalmat részben vagy egészben a képviselőire bízta! Mivel a nép nem követi a politika rezdüléseit, abban bízunk, hogy a képviselők nem élnek vissza a rájuk testált hatalommal, s a nép érdeke lesz a döntő, a választó érdekei érvényesítésére használják fel a hatalmat! Sajnos így is létre jöhet az egyeduralkodó, illetve diktatúra, s erre a XX. század diktatúrái kitűnő példák. A rendszert mindkét esetben a hatalomgyakorlók által irányított jogrend és erőszakszervezet védi, ami a hatalmat szinte semmiben se korlátozza. Népszuverenitás esetén még a természetjog „erkölcsi-isteni” vonatkozásai sem működnek, így valójában: semmilyen hatalmi korlát nincs, csak ígérek vannak! Ma e két szuverenitásforma uralja a világot, s a magyar modelltől – *amely az alá-fölrendelés helyett a mellérendelést helyezi a középpontba* – hallani se akar a hatalmi elit. Abban ugyanis: sem az uralkodó osztály, sem a nép nem teljesen szuverén, hanem a fölöttük álló Szent Korona – *mint jogi személy* – válik a szuverenitás hordozójává. Így, az államot korlátozó igazságos jogelvek gyűjteménye – *pontosabban annak történelmileg kikristályosodott formája* – tehát **az alkotmány válik a teljes főhatalom irányítójává.** Ez tehát az igazi joguralom, mert a napi politikai csatáknak nincs alávetve a jog, csak az *(isteni)* erkölcsnek és igazságnak! Nem függvénye sem többségnek, sem kisebbségnek, s főleg nem a részérdeket képviselő pártakatnak, de még a pénzlobbnyak sem!

Mivel a korona képletesen az állam is, így csak maga lehet a szuverén!

Werbőczy szerint a nemzet a Szent Koronának adja át a szuverenitást, s a maga választotta uralkodónak - csak a koronázás aktusával juttat belőle. Az uralkodó esküvel biztosítja a joghagyományt, s a jog és esküszegés esetén megvalósítható ellenállási jog és kötelezettség lesz a hatalom valóságosan létező ellensúlya.

A Szentkorona bonyolult személyisége, így örökdió a hatalom megosztásán.

A mellérendelésnek gazdasági vonatkozása is volt, ami a nemzet számára biztosított valódi anyagi függetlenséget, s ez az ősiség törvényeként ismert.

Mit is jelent az ősiség? Tessék csodálkozni! Az alapvető termelőeszközök közösségi tulajdonát, de magán birtoklásának zavartalan lehetőségét jelenti. A földbirtokos ugyanis nem tulajdonos volt, hiszen nem adhatta el, nem alakíthatta át, nem semmisíthette meg birtokát, mert az - *a Szent Korona által megtestesült közösség* - a nemzet tulajdona volt! Éppen ez az ún. Korlátozott rendelkezési jog biztosította a nemzet gyarapodását, s ez által annak politikai függetlenségét is. A létének alapjaitól csak hűtlenség, hazaárulás esetén lehetett megfosztani a birtokost. 1848-ban azonban mindenki Szentkorona taggá vált, beemeltük a jog sáncaiba a jobbágyot és polgárt, - nemzetiségre, vallásra való tekintet nélkül. 1848-ig az egyedülállóan korszerű magyar ősiségi törvény gyakorlatilag megvédte a magyar földet és a birtokosait is az adósságcsapdától és a monetáris züllesztéstől, amibe a nyugati államok - *élén Angliával* - már évszázadokkal előtte beleesett. Sajnos már az áprilisi törvények megszüntették az ősiséget, de az 1852-es pátens, majd az 1861-es Habsburg erőszak végleg rászabadította a birtokosokra és a parasztságra is a tőke teljes gátlástalanságát, s ez hasonlóan a „rendszerváltáshoz”: tragédia lett. 1848-ig csak olyan személy válhatott taggá, aki a közösség fegyveres vagy szellemi szolgálataért kapta birtokát a koronától. A Szentkorona tag jog és kötelezettség arányát mutatja az, hogy a jobbágytelek nagyságát és elvonhatatlanságát is biztosította a **jog**. Ma viszont a közvagyon: érdemtelenek kapták meg, s nem a közjó érdekében!

Kik tehát a Szentkorona tagjai? A Szent Korona Országaiban lakó politikai nemzet minden egyes tagja, *köztük az uralkodó is*, aki első köztük. A magyar politikai nemzet fogalma nem etnikai alapú, hanem a Szentkorona értékrendjének elfogadásából ered. 1848-tól államunk minden rendű, rangú és etnikumú polgára a *jogkiterjesztéssel* lett tagja a koronának. Az egykori állampolgárok és azok leszármazottai - *az ún. hungarusok* –, és a Szentkorona közötti viszonyt Trianonban: egy külső politikai és hatalmi-erőszak szakította meg, ami a tagok, és Szent Korona közötti misztikus-titokzatos kapcsolatot nem szüntette meg! Ami viszont erősen csökkentette az összetartozás érzését, az: **1.** az eltelt évek sokasága, **2.** a történelemkönyvek hazugságai és **3.** a jelenlegi agymosás, amely elferdíti, és feledhető régiséggé minősíti ezt az ősi közjogi kötést. Ám ez kötés – *ami maga a vérszerződés* –, érvényes még ma is, sőt értékelvű kapcsolat lehetősége az egykori Szentkorona tagok utódainak, bármely államban is élnek.

Nézzük mi is az a Szentkorona-tan?

Nem a Szent Koronára – *mint tárgyra* – vonatkozó különböző információk összessége, hanem Magyarország ősi íratlan és írott elemekből álló történelmi alkotmányának **elvrendszere**. Olyan alkotmányosság ez, amely a történelem

folyamán a társadalmi-gazdasági fejlődésnek megfelelően formálódott, de lényege mindig megmaradt, csak az intézményei fejlődtek szükség szerint. Állandó vonásai, amelyek az egyes korokban szinte sohase voltak tételesen leírva illetve kimondva, de szokásjogi úton mindig érvényesültek. A magyar társadalom mindig érvényre akarta azokat juttatni, hiszen az **igazságosság és a valódi, erkölcsös szabadság hatja át a Szentkorona-tan minden gondolatát.**

A Szentkorona-tan tehát annak a fejlődésnek a tükré, amelyet a magyarság a szkíta őszállami léttől, az 1956-os, alulról jövő és elemi erejű népképviselőt kívánalmaként hordoz a génjeiben, s minden agyimosás ellenére az igazságosság és szabadság utáni vágyunkban (*sajnos csak: sóhajtásainkban*) jelentkezik.

Tisztáztuk a legitimitás, a szuverenitás, az ősiség és a Szentkorona-tan fogalmát, így **vizsgáljuk az általam kiemelt értékelt alapelveket:**

1. hatalom átruházás és megosztás
2. a mellérendelés és az önrendelkezés
3. az egyenlő szabadság
4. jogkiterjesztés
5. önkormányzatiság
6. jogfolytonosság és szerves jogfejlődés
7. ellenállási jog és kötelezettség

(Ezen elveket is áthatja *a jogtalanság, jogot nem alapít és az állam működési felelősségének* elve, s kiegészíti a **korona**, a **demokratikus** és a **misztikus** elv.)

1./ ***A hatalom átruházásának és megosztásának*** (demokratikusnak is mondható) **elve.** A nemzet a „népszuverenitást” – tehát a főhatalom befolyás nélküli gyakorlását – átadta a Szent Koronának. Nem az uralkodó személynek vagy elitnek adta át, hanem a koronának, amely nem tárgy, hanem személy, sőt minden jog forrása is. Ezzel alkotmányosságunk a **nemzet – korona - uralkodó** hármasságára épül, amely a hatalomgyakorlás megosztottságát és a „felek” mellérendelését adja, valamint a magánérdek visszaszorítását a közjó szolgálata érdekében. Az uralkodó (*személy vagy elit*) nem dönthet a nemzet megkérdése nélkül, de a nemzet sem hozhatott törvényt az uralkodó szentesítése, jóváhagyása nélkül.

A hatalomnak ez az együttes gyakorlása tükröződik abban is, hogy a koronának van országa, s neki van címere is. Nem a királynak van tehát országa és népe, mint a nyugati államokban, hanem a korona országának van egy uralkodója. Nálunk a király hatalma nem isteni eredetű és nem is korlátlan, mert az ősi alkotmányosság korlátai között kell uralkodnia, ez a természetjog, amely viszont isteni eredetű! Az uralkodó nálunk – *szemben az akkori „fejlett” államokkal* –, nem örökléssel, hanem a nemzet általi megválasztásával nyeri el a tisztséget.

Szent István királyunk - miután fia meghalt -, előre látta a várható trónviszályt s a Boldogasszonynak – Magyarország Patrónájának ajánlotta fel a Szent Koronát, s ezzel együtt felajánlotta a Szentkorona tagjait is. Azóta van nekünk égi és földi királynénk, **tehát soha nem voltunk királynélküli királyság!** *(bárhogy is gúnyolódnak ezen a hazai és a nyugati liberálisok ma, s a két világháború közt!)* A szittyai közjogi örökség mellett az is valószínűsíthető, hogy a korona eredetileg Attila hun királynak készült IV. században, s Gellért püspök a koronán akkoriban még szereplő Boldogasszonyt - *a csángók szerint Babba Máriát* - kapcsolta össze Jézus anyjával. Azóta is így él a magyar szívünkben Boldogasszony királynénk, a Szép Szűz Mária. *(inkultúráció és hatalommegosztás)*

2./ Mellérendelés és önrendelkezés elve.

A magyarság csak vész helyzetben ismerte el maga fölött a személyi hatalmat. Az egyenlő szabadság elvéből is következően az uralkodó – *aki a végrehajtó hatalom feje* –, csak első volt az egyenlők között, hiszen bár a Szentkorona feje volt, de csak a Szentkorona többi tagjával együtt alkotta a korona egész testét.

A hűség tehát nem az uralkodónak, hanem a Szent Koronának szólt.

A szuverenitás átadásával nem mondott le az önrendelkezéséről a nemzet, csak a természetjog könnyen átlátható igazságait emelte maga fölé védőernyőként, íratlan szokásjogban és írott törvényekben: ***de örök érvényű alkotmányként.*** *(ezt tagadták meg, és hamisítottak helyette egy ál-alkotmányt 1949-ben.)*

A Szentkorona teste *(azaz a nemzet és az uralkodó együtt)*, nem veszítette el a természetes szuverenitását, bár külön-külön nem rendelkezhetnek, sőt önmagukra ártalmas döntést sem hozhatnak. (Pl. nem dönthetnek úgy, hogy a jövő nemzedékek számára is létfontosságú közvagyonot ne a közösség érdekében használják, hanem személynek, vagy más államnak úgymond: „privatizálják”!) Másik példa, hogy a Szentkoronához való viszonyát senki sem határozhatja meg, így a korona a szakrális király helyettese is. Szuverenitását, közjogi személyiségét sem vonhatják kétségbe semmiféle álságos vagy valós népszuverenitás alapján, hiszen a Szentkorona tagjai voltak az őseink és azok lesznek az utódaink is. ***Így az ősök és az utódok helyett a mai nemzedéknek nincs joga, de nem is lenne célszerű dönteni, s ezzel megtagadni elődeink akaratát és utódaink jogát az igazságos állameszméhez, a Szentkoronához!***

A választott hatalomnak kötelessége az erkölcs, közjó, igazság szolgálata, s ezek egymás- és a hatalom mellé való rendelésén nem változtathat, még az egyébként elismert önrendelkezés elve sem! Így nem változathat azon sem, hogy az államnak alkotmányos kötelessége a nemzeti közösség számára biztosítani az erőforrásokhoz való *(uzsora és monopóliumoktól mentes)* hozzáférést, de nem határozhatja meg a termőföldet sem tőkeként, csak megújuló erőforrásként! ***S az önrendelkezésben a legfontosabb ma, hogy a stratégiai termelőeszközök végső tulajdonosa: csak és kizárólag a közösség, a Szentkorona lehet!***

3./ Az egyenlő szabadság elve (amely nemzet függetlenség vágyában is megjelenik)
A Werbőczy által lejegyzett egy és ugyanazon szabadság egyedülálló jelenség volt Európában, amelynek tökéletes védelmét csak az alkotmányosság közjogi centruma: a Szentkorona adhatja. Ez a közjogi személy azonban nem egy egyszerű koronázási ékszer és nem is csak egy ahhoz fűződő elvonatkoztatott fogalom. Ez egy misztikus-rejtélyes, de eleven valóság, amit csak a magyarság keleti gyökereivel, valamint - *s ez a legfontosabb* -, **ősnépi mivoltával** lehet magyarázni. A nyugati elmék közül csak a legcsiszoltabbak érthetik meg ennek mélységét és jelentőségét. Valószínűleg a legelső jogalkotó népek ősei lehetünk, hiszen **örök szabadság szellemisége** hatja át a személy jogait, s a közösségekben megélhető jogot: **az államalkotás és a befolyásmentes szövetségkötés jogát is**. Ezen elv miatt nem gyarmatosított a magyarság soha, s nem alkalmaztunk más jogrendet az esetleg legyőzöttek számára sem.

4./ Jogkiterjesztés elve.

Nem voltak romboló eszméink, vérgőzös forradalmaink, gyarmatosításaink, s nem alkalmaztunk könnyű sorozatgyilkolásra alkalmas eszközt a legyőzöttek kiirtására. Helyette joghelyreállító szabadságharcokat vívtunk, vagy közjogi küzdelmeket folytatunk. A magyar nemesség úgy emelte be a polgárságot és a parasztságot az alkotmányos jogokba, hogy a saját jogait kiterjesztette rájuk. 1848-ban a nemesség – *egyedülálló módon* – felszámolta önön adómentességét, letette kiváltságait, s az alkotmányosság bástyái közé emelte az ország minden rendű, rangú lakóját, rácot, tótót, oláht, ruszint, stb. Ennek a fényében látható, és 2004. dec. 5-e bizonyítja is, milyen **kicsiny ma az erkölcsi nemeseink száma**. A **jogkiterjesztés elve** nem önérdeket szolgál, hanem közjóért munkálkodik.

5./ Önkormányzatiság elve.

Az 1486. évi királyi dekrétum 60. törvénycikke kimondja, hogy az alispán nem a király előtt tesz esküt, mint a főispán, hanem a vármegyei közgyűlés előtt. Ezzel Mátyás megerősítette a köznemesség vármegyei hatalmát, de gyengítette a *saját* királyi hatalmát a korona javára. A hatalommegosztásnak ez lett később a legerősebb bástyája, s **a vármegyei önkormányzatiságnak így lett kiemelkedő jelentősége a központosító hatalommal szemben**, s megszületett egy másik hatalmi ellensúly. A Duna jegén választott királynak, – *mai kifejezéssel élve*: nagy felhatalmazása volt – de a hatalommal élő, s nem visszaélő Mátyás minden javaslatát tárgyalta az országgyűlés, s nem kényszerített a köznemességre semmit. Tehát a végrehajtó hatalom az önkormányzati vármegyével, a központi hatalom törvénykező jogköre pedig az Országgyűléssel lett szűkítve.

6./Jogfolytonosság és szerves jogfejlődés elve.

Minden „jogszabály” és egyezmény eleve illegitim és semmis, amit nem az arra hivatott és az alkotmányos elvek figyelembevételével megalakult szervek hoznak, vagy kötnek. Csak szerves jogfejlődés nyomán módosulhat

meg a magyar alkotmányosság, s csak a bevált jogi elemek gazdagíthatják a magyar közjogi rendszert. 1947-ben Altöttingben, az akkor legitim országgyűlés két házának együttes ülése kimondta: **a magyar alkotmány a Szentkorona!** Mivel azonban, azóta sem ült össze megszállás nélküli időszakban – *hiszen jelenleg is pénzügyi megszállás alatt vagyunk* –, s nem tudott legitim döntéseket hozni az ország hagyományos jogrendjéhez ragaszkodó nemzetgyűlés vagy országgyűlés, így a jogfolytonosság helyreállítása nélkül csak: illegitim és hatalombitorló államszervezetről, s idegen eredetű intézményrendszerrel beszélhetünk. Sajnos nem beszélünk sem alkotmányos, sem jogfolytonos államról, hiszen a jelenlegi (*de jure*) messze nem az! Azt viszont elismerem, hogy *de facto* legitimitása mégis van az államnak, hiszen a társadalom - *éppen a médiabefolyásolás miatt* -, rendre azt hiszi, hogy az államnak létezik, az un. **de jure** legitimitása is, így ebben a megtévesztett állapotban nem lép fel a hatalom bitorlóival szemben. Ez a megtévesztésen alapuló (*de facto*) legitimitás azonban nem változtat, a *de jure* törvénytelen helyzeten, sőt az új alkotmányról való nyilatkozatok – *a hatalomtól független nemzetgyűlés összehívása nélkül* –, csak a megtévesztés tovább görgetése és a szokásos „**látszat legitimizáció**”!

7./ Jus resistendi, az ellenállási jog elve.

A szerzett jogokhoz való ragaszkodás jellemezte a magyarságot 1956-ig. Az „agymosás” miatt azonban megfélekedett arról, hogy a **jogainak egyetlen biztosítója az ősi alkotmány.**

Azon életmód, erkölcs, szokás és joghagyomány, amely nem cserélhető, mert abban rejlik nemzedékek kicsiszolt akarata, tudása, kiküzdött joga és az eljövendő nemzedékek lehetőségei is. Helyettük – *sem a régi nemzet, sem az eljövendő nemzet tagjai helyett* –, senki sem dönthet napi politikai érdekből, s a vitathatatlan örök igazságokat sem lehet pártpolitikai érdekek szintjére zülleszteni, s így az alkotmányt más törvény (*pl. az 1949. évi XX.*) nem helyettesítheti, de más módon sem lehet az örök érvényű alkotmányosságunkat kijátszani! Ma az Alkotmánybíróság sem biztosíték, hiszen tagjait a politikum választja többségi elven és párthűség alapján. Olyan személyek is ülnek ott, akik a bolsevik diktatúra gondolkodói és kiszolgálói voltak. Lehet-e tőlük valóban pártfüggetlen és valóban nemzetpolitikai döntéseket elvárni? E „jogtudósok” még a legalapvetőbb közjogi kötelességüket nem hajlandók teljesíteni. A saját közjogunkban 1989-ig ismeretlen elem volt az AB, s annak tagjai – *szándékosan vagy véletlenül* – nem ismerték fel sem jogfolytonosság, sem a jogpozitivizmus és természetjog összefésülésének szükségességét, hanem az idegen jogelvek primátusát hirdették és hirdetik ma is. ***Fel sem fogják: a nemzet jogérzéke nem tudományos elemzés kérdése csak, hanem a génjeinkbe kódolt igazságérzet, amely csalhatatlanul szembeszáll azzal, amit nem jognak, hanem jogtalanságnak, amit nem törvénynek, hanem méltánytalanságnak érez.***

Az igazi alkotmánybíróság tehát a nép igazságérzete!

Ne feledjük azonban, hogy az ellenállási jog egyben kötelezettség is! S ha arra gondolunk, hogy már 1991-ben létezett egy olyan „alkotmánytervezet”, amelyet az akkori pártok tárgyalgattak is, akkor most világossá válhat a számunkra, hogy egyetlen pillanatig nem voltunk „szabadok”, mert a sorsunk már el volt döntve. Igazolásként idézem a tervezet egy nyíltan hazaáruló részletét:

3. §

"A" változat

(1) A Magyar Köztársaság nemzetközi szerződéssel az államhatalom gyakorlásának meghatározott részéről nemzetközi szervezet javára lemondhat.

"B" változat

(1) A Magyar Köztársaság az Alkotmányban meghatározott jogalkotói, végrehajtói vagy igazságszolgáltatási hatáskör gyakorlását - az Alkotmány megváltoztatásának kivételével - nemzetközi szerződésben olyan nemzetközi szervezetnek engedheti át, amelynek a Magyar Köztársaság a tagja.

Megjegyzés: a "B" változatot az **FKGP és az MSZP** támogatja.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szerződés megkötéséhez az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata, továbbá az szükséges, hogy a nemzetközi szerződést népszavazás jóváhagyja.

Ha valakinek mégis aggályai lennének a hazaáruló minősítéssel, akkor gondolja át mit is jelent a „*az államhatalom gyakorlásának meghatározott részéről nemzetközi szervezet javára lemondhat*” kitétel? Vagy a „*jogalkotói, végrehajtói vagy igazságszolgáltatási hatáskör gyakorlását olyan nemzetközi szervezetnek engedheti át, amelynek a Magyar Köztársaság a tagja*”! Mert ha ezt valaki végiggondolja, akkor világossá válhat a számára az EU csatlakozás elleni kampányunk reménytelensége, s felismerheti a történelmi alkotmány visszakövetelésének fontosságát, az ellenállási jogunk és kötelezettségünk egyre erősödő időszerűségét.

Mire is válaszolt az ál-demokratikus diktatúra lovasrohammal 2006. október 23.-án?

Az aranybulla 31. szakaszára, amely szerint az alkotmány védelmében a nemzet minden tagjának joga, de kötelessége is fellépni a „hűtlenség vádja nélkül”!

A mindenkori magyar kormányoknak és az uralkodó „elitnek” ezt tudomásul kellene vennie, mert minden szabadságharcunk a joghelyreállítás jegyében történt, s valamennyi vesztes harcunk után a közjogi küzdelmünk sikeres volt! Egyedül az 1956-os szabadságharcunk után nem sikerült még töredékét sem helyreállítani az alkotmányosságunknak. Most erre a közjogi küzdelemre hívunk mindenkit, hiszen immár 65 éve élünk alkotmány nélkül! ***Ma alkotmányjogi jogos védelmi helyzetben van a nemzet, s az a feladatunk, hogy egyre többen lássák meg hatalombitorlás álságosságát***, s csatlakozzanak az alkotmányos jogtudattal bíró, és a jogos védelmi helyzetben is helytálló szövetségéhez, a

nemzetépítő magyarokhoz! **Ezt a páratlan közjogi zsenialitást, amely messze megelőzte korát, s biztosította a Kárpát-medence népei számára az egységet és gazdasági-politikai érdekvédelmet, mi nem feledhetjük el!**

A legutolsó és törvényes magyar állammal való folyamatosság kimondása olyan alapvető, hogy csak ez tudná visszaadni a legfontosabb legitimizációs pillérét az államnak! Idézek *Halmi Gábortól*: „***S nekünk meg kell óvni magunkat a liberális jogállamisággal aligha össze-egyeztethető Szentkorona-tan felélesztésétől is.***” Eddig az idézet, s azt kell hozzátegyem: igaza van! Ők szeretnék megóvni hatalmukat, nekünk pedig elég volt a hatalmukból, s elég volt a liberális jogállamiságukból! Most lehetőség a Fidesznek a Szentkoronás jogfolytonosság helyreállítása, a magyar történelmi alkotmány visszavétele, ahol a törvények és szokásjogok harmóniája a közjó érdekében valósult meg. Csak nyomást kell gyakorolni a kétharmados kormánytöbbségre, s most végre nem mondhatják azt, hogy nincs elég felhatalmazás a nemzetgyűlés összehívására! Legyen végre erős és emelkedő nemzet a magyar, de ehhez nemzettudat kell, a nemzettudat pedig az alkotmányos jogtudattal párosulva legyőzhetetlen lesz! „A nemzeti öntudat meghatározója a Szent Koronához kötődő közjog ismeret” ***Induljunk tehát neki a közjogi ismeretek megszerzésének, s kezdjünk bele az igazságos harcba, a közjogi küzdelembe, amely egyúttal a magyar küldetés is!*** Mert nem törődhetünk bele ősi közjogunk elhallgatásába és a számunkra idegen jog - elveinek túlbeszélésébe! Nem törődhetünk bele! Nem, nem, soha!

Szeged, 2010-07-02

Létezik-e szélsőség?

Sok kisnyilas belépett a kommunista pártba, hisz a nemzeti szocializmus és a bolsevisták által ígért szocializmus között számukra elenyésző különbség volt. A híres Tanú c. film, ragyogóan megmutatta, hogy „lelkiségben” milyenek lehettek azok, akik feladva a nemzethez tartozás érzésének lényegét, átigazoltak egy nemzetellenes bűnbandához. Akik képesek voltak önkéntesen köpönyeget váltani, azok nagyrészt a lumpen elemekből tevődtek össze. A lumpenproletár, a munkásság és kispolgárság lezüllött, alsó rétege. A politika kitermeli magának a számára oly szükséges szélsőjobb fasisztáit, vagy a szélsőbal bolsevik tömegét. A lumpen könnyen került a bűnözés közelébe, s így zsarolható és kezelhető személyként fog csatlakozni e két – *erkölcsiségében nagyon is különböző* – szélsőséghez. Látható az elmúlt 8 esztendőben, hogy a hatalmi szférában alakult ki egy szélsőségesség, de még nem képződött elég lumpen ahhoz, hogy a gyurcsányizmus fel tudta volna tölteni az öreg bolsevikok kihalásával megritkult táborát. Pedig mindent megtett annak érdekében, hogy a magyar kispolgár és munkás réteg elveszítse a talajt a lába alól. A középkorosztályból is jelentős munkanélküli szakadt le, de a fiatalokat kezdettől rászorították, hogy vagy

vállaljon munkát külföldön s maradjon is ott, vagy szálljon be az alvilág könnyűnek tűnő életébe, s majd ha zsarolhatóvá válik, akkor felhasználják a politika hatalmi játéka számára. A klasszikus értelemben ismert szélsőbal és szélsőjobb ma még nem létezik nálunk, de ki fog alakulni: mihelyt elfogy az eladható közvagyon, s éhezni kezd a városokban élő és függőségbe taszított nép. A kérdés csak az, hogy a baloldalnak hazudott tőkés párt – *a fasiszta MSZP* –, vagy a vadonatúj zöld SZDSZ fogja majd kivitelezni a szélsőséget?

Szeged, 2010-07-22

ÁLLAMJOGI PROBLÉMÁK és MEGOLDÁSAI.

Dolgozat, a Magyarok VII. Világkongresszusának (2008) a Szent Korona és a magyar alkotmány című nemzetstratégiai és közjogi konferenciájára.

Vigyázó szemetek Szegedre vessétek, mert Szegeden már egyszer született nemzeti gondolat. Ám azóta, sok víz folyt le a Tiszán, s a történelem fintorai sokszor tették a szülővárosomat, vagy csak polgárait kezdeményezőnek. Kevesen tudják, de 1956 is a szegedi egyetemről indult el.

Ma már világosan látható az, hogy az átmentett politikai osztály egyes tagjai teljesen ki akarják sajátítani, s majdnem úgy hazudnak a forradalom eseményeiről, mint „szellemi” elődeik. A politika tehát hazudik 1956-ról, de nem tud átlépni rajta. Ahogy nem képes átlépni a Horthy korszakon sem, de a hagyományos közjogi gondolkodáson, a Szentkorona eszmén sem!

Az alkotmányjog jelentősége mindig akkor kerül előtérbe, ha a hatalmi tényezők nem kívánnak tudomást venni az őket korlátozó, történelmileg kialakult magyar közjogról, sőt megpróbálják azt kikerülni, kijátszani, elhallgatni és letagadni. Ma már a társadalom minden rétege – *a politikai befolyásolástól függetlenül* – a bőrén érzi, hogy: nagy problémák vannak gazdasági, politikai és erkölcsi szinten, de arról - *többnyire tájékoztatás hiányában* - nem kíván tudomást venni, hogy a legkomolyabb probléma az alapoknál: az **államjog**, vagy újabb kifejezéssel alkotmányjog területén van.

Összeomlott a vélelem, hogy a jelenlegi magyar állam törvényes.

Ugyanis a közösség érdekképviselőre alakult állam nem az államalkotó akaratot képviseli és a polgárok viszonyának szabályozása is tökéletlen, sőt sokszor teljesen betarthatatlan. Ráadásul az állam – *mint a közhatalmat megtestesítő intézmények összessége* – egyszerűen nem képviseli a társadalom nagy többségének érdekeit, viszont az állampolgárt csalásra, hazugságra kényszeríti és „vadkapitalista erkölcsöket” támogatja minden eszközzel.

Mindezek mellett a jelenlegi „magyar állam” felismerhetően törekszik egy szűk csoport érdekeit kielégíteni, s mindezt a nagy többségre hivatkozva teszi ugyan, de egyértelműen a nagy többség kárára.

Következtetésem: ha egy államban, a politikai elitcsapat mindenáron történő hatalomban maradását szolgálják az intézmények, (az ügyészségtől a közszolgálati médiáig) akkor az diktatúra. De nem beszélhetünk közrendről sem, mert a közhatalom - az elitnek titulált bűnözők kezébe került -, és az állam: az alapvető tevékenységeivel ellentétes feladatokat lát el.

Következtetésem közismert tényeken alapul, amelyet a társadalom is érez, ám az elitcsapat felügyelete alatt álló köztájékoztatás elhitei vele, hogy ez így van rendben, s a problémát a politikai váltógazdálkodásból fakadó választás, és kormánycsere fogja majd megoldani. Az a tény azonban, hogy kialakulhatott egy olyan elit, amelynek gyökerei a kádári elitekből táplálkozik, az már eleve megkérdőjelezi, az ún. „rendszerváltást és a demokráciát”. Felismerhetővé vált, hogy a „jogrend” megtévesztés csupán, amely az elszegényedő és kilátástalan helyzetbe kerülő többségi magyar társadalom félrevezetésére jött létre.

Így ma Magyarországon, nincs a közakaratot képviselő és a közérdeket szolgáló, alkotmányosan létrehozott országgyűlés. A jelenlegi – *magát demokratikusnak nevező* – ténylegesen azonban diktatórikus hatalmi struktúra, még lehetőséget sem ad arra, hogy az alkotmányossági fordulatot a formális szabályoknak megfelelő választás vagy népszavazás hozza létre. Számtalan akadályt és buktatót építettek a jogrendbe, a valódi népakarat elhallgatására. Például a magyar közjogban minden előzmény nélküli **Alkotmánybíróságnak**, van olyan határozata, miszerint alkotmányossági kérdésben nem lehet népszavazást tartani.(sic) Pontosan öt tiltott téma van a nép, illetve a népszavazás számára. Nem lehet népszavazást kiírni:

1. költségvetéssel, annak végrehajtása, adókkal, illetékekkel, vámokkal kapcsolatos kérdésekben
2. hatályos nemzetközi szerződésekből eredő kérdésekben
4. az Országgyűlés megbízásának lejárt előtti feloszlata kérdésében
3. Országgyűlés hatáskörébe tartozó személyi és szervezetalakítási kérdésekben
5. alkotmánymódosítási kérdésekben

Mindez világossá teszi, hogy a meghirdetett népszuverenitást lábbal tapossa a jelen hatalmi elit, s csak retorikailag alkalmazza a nép fékentartására. A Szent Korona szuverenitása viszont valóságos joguralmat biztosított, ahol nem lehetett napi pártpolitikai érdekek mentén korlátozni a legfőbb szuverént, mint ahogy a jelen politikai osztály teszi.

Ezért, a társadalomért felelősséget érző értelmiség előtt áll a feladat, hogy formális szavazások helyett a tömegek felvilágosításával, megszervezésével, gyakoroljon nyomást a hatalomra, s így kényszerítse ki a valódi alkotmányos fordulatot.

Milyen jogi alapja van, az ún. „rendszerváltásnak”?

A Szovjet birodalom, illetve az államkapitalista kísérlet felszámolása után, a megszállt országok zöme egyértelműen visszatért jogi hagyományaihoz, nem így hazánkban, ahol a pénzhatalom kollaboránsai külső parancsra és belső érdekből megghiúsították ezt.

1945-ben volt hazánknak egy – *a hagyományos alkotmány szerint törvényes és jogfolytonos* – országgyűlése, amely a Szovjet hordák elől menekült el. Ám az ún. Ideiglenes Nemzetgyűlés, valamint az akkori bábkormány, ezzel a legitim (*bár külföldön székelő*) országgyűléssel nem vette fel a kapcsolatot, nem törekedett a jogfolytonosságnak és a törvényességnek még a látszatára sem.

A fegyverek árnyékában az Ideiglenes Nemzetgyűlést is csak azok irányíthatták, akik persze hajlandóak voltak Moszkva parancsait azonnal, pontosan teljesíteni.

Varga Bélát, az 1947-ben elmenekült és le nem mondott nemzetgyűlési elnököt használták fel azon célra 1990-ben, hogy mint maga is „illegitimé félemlített képviselő” (*különben miért menekült volna el!?*) adja át a nagyon is kétséges legitimitását, az ún. „első szabadon választott” országgyűlésnek.

1990. május 2-án, a megszállt Magyarországon a nép el is hitte, sőt csodálkozva nézte az utóbb színelőadásnak bizonyult kétes legitimitást, és a „közmedia” befolyásolásával megválasztott országgyűlést nagy várakozással fogadta.

Tóth Zoltán József jogtörténész, politológus – *egyetemi tanár* – kutatása szerint a 39-es országgyűlés mindkét háza, ha csonkán is, de 1947. augusztus 20-án, a németországi Altöttingben, még utoljára összeült és törvényes határozatot hozott arról, hogy a Szent Korona jogfolytonossága megváltoztathatatlanul fenn áll:

„A történelmi ezeréves alkotmány minden jogi alapja, a magyar nép felfogása szerint is, a nemzet összességében – az azt jelképező Szent Koronában van”
(Tóth Z. J.)

A magyar közjogi gondolkodás sarokpontja a Szentkorona közjogi tana, amelyet mint nemzetmegtartó gondolatkört, hatálytalaníthatatlannak tekintünk ma is.

Ezért különösen érdekes, hogy az 1946. I. tv.c., – *tehát még a Mindszenty-féle óvás miatt is érvénytelen* – un. Köztársasági törvényt is figyelembe véve

alakították át a sztálini eredetű 1949. XX. törvényt és tették, ún.,„demokratikus írott alkotmánnyá”!

A legérdekesebb viszont az, hogy a Horthy rendszer alkotmányosságából nem emeltek át semmit, mert az – *ha nem is tökéletesen, de* – a történelmi közjogunk alapjaira épült, s attól úgy féltek, mint ördög a tömjénfüsttől. Minden ún. chartális alkotmánynak lényegi része, hogy maga szabályozza a változtatásának lehetőségét vagy új alkotmány elfogadásáról, rendelkezik. A magyar közjog bevett szokásai azonban sehol nem említenek ilyen lehetőséget, tehát erről az Európa más részein bevált joggyakorlatról azért feledkezett meg a magyar alkotmány, mert nem akart lehetőséget adni a napi pártpolitikai érdekből történő változtatásokhoz. Az 1956-os győztes forradalom (*rövidtávon*) nem szándékozott ugyan alkotmányozni, *{Győrben volt egy konferencia, amelyen 1957 nyarára tették az alkotmánnyal való foglalatosságot, ha addig minden rendben sikerül}* de a nép nevében új rendet teremtett, s a rend beálltával az új viszonyokat törvényesítette volna, ha nem gázolja le a Szovjet militarizmus.

1956-ra szívesen hivatkozik a jelenlegi hatalom. Azt viszont, hogy az akkori döntő kérdések a *függetlenség, semlegesség és a köztulajdon* a mai politikai gyakorlatban elfelejtődött azt mutatja, hogy csak szavakban ragaszkodnak 56 értékeihez, de valójában ellene tesznek. Mert az 56-os köztulajdon eszme, Németh László harmadik utas megoldása, de a magyar közjogi gondolkodás absztrakciója: a köztulajdon különleges (*korona jelképben való*) megjelenése is sokkal szerencsésebbnek tűnik, mint a jelenlegi korlátlan tulajdonszerzési gátlástalanság. A népszuverenítésra is füttyülő „közhatalom” csak sóhajtozik a gazdaság állapotán is, de a közösség érdekében nem cselekszik! A zuhanás megállításához szilárd közjogi alap és politikai akarat kell. Sajnos a mai hazugságállam törvénytelenége nyilvánvaló ugyan, de sokan mégis alkotmánynak tekintik azt a jogi nyelvezetű masszát, *(vagy megszállási szabályzatot)* amely akadályozza a Magyar Állam és az alkotmányunk szerves jogfejlődését, s részben akadályozza a gazdasági fejlődés megindulását is.

A kérdés tehát joggal vetődik fel:

Vajon alkotmány-e az 1949. XX. tv.

A „rendszerelváltók” a társadalom feje fölött eldöntötték, hogy: elvetik a népi alkotmányozást, de elvetik a történelmi közjoghoz, a magyar alkotmányhoz – *mint hatálytalaníthatatlan alaphoz* – való visszatérés lehetőségét is.

A törvényesség helyett a törvénytelen választva, a ránk oktrojált 1949 évi. XX. tv-t módosították úgy, hogy az alkalmassá vált a közvagyon koncepciótlan széthordásának fedezésére és a nemzet további, teljes kifosztására is.

Az alkotmánynak csúfolt jogintézmény törvényességének 6 jogi akadályja:

1./Nem lehet alkotmányozni: megszállás alatt! 1989-ben még törvényt sem lehetett joghatályosan elfogadni, mert itt állomásoztak a megszálló Szovjet csapatok. A kivonulást követően kellett volna Alkotmányozó Nemzetgyűlést választani, amely a hatalomtól független módon dönthetett volna, de csak a jogfolytonosságról és a szükséges modernizációról!

2./Különösen akkor nem lehet alkotmányozni ha: Van alkotmányunk, melyről szabad akaratunkból soha le nem mondtunk! Létezik egy elhallgatott, de érvényes történelmi alkotmány, s ilyen esetben még ideiglenesen (18-20 évre) sem lehet helyette mást bevezetni jogszerűen.

3./ Nem lehet alkotmányozni: A magyar nép megkerülésével, hiszen az alkotmányt nem bocsátották népszavazásra sem, sőt az 1985-ben megválasztott egypártrendszer képviselői szavazták meg az „ideiglenesség” elfogadását, amely immáron 18. éves, azaz nagykorú. Tehát törvénytelen Országgyűlés törvénytelen aktusaként született meg, azaz érvénytelen.

4./ Nem lehet alkotmányozni: A bolsevikok által reánk erőltetett törvényt átfabrikálva és paktumozás közben a sok évszázados magyar közjogi fejlődést félredobva.

5./Nem lehet még akkor sem, Ha elismerem azt a célt, hogy a folyamatosság, tehát a zűrzavar elkerülésének érdekében létesült. Ez a folyamatosság azonban az előző rendszer bűnözőit a közvagyonhoz juttatta hozzá! Ezáltal a törvénytelen alapított jogot, ami lehetetlenség.

6./Végül nem lehet alkotmányozni: Mert: a magyarság történelmi alkotmánya és közjogi rendszere szerint, a szerzett jogokról, vagy ha úgy jobban tetszik: a felismert természetjogi alapelvekről még *(a legfőbb szuverén?)* a nép sem mondhat le, s a Szentkorona közjogi tana megkérdőjelezhetetlen, hiszen a magyarság fennmaradásának évezredes záloga volt és marad is.

Mindezek alapján tehát, tartalmi és formai hibák miatt, teljességgel törvénytelen az 1949. XX. tv. minden változata.

Elismerem, hogy a fenti hat pont jogsértései abból is adódnak, hogy a jogi képzés nem fektetett elég hangsúlyt a hagyományos magyar közjogi gondolkodás tanítására és nem voltak olyan kutatócsoportok sem, amelyek elemezzék és széles körben terjesszék a Szentkorona-tan és alkotmányosságunk legfontosabb gondolatait. Nem foglalkoztak eleget az egyetemeken, *(tisztelt a kivételnek!)* ezzel a zseniális, bevált és a korát messze megelőzően modern eszmerendszerrel, amely biztosíthatja a világ számára is a mintát a megoldásra,

amely sem nem kapitalista, sem nem szocialista, hanem tényszerűen: közösségi.
Amely közösségi gondolkodás se nem egyéni, se nem csak úgy közösségi, hanem lényege: a „személyek közössége”!

A hatalommegosztás elvrendszerének tökéletesre csiszolt változatával és a köztulajdon birtoklásának, hasznosításának olyan rendszerével találkozhatunk itt, amely a szakadék felé sodródó világot is megmentheti a társadalmi, gazdasági, ökoszociális és egyéb drámáktól. A történelem folyamán sokan keresték a megoldásokat, amellyel a hibás rendszerek „feljavítását” képzelték el. Nekünk, magyaroknak ez a megoldási képlet az **örökségünk**. Ha más nemzeté lenne, akkor azok már régen világgá kürtölték volna, nálunk pedig sokan még fel sem ismerik ezt a páratlan kincset.

Fodor Gábor azonban felismerte. Többek között kijelentette, hogy csak akkor tartja elképzelhetőnek az előre hozott választásokat, ha az ellenzék megállapodásban garantálja: nem módosítja az alkotmányt, illetve a jelenlegit nem cserélik fel egy újjal. {megjegyzés: az ál-alkotmány változtatása ellen beszélt, ami a magyar alkotmányhoz való visszatérés ellen irányul}

Ez hát az, amitől félnek. Az ál-alkotmány eltakarítása ugyanis felvethetné a magyar történelmi alkotmányosság helyreállításának — *számukra nagyon is drámai* — lehetőségét. A politikai zsarolás tehát megindult, de a lelepleződés végső fázisa is, hiszen az ideiglenesnek gondolt ál-alkotmányról kiderül, hogy az SZDSZ úgymond: öröklakást kíván neki kiutalni éppúgy, mint a szovjet megszálló tiszteknek a kádári-rezsim. (megjegyzés: így már érthető Demszky Maoizmusa és a ragaszkodásuk a szovjet emlékműhöz, s Sztálin díszpolgárságához!) Az ősi alkotmánytól való páni félelem mutatja, a pártok egygyökerűségét, s a jogfolytonosság „jegélése” lesz ennek ékes bizonyítéka.

Az Alkotmányozó Nemzetgyűlésről.

Nem csak a Szentkorona-tan, hanem például Bibó István álláspontja szerint is, **el kell különíteni az alkotmányozást és a törvényhozást, mert az első adja meg a feladatot a másodiknak.** Véleménye szerint a törvényhozást a bírósághoz hasonló függetlenséggel kell elkülöníteni a végrehajtástól. Ma Magyarországon mindezek összefolynak. Az Országgyűlés akar alkotmányozni, a kormánytagok pedig, akik a végrehajtó hatalom részesei, egyúttal tagjai a képviselőháznak, tehát a törvényhozásnak. Mindezt az elitcsapat törvényesnek, jogszerűnek, demokratikusnak nevezi, pedig köszönő viszonyban sincs velük. Ez is bizonyíték arra, hogy a rendszernek bolsevik gyökerei vannak, hiszen **saját elveit sem tartja be, ami leginkább a globál-bolsevik gondolkodásra jellemző.** Jelen esetben tehát, az ál-demokraták által sokat hangoztatott **Montesquieu-féle szétválasztási elv és a népszuverenitás elsődlegessége is sérül, nemcsak a magyar közjogé, a korona szuverenitásáé!**

Az alkotmányozás alanyai nem lehetnének a pártok, hanem mindig csak a nép, pontosabban a politikailag szervezett nép, tehát a nemzet. Az alkotmányozás formája pedig csak alkotmányozó nemzetgyűlés lehet és nem országgyűlés, hiszen a Történelmi Alkotmány nem a jelenlegi csonkított nemzetet, hanem a Szent Korona minden tagjának a jogaira és kötelezettségeire vonatkozik. Az alkotmányozó nemzetgyűlés spontán módon szokott összeülni akkor, ha az állam működési zavarai ezt indokolják, de elképzelhető az is, hogy a nép által elfogadott személy, vagy köztestület hívja össze az alkotmányozó grémiumot.

Az átmenetre javasolt megoldás: A civil felsőház.

A nemzeti civil kontroll megteremtését minden tisztességes ember igényli, mert erről beszélnek pártszimpátiától függetlenül, a Szociális Fórumtól a Polgári Körökig mindenütt az országban. A nyilvánosság és a média felelősségéről folyó vitában hangzott el Rubovszky Ritától a következő gondolatsor:

„legyen egy olyan egyetértés, amely azt tudja mondani különböző pontjain a társadalmi létnek, hogy elég, ne tovább, mert ezt már nem fogadjuk el....De ehhez mégiscsak arra van szükség, hogy különböző módon gondolkodó emberek valamilyen módon, valamilyen szimbolikus térben találkozzunk egymással” Ez a szimbolikus tér lehetne egy civil felsőház, ahol a pártszimpátia és kötődés nélküli civilek képviselhetnék a társadalmi lét minden szintjét. A helyzet súlyossága miatt választania kell a magyar társadalomnak, hogy demokratikus irányba módosítja, vagy a hagyomány kitaposott útján szünteti meg az oligarchikus (alibi) demokráciát!

A civil felsőház mindkettőnek lehet kiindulási alapja. Mert hatalomhoz görcsösen ragaszkodó pártokat - *erő hiányában* - eltűrnénk a következő választásokig az alsóházban, de létrejönne egy a hatalomtól és főleg a pártoktól tökéletesen független ún. civil felsőház, amely a civil nemzeti erő társadalmi súlyára támaszkodva ellenőrné őket, hogy a további károk mérséklődjenek és a civil felsőház hívei, megszerveződjenek a következő választásokra.

Ha ezt a civil felsőházat, fel tudjuk tölteni olyan közismert és erkölcsileg kifogástalan magyarokkal, akik nyomást tudnak gyakorolni a parlamentre, akkor ez olyan mozgalommá is szélesedhetne, amivel szemben a pártok és a politika befolyásolta média nem tud kellő hatékonysággal fellépni. Különösen azért, mert a *közismert személyiségek összefogása, még társadalmi minta is lehetne a nemzet számára, amely követésre érdemes.*

Eddig ugyanis minden olyan kezdeményezést kétségbe vont és lejáratott a média, ami a saját befolyását és a pártok túl-hatalmát veszélyeztette volna. De eddig nem is találkozott olyan szellemi képességgel rendelkező csapattal, amelynek tagjai erkölcsi, politikai és jogi legitimizációval, valamint tömegeerővel rendelkeznek. A médiakeresztűzbe került valódi nemzeti erőket

képviselő személyeket, eddig lehetséges volt marginalizálni, lejáratni, de egy olyan koherens testületet, amely széles körben elismert személyekből áll, sokkal nehezebb. A felsőház nem előzmény nélküli a magyar közjogi rendszerben. A Főrendiház megszűnése után a két világháború közötti időben, a - *nem pártpolitikai hovatartozás alapján felépülő* - második kamara jogköre, súlya elmaradt ugyan a képviselőháztól, ennek ellenére többféle, komoly feladatot ellátó, nagy presztízsű intézmény volt. Éppen ezért, a **felsőház újjáélesztését, nem engedhetjük át az erkölcsében megroppant jelenlegi politikai elitcsapatnak.**

„Át kell építenünk társadalmunk hatalmi struktúráját, hogy a gerinc megint a test középvonalába kerüljön, s olyan vezérlő réteget kell uralomra juttatnunk, amelynek tudomása van a testről és helyzetéről.”
Írta ma is időszerűen: Német László

Utoljára a szovjet csapatok 1991. évi kivonulása után nyílt lehetőség az alkotmányosság helyreállítására, s ez által, a felsőház megalakítására is. Ezt azonban, az idegen érdekeket kiszolgáló politikai ál-elit elszabotálta és önző módon nem teljesítette a magyar közjogból folyó kötelezettségét!

A mai helyzet tehát egy kompromisszum:

- (1) azokkal, akiket a „rendszer váltás” mentett meg a felelősségre vonástól,
- (2) azokkal, akik az egypártrendszeri kapcsolataikat átváltották tőkévé,
- (3) azokkal, akik a közéletben, a politika színpadán nem a nemzetet képviselik.

Mivel a pénzvilág érdekei nem esnek egybe a nemzet érdekeivel, tehát **kötelességünk érdekképviselőt felállítani a magyar társadalom érdekében,** mert a pénzvilágot a média és a politikai elit erőteljesen képviseli, s a nemzetnek pedig nincs valódi képviselője és ezáltal, nincs érdekérvényesítő lehetősége.

A magyar alkotmányos rend jelenleg "nem alkalmazott" szervét, a felsőházat, újra létre kell tehát hívni a civilek segítségével, s szerepet kell biztosítani neki a jelenlegi törvénytelen és átmeneti állam, működésének ellenőrzésében és felszámolásában.

A Felsőháznak alkalmasnak kell lennie tehát:

- a történelmi közjoghoz való - zűrzavar nélküli - visszatérés elősegítésére, - az 1920 I. tc.(amely a jogfolytonosság elve alapján a jelenleg is érvényes szabály) modernizációs felülvizsgálatára,

- és az alkotmányozó nemzetgyűlés összehívásának megszervezésére.

Olyan közhatalmi intézmény - *kétkamarás parlament* - létrehozását kell tehát előkészíteni, amely megfelel az alábbi feltételeknek:

1. biztosítja a döntések nyilvánosságát, áttekinthetőségét, az állampolgárok közösségei által való ellenőrizhetőségét,
2. a választópolgároknak azt a jogát, hogy a közérdeket rögzítő ún. választási szerződést megszegő képviselőiket visszahívhassák,
3. s ennek révén az államélet minden szereplőjét, aki a közérdeket sértő döntést hozott, megfoszthassák közhatalmától a Szentkorona értékrend alapján.

A Felsőház, mint társadalmi érdekképviselet, csak a közjóért munkálkodó erkölcsös, megvesztegethetetlen, de a kompromisszumoktól mentes, valódi és békés rendszerváltás elkötelezett híveiből alakulhat meg. Csak teljesítménye miatt elismert, média és párt támogatástól független, olyan magyarokból jöhet létre, akik a „közjó és az erkölcs nemes képviselőiként” - *javadalmazás nélkül* - vállalják ezt a nehéz, sok alázatot követelő feladatot. A hagyományoktól eltérő álláspontom az, hogy ne a hivatásrendi szervezetek, kamarák, területi önkormányzatok, vagyis a helyi és szakmai autonómiák és önkormányzatok „vezetőinek” kellene lehetővé tenni a beleszólást az ország ügyeinek intézésébe, hanem a „valódi” civileknek! Tehát a köztestületi tagok soraiból, alaposan megrostálva őket, olyan személyt kellene kiválasztani és kinevezni, aki bizonyosan nem korrumpálható. Az említett testületek, szervezetek többsége ugyanis a párt-politika játékszere, s különösen a vezetők fertőzöttek nagyon a pénz hatalom kiszolgálásának vírusával.

A jól megszervezett felsőház elősegítené a joguralommal nem ellentétes rend és közvetlen demokrácia kifejlődését, sőt a valódi jogállamiságot szolgálhatná, de fontos lenne még az Alkotmányozó Nemzetgyűlés előkészítése miatt is.

Rendkívüli helyzetben, rendkívüli megoldást!

Miután **álláspontom szerint: nem történt rendszerváltás**, így keresni kezdtem az utolsó legitim időszak képviselőit. Az 1938-as demokratikus választások után megalakult Országgyűlés alsó és felsőházi képviselői közül senkivel sem tudtam kapcsolatba kerülni, tudomásom szerint már senki sem él közülük.

Ám a jelenlegi politikai elit, várható fasisztázó hisztériája miatt, szerencsésebb is az üdvtörténeti jelentőségű 1956-os forradalomhoz visszanyúlni, amikor a valóban a legutolsó legitim magyar köztestületek létrejöttek.

Akkor a Nagybudapesti Központi Munkástanács irányította spirituálisan, de ténylegesen is az országot egészen addig, amíg elnökét és helyettesét le nem tartóztatták. A jelenlegi hatalom, lépten-nyomon hivatkozik 1956-ra, de

céljaiból és elveiből semmit nem valósított meg. Kutatásaim során arra a meggyőződésre jutottam, hogy: „de jure” Rákóczi sem volt alkotmányos tényező, ám, de facto” mégis az volt sokáig, és történelmi tudatunkban az marad örökké. Lipót, az alkotmányosságunkat eltiporni próbáló király viszont minden „legitimitása” ellenére jogszerűtlen volt, mert a jogtalanság jogot nem alapít elve alapján nem az alkotmánysértő Habsburgok voltak jogszerűek, hanem az alkotmányosságért harcba szálló Rákóczi! Mint ahogy, nem Kádárt ismerjük el jogszerűnek, hanem a Nagybudapesti Központi Munkástanács elnökét! Ez az a határvonal, ahol eldől valakiről, hogy a magyar érdek elkötelezett híve, vagy idegen érdekek kollaboráns kiszolgálója.

Nagy Erzsébet 1988-as beszédéből idézek: *„Rövid ideig tartó kísérlet volt ez egy új Magyarország megteremtésére. De ez nem változtat azon, hogy 1956-ban egy új típusú népuralom létrehozásáért folyó forradalom volt Magyarországon... Az ő tetteikből, hagyatékukból tiszta szándékaik megvalósulásából sarjadhat egyedül a magyar feltámadás!”* Nekünk sem lehet más célunk, mint a magyar feltámadás. Ezért fel kell szólítanunk **a nemzet egységét megtestesítő, 75 éves Rácz Sándort** – mint az ország utolsó valóban elfogadott vezetőjét – **hogy neki kell kineveznie a felsőházi civil köztestület tagjait. Az 1926. évi XXII tv. cikk szerint 40 tagot lehet kinevezés útján elfogadni. Ez a 40 fő a kinevezéssel, jogi, erkölcsi és politikai értelemben is törvényes felsőházi képviselővé válik, hiszen a hagyományos jogrend szerint létezik felsőház, csak a hatalombitorlók elfeledkeztek róla, mint ahogy megfeledkeztek a történelmi alkotmányunkról!**

A mai válságos helyzetben, a magyarság államának megmentése érdekében, az 1956-os megszállókkal és kollaboránsokkal egyedülként szembe szálló köztestület vezetőjeként Rácz Sándor megszerezte azt a jogi és erkölcsi hatalmat, amely (mint egykori quasi államfőt) a kinevezésre őt feljogosítja. De feljogosítja őt erre, a közben eltelt évek alatt kimutatott erkölcsi tartása és államférfiúi bölcsessége is. Rendkívüli helyzetben, rendkívüli megoldásokat kíván a történelem!

RÁCZ SÁNDORNAK kötelessége az alkalmatlanná vált államfő szerepét átvenni, mert amíg a hatalom langyos vizeiben pancsol az alkalmatlan politikai elit, addig tönkre megy az ország, szétesik a nemzet. Német László sorai időszerűbbek, mint valaha:

„Nem szeretem azokat, akik minden felelősséget a rossz politikusokra tolnak. Ha a magyar művelt osztálynak csak egy töredéke is igazán megtette volna a kötelességét, a mai politikusok nagy része nemcsak a parlamentből, de a ferencvárosi sörcsarnokból is kiszorult volna....

Állítom, hogy a példa hiányzik ebből az országból, s húsz igazi férfi ma is megmentheti a magyarságot..... De lesz-e húsz ember.....?”

Én remélem, hogy lesz. Sőt azt remélem, hogy nem húsz lesz, hanem elegendő!

Elhangzott: 2008. augusztus 18.-án Budapesten.

Utóirat:

A Magyarok Világszövetsége a VII. Világkongresszust a FORDULAT jegyében hívta össze. A fordulathoz pedig, világosan megfogalmazott és az adott helyzetben megvalósítható célokra van szükség. A nemzetstratégiai célokat a legátfogóbb legitimitású köztestület jogosult, de egyúttal köteles is meghatározni. Szerény személyem csupán javaslatot kívánt tenni, a jelen Magyarországnak gyógyítása érdekében, s ha a Világkongresszus magáévá teszi a gondolataimat, akkor annak súlya és következménye is lesz a jövőben.

Az előző dolgozat várható fogadtatása és indoklása.

Az államjogi problémák és megoldásai c. dolgozat által felvetett kérdéseket a hatalom minden technikával elhallgatja. Sajnos a mai jogásznemzedék többsége, sem nyitott ezen kérdések tanulmányozására és megoldására, - *sőt az egyetemen tanultak miatt* - még a probléma létjogosultságát sem hajlandók tudomásul venni. Pedig nemcsak a politikai filozófia alapján, de formáljogilag is illegitim a jelenlegi állam és egész intézményrendszere. Így ma, az illegitim törvénykezés időszakát éljük. Ezt a – *sokak számára meghökkentőnek tűnő állítást is* – fogom a következőkben – ismételten, de más érvekkel is - bizonyítani.

A dolgozatban sokszor használom az alkotmány és az alaptörvény kifejezéseket, amelyeket a ma hivatalos jogtudomány szinonimaként, - *sőt jogilag is teljesen azonosként kezel* - pedig álláspontom szerint a két fogalom, jól megkülönböztethető. Az **alkotmány** kifejezetten a történelmi erkölcsiség, a közjogi múlt és kultúra szemszögéből alapja a jogrendnek, az **alaptörvény** pedig csak ennek folyományaként, de kizárólagosan a közjog kategóriájához tartozik.

Most a végig gondolt tényanyag, és az abból leszűrt következtetések jönnek, de előtte egy fontos pontosítás azoknak, akik az alaptörvény és alkotmány elhatárolását nem tartják elég megalapozottnak!

Ne feledjük el, hogy az **alkotmány** valójában a régi, bevált közjogi szokás és jogszabály gyűjteményén alapuló kultúrális, erkölcsfilozófiai tételek összessége, amely módosíthatatlan, hatálytalaníthatatlan, s így biztos alapja a jogrendnek. A magyar közjogi gondolkodásban az „alkotmány“ szó azonos volt ugyan a „jog“ szó értelmével is, de éppen a bolsevik „alkotmánytalanítás“ okán – nekünk már – nem szabad ebben az értelemben használni. Sőt, miután az alkotmányosság a történelem során nem csak a szokásjogot, kultúrát, hanem a megszületett alaptörvényeinket is tartalmazta, így az egész és a rész viszonyában szerepel az alkotmány és az alap- vagy sarkalatos törvények. Fogalmilag így, már nem

keverhető össze a kettő! Az **alaptörvény**, (*idegenszóval: charta*) amely az adott történelmi korszak jogigényét kielégítve, kizárólag a közjog síkján helyezkedik el, s mivel a törvénykezés gyakorlatára és az állam felépítésére vonatkozik, szükség esetén fejleszthető ugyan, de a magyar alkotmányosság erkölcsfilozófiai tételeivel szembe, soha nem állítható!

A magyar történelmi alkotmányosságnak része minden, amit a politikailag szervezett nép (azaz a nemzet) a történelme folyamán a közhatalom (tehát az állam) érdekében megvalósított. A szerves jogfejlődés, ami az igazságosság és méltányosság jegyében fogant, és az ősi államszervezési emlékektől, a hatalom forrásának sajátosan magyar konstrukcióján át, – *a lényegét* – a rugalmas változékonyság és az állandóság egységének szerkezetét biztosítja.

Mindezek mellett a Szentkorona-konstrukció az egyetlen olyan megoldás a világon, amely kiküszöböli az emberi tényező hibalehetőségeit.

A hatalomtól megrészegülő embert állandó önellenőrzéssel, s a szakrális erő „materializálásával“ fogja vissza, azaz megjeleníti és kézzelfoghatóvá teszi a hatalom megjelenítését a szentkorona képében. Így az emberkirály, vagy kormányzó a főhatalom részbirtokosaként kénytelen a hiúságát, kapzsiságát, önimádatát fékentartani és a nemzetnek tett ígéreteit betartani, mert tudja jól, hogy a magyarság közjogi gondolkodásának legfontosabb tétele a korlátlan hatalom korlátozása, ami az ellenállási záradék jogában és kötelezettségében testesült meg, nyer valódi biztosítékot. A magyar alkotmányos szemléletet az igazságosság-méltányosság hatja át legjobban, ezt Hunyadi Mátyás királyunkról szóló mesék igazolják leghívebben, hiszen nép gondolkodása itt mutatkozik meg egyértelműen a helyes és jó uralkodói magatartásról, az igazságos király igazságos uralmáról. (*Írom mindezt annak ellenére, hogy tudom: Mátyás alatt voltak a legmagasabb adók, megfélemlített apja álmáról az Oszmán Birodalom európai kiűzéséről, az ország erejét a császári cím megszerzése érdekében pazarolja el, s nem biztosít erős utódot.*)

Nevéhez fűződik azonban a nemesi vármegye és az önkormányzatiság megerősítése, hiszen a helyben választott alispánnal erősíti a hatalommegosztás rendjét. Ezen alkotmányosságot tartalmazza végső megfogalmazásban a Szentkorona-tan, amely sokáig nem volt írásban kodifikált és tételesen lefektetett, hanem csupán hagyományként működött éppúgy, mint Angliában. Elismerem, hogy nem volt vitathatatlanul közérthető sem, csupán a szerves jogfejlődésben kialakult közjog (*alapos*) ismerői számára. Tudomásom szerint Zétényi Zsolt és más jogtudósok is éppen a teljesség - közérthetőség kialakításán munkálkodnak.

A világ azért fogalomzavaros, mert tartalom nélküli és tartalmukat elferdített szavak uralják a közbeszédet, és ezzel manipulálják az embereket! Így tisztázni kell, hogy mit értünk az alkotmány fogalma alatt! Az alkotmány szó eredetileg

alkotvány, azaz alkotás volt. Tehát a magyarság alkotása, amely a történelem során csiszolódott kultúra, jogszokások és szabályok tömege. Az 1949. XX. tv. tehát nem alkotmány, mert nem is a mi alkotásunk! Ez a törvénytelenül született alaptörvény vagy hatalmi szabályzat tehát valójában: **ál-alkotmány!** (*ez saját terminus technikus!*) Tehát egy pótszer, ami a nép becsapását, félrevezetését szolgálja. A kartális alkotmány mint fogalom, nekünk magyaroknak fából vaskarika, hiszen a charta valójában alaptörvény, amely közjogi berendezkedést szabályoz, de nincs köze a történeti alkotmányosság erkölcsi-jogi folyamatosságának alapvetéséhez, csak akkor ha annak elvei alapján készül. Az európai államok persze azért használnak kartális alaptörvényt, mert vagy nincs történeti alkotmányuk, vagy már a modern világban nem használható a régebbi jogrendjük.

A magyar állam legitimitása akkor áll helyre, ha a közhatalom visszaszerzi a legitimitását. Utoljára a szovjet csapatok 1991. évi kivonulása után nyílt lehetőség a jogfolytonos alkotmányosság helyreállítására és a felsőház megalakítására is. Ezt azonban, az idegen érdekeket kiszolgáló politikai ál-elit elszabotálta és önző módon nem teljesítette a magyar közjogból folyó kötelezettségét!

Álláspontom szerint itt foglalkoznunk kell a hatalom kérdéskörével is. (Max Wéber meghatározása szerint: ***„Minden olyan esetben hatalomról beszélünk, ha egy társadalmi kapcsolaton belül van rá esély, hogy valaki saját akaratát az ellenszegülés ellenére is keresztülvigye, függetlenül attól, min alapul az esély”***)

Beismerhető, hogy a de facto – tehát a tényleges hatalom ma, egy olyan politikai csoport kezében van, amely mindenféle népi megmozdulás ellenére – *tüntetés, népszavazás, stb.* – keresztülviszi az akaratát és a műellenzék sem hajlandó kétségbe vonni a rendszerváltásnak nevezett időszak óriási legitimizációs hibáit, tévedéseit.

A politikai hatalomnak két alapvető feltétele van: az egyik a mozgósítási képesség, mely erőforrások, személyek, képességek mozgósításának lehetőségét foglalja magában. A másik a hatalom autoritás vagy magyarul tekintély igénye, amelynek normál funkciója – valójában – a kormányzottak szolgálata lenne.

A tisztességes magyar átlagemberek vesztese a rendszerváltás színjátékának, a tisztességtelen politikai „ál-elit” viszont a nyertese. A tisztességes civileknek nincs erőforrása és mozgósítási képessége, a nyertes politikai osztálynak pedig nincs tekintélye, mert érdemtelenül lett nyertes. A politikai elit tekintélyvesztése egyúttal az állam autoritás (*tekintély*) igényét is megkérdőjelezi, s így a zavarosban halászók egyre nagyobb anyagi és erkölcsi károkat okozva biztosítják uralmukat, akár az államcsődig, akár a forradalomig menetelve.

Helyzetelemzés után, még világosabban látható az államunk törvénytelenége és az ál-alkotmány (1949. XX. tv.) tarthatatlansága.

A jelenlegi állam és teljes intézményrendszere minden szempontból törvénytelen, ám erről a nép nagy része, sőt a véleményformáló értelmiség is hallgat, mert még az alapproblémát sem ismeri fel.

Az európai államokban a második világhétség után – általában, visszatérés volt tapasztalható a közjogi gyökerekhez. Hazánkban viszont a háttérhatalom profi boszorkánykonyhában kifőzött terv sikerült, az egyszerű emberek, sőt még az értelmiség is – elhitték a mesét, hogy puskalövés nélkül átadta a hatalmat az MSZMP. Az a párt, amely elődeinek tekintette az 1919-es gyilkosokat, a Rákosi-kor rémségeitől sem határolódott el, és amelynek története 1956 vérbefojtásával, akasztásokkal, és arccal lefelé való temetésekkel kezdődött.

Az 1936-ban elhunyt kiváló német gondolkodó Oswald Spengler írta, „A nyugat alkonya” című nagy jelentőségű művében:

„Nincs sem proletár-, sem kommunistamozgalom, amely ne a pénz érdekében, a pénz hatalom által meghatározott irányban haladna, amelyet nem ez a hatalom engedélyezett anélkül, hogy idealista vezetők a legkisebb gyanúperrel élnének a tényleges helyzetet illetően.”

A káderek és holdudvaruk segítségével - még a látszat ellenére is -, a pénz hatalom érdekei szerint történt akkoriban minden. Azért, hogy ne legyen ez felismerhető, kialakították a saját ellenzéküket, akiket vagy megvásároltak, vagy zsaroltak, esetleg félrevezettek, s önmaguk pedig átfestették a párt cégtábláját, de a társadalom többségének valódi érdekeiről úgy hallgattak, mint a sír.

A jelenlegi idegen jogrend ilyen ingoványra épült, s ezért repedezhetett meg az állami felépítmény, amelyet egy kisebb (a Gyurcsányizmus keltette) földrengés, 2006 őszén majdnem összeomlasztott.

Miután a közjog teljessége a nemzet által elfogadott szabályösszesség, tehát az alkotmány, alaptörvény és törvények hármasságjoga, ezért a közrendet visszaállítani, csak ezek törvényesítésével lehetne. Az intézmények viszont nem a nemzet kezében vannak, hanem a káoszban érdekelt, bűnöző, köztörvényes „elitcsapat” uralma alatt, s így a törvényi alapot is ők készítik elő, ők fogadják el, s ők erőltetik ránk. Mindezt a nemzettől elrabolt közhatalom segítségével teszik, s állandóan hangsúlyozzák a törvényességüket és demokratikus hajlamaikat, ami önmagában is képtelenség a választók állandó megtévesztésének fényében. Ma tehát: **közrendről és közhatalomról nem is beszélhetünk, mert „elit bűnözőrend és elit bűnözőhatalom” uralkodik rajtunk** a pénz háttérhatalom által vezérelve.

Ez a csapat, saját érdekei szerint alakította át a közhatalom intézményrendszerét. **A történelmi magyar alkotmányt, – amely megfelelő alap lehetett volna a magyar jogrend és az állam jogfolytonossága számára – lomtárba tették, s elavultnak kiáltották ki.** Mindezt azért, mert az a globális gazdáik, és a saját egyéni és csoport érdekeit nem szolgálta, sőt veszélyeztette.

Ha ugyanis, az igazságos jogrendet, a társadalmi békét és a többségi közhatalom gyakorlást a jogfolytonos alkotmányos rend megteremti, az értelemszerűen elvezetett volna azon bűnök felderítéséig, amelyeket a bolsevik érában követtek el. Ebből a szempontból érthető, hogy el kívánták kerülni a jogfolytonosság kimondásával járó és a saját felelősségre vonásukat is megalapozó jogrendet. A nemzetinek csúfolt pártokat viszont nem lehet felmenteni a felelősség alól, mert ők, (*állítólag*) érdekelték voltak az igazságos jogrendben és a többségi közhatalom megteremtésében, s ennek ellenére gyáván lemondtak erről és a „nagytakarításról.”

1990-ben, a 45/46-hoz tértek vissza. Ahhoz az időszakhoz, amely már a Szovjet megszállás miatt sem lehetett törvényes, de a kollaboránsok sokasága és a tisztességesek megfélemlítésének napi gyakorlata miatt – végképp törvénytelen volt. Ráadásul eközben a legitim Országgyűlés – *ha csonkán is, de* – törvényesen működött, bár a Szovjet megszállók elől elmenekülve.

Az 1989-es kerekasztal-tárgyalásoknál – *ahol önjelölt szakértők és „kiválasztott forradalmárok” ültek együtt a felelősségre vonástól nagyon is tartó reform kommunistákkal* –, közösen eldöntötték, hogy az általuk gyökeresen átalakított ál-alkotmány megmarad, mert a megszállás alatti Kádár rezsimet kell elismerni jogelődnek, különben az adósság visszafizetését (*jogosan*) megtagadná a nemzet. Jellemző a „rendszerelváltó” elitcsapatra, hogy mennyire került ez a témát. Pedig a hitelek a kádári vezérkar vette fel, s kizárólag a saját hatalma megerősítése céljából. Érdekes: miért kaphattak hitelt az ellenségtől (?) a túléléshez! (*no vajon miért?*)

Mi csak törvényes államot és alkotmányos rendet akarunk!

Általános alapelv, hogy: sem külső kényszer, sem forradalom nem törölheti el a természetjogot, nem teremthet tökéletesen új jogot, s ha mégis ez történik, akkor az ilyen bizonytalan alapon létesült jogi változásokat utólag vagy eltörölni, vagy ha a változás hasznosnak bizonyult, akkor a bevált elemeit: legitimizálni kell. Ezt nevezem én a jogszokások szerves időszűrőjének. Mert bizonyos jogi változások beépülhetnek az alkotmányba, ha a szokásjog szűrén átsorogva, tartósan elfogadja a nemzet. Ez tehát álláspontom szerint: a „*fejlesztve meghaladni vagy ráépülve modernizálni*” elvét valósítja meg, s alapvetően ellenkezik a „vizsgálat nélkül kidobunk minden régi jót és rosszat” gondolatával, amely egyébként maga a - *gyakorlatban megvalósított* - bolsevik mételey.

A modern alkotmányjog szerint a jogfolytonosság megszakad, ha egy államformát szabályellenesen, a nemzet beleegyezése nélkül változtatnak meg. A magyar közjogi gondolkodás azonban tartalmaz olyan elemet is, amely úgy gondolja, hogy: a jogról való lemondás akkor is problémás lehet, ha a változás szabályszerűnek tűnő ugyan, de annak nincs valódi indoka és nem mutatható ki előny a nemzet részére. (Így pl. az öngyilkosság is mindig jogellenes!)

A változást mindig az adott nemzet érdekei, s megtartó hagyománya szempontjából kell tehát megvizsgálni. Amennyiben elősegíti a közjót a változás, csak akkor beszélhetünk jogról, mert a nemzet un. „beleegyezése” még önmagában nem adhat érvényes legitimizációs hatást.

A mai tömegdemokráciában (*bár inkább a konzumdemokrácia kifejezés illik rá*) a pártokrácia által megosztott tömeg, négyévenként részt vesz a választási cirkuszban, s közben a valódi népuralom megvalósításáról szó sem lehet, mert az nem érdeke a pénzhatalmi elitnek.

A magyarországi helyzet még ennél is bonyolultabb, mert a politikát uraló és a közbeszédet kisajátító csapat kibújik minden felelősség alól. Sőt a jelenlegi hatalombitorló csapat, csak a nemzetközi pénzhatalmi és a saját, és/vagy csoport érdekeit képviseli, ám azt, akár vérfürdő árán is! (*lásd: 2006 ősze*)

Az elmúlt években, maga a társadalom is teljes médiabefolyás alatt állt, s így a manipulált emberek, nem voltak nyitottak más elképzelésre, sőt a saját érdekeik ellen szavaztak többször is. Ennek áttörésére kell az első lépést megtalálnunk. Szerintem a jelenleg nem működő felsőház felállítása lenne az első lépés, amely kettős hatalom kialakulását és a jogfolytonosság kezdetét jelentené. Csak a kettős hatalom kialakulása biztosíthatná, a valódi rendszerváltást és az átmeneti időszak békés, de kisiklás nélküli végig vitelét.

Ha valóban hiteles és elismert személyek alakítják meg a felsőházat, akkor ők megkerülhetetlenek lesznek. Hiába mondja azt Sólyom László, hogy közhatalmat csak választott testület gyakorolhat, hiszen a történelem folyamán a felsőházat soha nem tisztán csak választották, hanem jelentős számban kinevezték a tagokat, s a mai médiadiktatúrában a választás sem biztosíthat valóban törvényes közhatalmi testületet. A harmadik köztársaságnak nevezett államszervezet jogi alapjairól kiderült, hogy önjelölt szakértők és politikusok kreálták át a sztálini parancsot, globális parancsra. Hiszen őket senki meg nem választotta erre, senki, aki legitim hatalmat birtokolt ki nem nevezte őket, azaz: önjelöltek voltak! (*érdekes, hogy ezt nem kifogásolja Sólyom László!*)

Sem a „rendszerváltóknak”, sem az ún. „szabadválasztásokon befutott képviselőknek” nem volt és ma nincs joga képviselni a népet, mert:

Hiányzik a jogi és erkölcsi alap a képviselethez.

A jogi alap azért hiányzik, - mert, ahogy azt már elemeztem - az összetákolt **alkotmány** 1949.XX.tv, és annak bármely szovjet megszállás alatti átalakítása, nem minősülhet alkotmánynak. Még - *a preambuluma szerinti* - ideiglenes alkotmánynak sem fogadható el, mert megszakította a magyar államiság és a magyar közjogi hagyomány folyamatos rendszerét. Ráadásul nem felelt meg azon célnak sem, hogy megakadályozza a hatalmi szerkezet átalakításából eredő zűrzavar kialakulását, sőt azt fokozatosan növelte az elmúlt 18 évben: az alibi-demokrácia teljes kiépítésével.

Ma már láthatjuk, hogy beteges hatalom rögeszmések, nemzetgyűlölők és köztörvényes bűnözők kerülhettek - *az ál-alkotmány, a pénz hatalom vezérelte pártok és média jóvoltából* - közjogi méltóságba.

Az törvénytelen ál-alkotmány, illegitim közjogi berendezkedést eredményezett!

Az **erkölcsi alap** pedig azért hiányzik, mert a jogi alap nélküli, ál-képviselővé vált csoportosulások, még azt sem tudták megakadályozni, hogy a maffiaszerű köztörvényes bűnözők beáramoljanak az államhatalomba. Sőt nem tettek semmit a közvagyon szétlopása ellen sem, és az állam (*pontosabban a nemzeti közösség*) további - *immár végzetes* - eladósodását sem akadályozták meg. Az állami főhatalmat-bitorlókat, a fenti okokból nem képes ellenőrizni és hatékonyan megfékezni senki, - *még akkor sem* - ha folyamatosan a nemzet érdekei ellen tesznek. Olyan evidenciák, mint a hatalommegosztás, a szabad választás, a népfelség elve ebben a rendszerben, a kinyilatkoztatottságuk ellenére működésképtelenek és csak látszatmegoldások maradtak, viszont a pártfegyelmek diktatúrája maga a demokrácia megcsúfolója lett!

Mi hát az igazság?

A történelem folyamán a Magyar Állam közjogi folyamatosságát mindig helyreállították. Ez békés módon is megtörtént, de szabadságharcaink is döntő módon ezt célozták. A Habsburg korszak minden küzdelme emiatt tört ki, de sajnós ma is, egy ilyen folyamatnak lehetünk a szemtanúi és elszenvedői.

Mi hát az a hazugság, amellyel leplezik a jelenlegi állam jogtalanságait?

Az, hogy a magyar közjogi gondolkodás termékét, a történelem által szinte tökéletesre csiszolt magyar alkotmányosságot ki lehet iktatni és helyette egy idegen jogrendet lehet, úgy a nyakunkra ültetni, hogy azt minden magyar el is fogadja. (*Sajnos a tájokozatlanság okán sokan elfogadják, így ez részben igaz*) De a létező igazság ereje áthatol a több évtizedes hazugságokon, s amint a mai politikai válság bizonyítja: a hatalom természete - *minden történelmi helyzetben* - olyan, hogy szükséges és fontos is a közhatalmat megzabolázni. Ma ennek hiányában lehet a demokráciára, jogállamra hivatkozva: hatalom koncentrációt (*összpontosítást*), sőt egy quasi diktatúrát kialakítani. De vigasztaljon minket a tény, hogy mindig lesznek olyanok is, akik felismerik és leleplezik a hatalom mesterkedéseit.

Nem engedhetjük, hogy a közhatalom az ingoványos talajon maradjon, s az állam – *hosszútávon* – hazardírozók játékszere, vagy kísérleti alany legyen. A természetjogi törvények – *még a materialistáknak is isteni törvények* – és születésüinktől fogva belénk vannak kódolva. A hazugság jogrendje viszont, bármily tetszetős is, bármilyen európai vagy amerikai jogelemeket tartalmaz is, nem a miénk, nem szolgál minket, s ezért mindig idegennek érezzük.

Már az 1989-es reformkommunista igyekezet is roppant gyanús volt számomra, de akkor még nem lepleződött le a hazugságrendszer minden eleme.

Még az „Antali” időszak csúsztatásai sem hatottak elemi erejű felismeréssel a magyar társadalomra, mert a közjogi gondolkodást kiölték a bolsevik-szocializmus évei és a néppé alázott nemzet naivan bízott a szociális piacgazdaság ígéretében, a nyugaton jól működő kapitalizmus jóléti államának, pozitív hatásában. Pedig a Washingtoni Konszenzus kapcsán, már akkor megkötött az érdekházasság a bolsevik-szocializmust működtető pártelitek és a globalista-kapitalizmus újgyarmatosító törekvését képviselő pénzmágusok között.

Helyzetértékelésem, egyes - *jól fizetett és áltudományos* - szerzők, és a változásban ellenérdekelte publicisták szerint gerjeszti az anarchiát.

Álláspontom szerint azonban a közhatalom hiányosságait, törvénytelenységét feltárni és elemezni - az éppen - a pénzoligarchia szabadkőművesei által gerjesztett anarchia ellen hat, hiszen ma is létezik a társadalomban, egy jelentős értékvesztő elbizonytalanodás, ami éppen az anarchia jellemzője.

A helyzet súlyossága miatt választania kell a magyar társadalomnak, hogy az alsóházi választás „törvényét” képes-e demokratikus irányba módosítva rendezni a választásokat, vagy a hagyomány kitaposott útján szünteti meg az oligarchikus és alibi-demokráciát, s felállítja a pártfüggetlen felsőházat, s ezzel kialakítja a kettős hatalom lehetőségét. Tehát vagy választások, ahol nincs bejutási küszöb és pártelőny, vagy kettős hatalom, amely fokozatosan hozza létre az állam jogfolytonosságát a történelmi állammal és alkotmányossággal.

Az általam elképzelt civil felsőház mindkettőnek lehetne kiindulási alapja.

Költői a kérdés, hogy akarunk-e további anarchikus „elitrendet”?

Ma a társadalomban nincs valódi értékrend és nem divat a jogkövető magatartás. Maga a jogrend is teljesen „idegen” a hagyományoktól, ráadásul a szabályok bonyolultak, de nem is koherensek. Sőt a „jogszabályok” irdatlan mennyisége miatt a rendszer szinte átláthatatlan! A jogrend idegen mivoltát erősíti többek között az a tény is, hogy a jelenleg érvényesnek mondott **ál-alkotmány** (a 49. évi XX. tv) olyan elemeket és intézményeket lopott be a köztudatba, amelyek a magyar jogban gyökértelenek, vagy egyenesen ellentétesek a hagyományos magyar közjogi gondolkodással. Ilyen például maga a rendszerváltás előtt felállított Alkotmánybíróság jogintézménye, amely a politikai elitnek titulált - *különös érdekszövetség* - két pólusa közötti kiegyensúlyozást szabályozza, a hagyományos magyar közjogot és a közjogi gondolkodást teljesen mellőzve.

A jelenlegi helyzetre azonban nem elegendő magyarázat az idegen érdekű média által elkábított magyarság többségének ún. „szabad választásokon” való gyenge szereplése, mert az erkölcsi züllés és a nemzettudat csökkenése, már a kádári

időkben felpuhította az itthon maradottak gerincét, s a folyamat 2006-ig erősödött. Ha társadalom többsége nem lesz hajlandó tovább túrni az elit „reformjait és modernizációs tolvajlásait” akkor beáll az a zűrzavar, amely az anarchia végső szakaszát jelentheti, ahol már nem lehet majd visszafogni a társadalmi indulatokat.

Ma már sokan gondolkodnak arról, hogy mi lehet a megoldás, hogyan oldható meg a sokrétű válság, s közben megfeledkezünk arról, amit 2006 őszén fogalmaztam meg, mint a Kossuth tér egyik vitavezetője:

Legrégőbbi az alkotmányos válság, tehát vissza kell térni a történelmi közjoghoz
Legjobban érezhető a gazdasági válság, ezen csak egy politikai fordulat segíthet
Legmélyebb az erkölcsi válság, tehát erkölcsi megújulás kell a társadalomnak!

„Hiszünk abban, hogy az ember megváltoztatásával – megváltoztatható a világ” Teréz anya.

A magyar jövőt a civilekre kell építeni!

„Kell egy aktív civil társadalom, erős civil szervezetek. Csinálják azok továbbra is a munkájukat, a közügyek előremozdítását, és fáradozzanak az országunk jobbá tételén.”(Morvai Krisztina)

Megtapasztaltuk, hogy az oligarchikus pénzkapitalizmusban jelentkező túlhatalom végveszélybe sodorhat egyes államokat. Magyarországon most, ez a helyzet karnyújtásnyira van. Ma már nincs azon vita a társadalomban, hogy demokrácia-deficites állapotban van az ország, mert végre azok az értelmiségiek is elismerik, akik 2006 előtt erről hallani sem akartak. Arról sincs vita, hogy a jogállamisághoz (*amely ma dísztlet*) csak úgy közelíthetünk, ha olyan rendszert alakítunk ki, amely a valós a népakaratot és a joghagyományt képviseli.

A kérdés csak ott merülhet fel, hogy milyen megoldást találunk?

A világon minden képviseleti demokrácia küzd azzal a problémával, hogy a pártok vezetése beékelődött a társadalom és a pártok tagsága közé, s a pártokon belüli irányítás, egy szűk belső csoport kezébe került. Mindez a párttagok döntési képességét is redukálja, sőt sok esetben meg is szünteti. Így a pártképviselőknek a mozgásteret is beszűkült, de az egyszerű párttagoknak végképp semmilyen beleszólásuk nincs a döntésekbe. A társadalom pedig, amely a pártoktól várja a képviseletet, teljesen hoppon marad. A képviseleti demokrácia tehát egyre kevésbé működik a meghirdetett és a nép által elvárt módon.

A pártokrácia intézményrendszere tehát kiüresedett és az alsóházi funkciók ellátására is képtelen, mert demokrácia hiányos és nincs felette civil kontrol.

A kérdés tehát: hogyan lehetne a magyarságot megmenteni a káosztól úgy, hogy közben a jogállamot is megerősítjük egy erős, civilkontroll intézménnyel?

Szerintem a politika azért veszítette el a hitelét, mert az „elit” erkölcstelen és megvesztegethető! Ám csak a pártpolitika szenvedte el a valós hitelvesztést, a nemzetpolitika nem!

Miután a pártoknak nem érdeke a civil szféra megerősítése, sőt a hatalomba segítése egyenesen veszélyforrás lehet a számukra akkor, ha nem a befolyásuk alatt álló civil erőkről van szó. (lásd pl. a *Polgári Körök*) A társadalmi robbanás elkerülése érdekében pedig, csak a pártfüggetlen civileknek kellene a hatalom ellenőrzését kialakítani és a választópolgárok érdekében a döntéseket megszűrni, mert egyébként a jelenlegi pártokrácia újra ráteszi a kezét a döntéshozatalra. Sajnos a tömegtájékoztatásban is olyan erők kerekedtek felül, akik abban érdekeltek, hogy a nép ne lássa a „valós helyzet-valós problémáit” és ne tudjon számára kedvező döntéseket kikényszeríteni.

A jelenlegi állam és politikai elitcsapat helyzetére illik a következő idézet, Bokor József tollából, amely bár nagyon régi, de akár tegnap is íródhatott volna: *„A despota akarata, vágya, szeszélye helyettesíti a törvényt. Alaptörvényre vagy intézményekre semmi szüksége. Még a nélkülözhetetlenek hitt intézmények is, minők a jogszolgáltatás, a közigazgatás, ki vannak vetve szabályos medrökből, kitéve az önkénynek. Ez önkénytől függenek a területén lakó egyének egyenként, mint tömegükben. Nincsenek polgárai, csupán szolgálói.... Hogy a szolgálk egy része az udvar csalárd melegénél sütkérezik s fényben és kitüntetésben ragyog, a másik nagyobb rész pedig zaklattatást tűr és terheket visel, érdemileg keveset változtat a dolgon, valamint az az esetleges körülmény sem, hogy jó vagy rossz ember-e a despota? Ha jó, mint ezt a sok helyen magasztalt becsületes absolutismus példázza, hatását akkor is elhibázza, jóságát szolgálk összeségére ki nem terjesztheti, vagy ha kiterjeszteni vágnék, az apai gondoskodás látszatát, a sült galamb osztogatását ölti fel, melylyel az egyének tevékenységét, a viszonyok iránt ellentálló erélyét fojtja el s így az elernyedésnek, a közeli hanyatlásnak s esetleg végbukásnak lesz okává. Megöli a jövőt. ....”*

Tehát a legjobb szándékú despota sem lehet eredményes, ha:” jóságát szolgálk összeségére ki nem terjesztheti, vagy ha kiterjeszteni vágnék, az apai gondoskodás látszatát, a sült galamb osztogatását ölti fel”!

A jelenlegi „pártokrata” politika pedig ezt teszi, mert vagy a saját köreinek osztogat, vagy a választások előtt a szavazatok szerzése érdekében sült galambot osztogat, vagy ígér!

A pártfüggetlen gondolkodóknak a polgári demokratikus minták vagy a keleti és nyugati filozófiák szolgálk átvétele helyett a Szentkorona eszme mentén és a régi,

bevált szabályok megtartásán, s a hibás vagy elavult szabályok javításán, kellene munkálkodniuk.

Eljött az ideje, hogy a nép a társadalom iránt felelősséget érző nemzeti értelmiség kezdeményezésére, teljesítse történelmi feladatát. S a felállítandó civil felsőház és a jelenlegi egyelőre még hibásan „Országgyűlésnek” hívott pártrendszerű alsóház - *a magyar közjogi hagyományoknak megfelelően* -, együttesen és egymást kiegyensúlyozva térjenek vissza a történelmi magyar alkotmányossághoz. (*A Fidesz várható választási győzelme segíti-e majd ezt?*) Ezen elképzelésben rejlik a hatalmi helyzet, oldhatja meg a békés átmenet elsikkaszthatatlanságának és a valódi felelősök elszámoltatásának kérdését is, mert a pártok - *komoly civil nyomás nélkül* -, (tehát önként) nem fognak soha lemondani a hatalomról, s nem fogják soha elítélni a felelősöket, mert a háttér erők mindig befolyásolják a pártvezetést és ravasz pénzügyi technikával, vagy megvásárolják, vagy zsarolják őket.

A megvásárolt helyi kiszolgálók segítségével, a globalizált pénzháttérhatalom zsarnoki módon kiszolgáltatottá teszi a polgárokat is, sőt az államokat is, mert a jelenlegi ál-képviselési demokrácia világában sok olyan dologgal találkozunk, melyek mélyen sértik az erkölcsös ember igazságérzetét. Ilyen például a pártfegyelem diktálta szavazógépezet, a képviselők visszahívhatatlansága, a valódi hatalommegosztás elveinek lábbal tiprása, a közhatalom kisajátítók gátlástalan nyereszskéde és még sokáig sorolhatnám.

Az állampolgárok számára egyre kevésbé létezik a biztonság, sőt a kiszolgáltatottság erősödése a jellemző, személyes és egzisztenciális vonalon is. A politikai „elitcsapat” tudja: nagy erő rejlik a társadalomban akkor, ha az szervezett és egységes. Éppen ezért iparkodnak, hogy szervezetlen, erőtlen és főleg atomizált legyen a polgári társadalom. Ahol a civilek eddig megerősödtek, ott valószínűleg a régi elvtársak alakítottak civil szervezetet, (*állami pénzek segítségével*) pedig a polgári társadalomnak, az államtól és a politikától függetlennek kellene lennie. A polgári körök kialakulásával kezdődött el, egy egészséges folyamat a hazai civilszerveződések vonalán, de ettől a politikai elitcsapat minden szegmense megrémült, mert radikális és az alapvető változásban a politikai elit nem érdekelt.

A valódi civil szerveződések, tehát az egyenrangú polgárok döntésképes csoportjai, a külső ellenőrzéstől és behatástól független „érdekképviselői” csak a 2006 őszi események kapcsán kezdtek szerveződni! Ezekre a valódi plurális és autonóm civil erőkre (*mint tömegbázisra*) támaszkodva lehetne létrehozni, egy a ***hagyományos közjogi gondolkodás ismereteit, közvetlenül terjesztő iskolát, szabadegyetemet***, ahol a nemzet tagjai visszaszerezhetnék a tudást, amelyetől elzárták az elmúlt évtizedek.

Az ál-demokrácia gazdasági kudarca?

Amint azt láthattuk, a politikai központosítás kellő ellensúlya az erős és sokféle polgári társadalomban van, amelynek a részei – *nem pártpolitikai társulatok, hanem* – önszerveződő nemzeti érdekképviseletek. Viszont a gazdasági és tőke központosítás lefékezése és kellő egyensúlya nem megoldott kérdés a polgári demokráciákban sem. Ráadásul a Svéd szociáldemokrata modell sem oldja meg a problémát maradéktalanul, s a jóléti állam felszámolását már ott is megkezdték a globalista erők. A politikai centralizáció (*központosítás*) alatt a hatalom egyre elvontabbá, nehezebben átláthatóvá (*absztraktabbá*) válik, eltávolodva azoktól, akiket irányít. De emellett az élet minden területén „nyomul”, mindenhol jelen van és kialakítja a maga ál-demokratizmusát, ami valójában nem csak a médiára és a diktatórikus, erőszakszervezetekre épül. A régóta folyamatosan működő tudatipari média agy mosással, lebutítja, atomizálja a társadalmat, s leszalámizza a valóban nemzeti szervezeteket. Ennek kellene okosan és ügyesen ellenállni, mert sok esetben már nem is kell a külső hatás, mert elintézzük a szeletelést magunk. Az ál-demokráciában az emberek formailag egyenlők ugyan, de miután a biztonság és a hatalom vagyontüggő, így csak a saját magukkal törődnek, bezárkóznak családi, baráti körökbe, s csak kis érdeklődést nyilvánítanak a nagyobb közösség (*a nemzet*) iránt. Tehát, vagy semmit, vagy csak gyöngé kötelességet éreznek a társadalom közügyei iránt. Ennek a veszélyes individualizmusnak a következménye: az egyén egyedül áll az állammal szemben, amely viszont már nem érvényesíti az ő érdekeit, és csak az uralkodó elit érdeke szerint dönt.

(A gazdasági és politikai kérdések valós összefüggéseit megvilágítani legalább akkora feladat, mint a hagyományos közjogi gondolkodás visszaszerzése a civil szervezeteken keresztül a nemzet egészének részére, ennek elemzése azonban meghaladja a jelen dolgozat kereteit. A feladat viszont nagyon is időszerű, mert a civil kontroll megteremtése már nem halogatható tovább.)

A **Magyarok Szövetsége** látszik ma annak a civil mozgalomnak, amely ezen a szervező elveket vallja és az ideológiamentes, civil-nemzeti Magyarország megteremtéséért vállalta a küzdelmet.

Pár gondolat az ideológia mentességről!

Idáig két ellentétesnek tűnő gazdaság ideológiai befolyása alatt működött a világ, de mindkét modell kudarcba fulladt. Az egyik a mindenható és mindent megoldó kapitalista **piacgazdaság**, amely éppen az utóbbi években kapott léket a pénzháttérhatalom gátlástalan spekulációs módszerei miatt. A másik, pedig a **tervgazdálkodásos állammodell**, amely gazdasági szempontból vizsgálva egy – a piacvezérelt kapitalizmusnál erősebben kizsákmányoló ún. **államkapitalizmus** volt! Ez utóbbit általában a közbeszéd államszocializmusnak nevezi. Elismerem, hogy bizonyos szociális háttérrel működött ez az államkapitalizmus, amelyet mi „szocialista modellként” ismertünk meg, de a kapitalista jóléti államokat meg sem közelítette szociális vonatkozásban, tehát valójában nem lehetett közösségi.

Mindkettő kudarca azt jelzi számunkra, hogy kellene egy olyan rendszer, amely képes lenne a pozitívumok integrálásával egy új minőséget, a valódi gazdasági közjót megjeleníteni. A politika színpadán is hasonló megoldásra kell jutnunk, bár a jelen de facto hatalmi helyzetben a hatalombitorlók görcsös ragaszkodása a hatalomhoz és a szemkilövető törpepárt, nehézzé teszi a helyzetet. A megoldás azonban kézenfekvő: mindkét gazdasági és politikai rendszerből azokat az elemeket kell kiemelni melyek hasznosak. Ezt kellene ráépíteni egy olyan jogi alapra, amelynek megtartóereje itt a kárpát-medence történelmi viharaiiban már alaposan megedződött.

"A történelmi alkotmány a magyarság és a vele együtt élni kívánó népek, közösségek több mint ezer éves államalkotó akaratát fejezi ki."

A magyar történelmi alkotmányról.

"A történelmi alkotmány nem szüntethető meg, nem függeszthető fel. A magyarságnak és a vele együtt élni kívánó népeknek, közösségeknek joga és kötelessége élni az ellentmondás és ellenállás jogával, ha megsérül a Szent Korona eszme, az alkotmányosság. (Jus resistendi et contradicendi)"

Az alkotmányosság helyreállítása kapcsán, az érvényes történelmi alkotmányt kell érvényre juttatni, egy legitimitás nélküli ál-alkotmánnyal szemben.

A történelem számtalanszor bebizonyította már, hogy csupán a Szent Korona létezése, és az arra alapuló korona-tan (*mint sajátos magyar közjogi konstrukció*) biztosította a magyar nemzetnek az ellenállás jogát, a közös értékelvőséget és védte meg a nemzetet a pusztulástól. Ha nem tudjuk érvényre juttatni a történelmi alkotmányt, akkor a magyarság és állama is, valószínűleg eltűnik a történelem süllyesztőjében.

Ezen állításomat az is igazolhatja, hogy az európai politika történelmi színpadán sok nép tűnt el szinte nyomtalanul és a mi megmaradásunk is szinte csoda számba megy. Tudatni kell az emberekkel, hogy a Szentkorona – *mint közjogi konstrukció* – egyedülállóan hatásosan védte a magyarságot. A nemzetnek még függő viszonyában is biztosította a jogi hagyomány kapaszkodóját, amelyen az önkény nem igen tudott áttörni. A jog mellé a Regnum Mariannum elve az égi uralkodóban való hitet adta, s erről a hitről tudjuk, hogy hegyeket képes megmozgatni. A magyarságnak pedig a vérzivataros századaiban, - *de ma is* - óriási szüksége van a hitre, amellyel párosult a magyar vitézség, önfeláldozás és kitartás, s ez az a csoda, amiért megmaradhattunk a Kárpát-medencében, mint önálló államalakulat.

Ma erre a hagyományra alapozva kell cselekednünk, mert a történelem előtti időkbe visszanyúló magyar alkotmányos rendszer utolsó hivatalos képviselője, a hercegprímás megtette a kötelességét, s mint első közjogi méltóság, hivatalból tiltakozott, s megóvta a köztársasági államforma

törvénytelen bevezetését. Az, hogy mégis ránk erőszakolták (1946-ban) nem változtat a jogellenes bevezetésen, s ez azt is jelenti, hogy a mai napig érvénytelen. Ha vették volna a fáradságot és az alkotmányosság szerint szabadon, megszállás nélkül, a nemzet önkaratából összehívott és minden szempontból törvényes nemzetgyűlés mondja ki a köztársaság megalakulását, azt esetleg nem tudta volna törvényesen megóvni Mindszenty József. Így viszont tudható, hogy a köztársaságot a Szovjet haderő nyomása és az élelmiszer ellátással való zsarolás kényszerítette hazánkra, de soha nem próbálkozott a kollaboráns hatalom azzal, hogy népszavazást tartson róla, mert félt és ma is fél a nép döntésétől. A sok érv után, ami bizonyítja a köztársaság törvénytelenességét, még egy apróság: eddig a köztársasági államforma semmilyen pozitívumot nem jelentett az országnak, sem 1918-ban, sem 1946-ban, de 1989-ben sem. Sőt mondjuk ki nyíltan: Trianon, 1956 szabadságharca, és az ezt követő megtorlás, mindenképpen e „köztársaságok” következménye. A jelenlegi politikai szereplők nagy részének a magyar közjogi hagyományok visszaállítása, s a nemzet fennmaradása nem igazán szívügyük, viszont vannak olyanok is közöttük, akik szavaikkal megtévesztik a naiv választópolgárok egy-egy részét, s ezzel folyamatosan megosztják a nemzetet.

Ma tehát az állam nem a hagyományos magyar közjogra épül, hanem idegen és ránk erőszakolt bolsevik jogi alapokba toldoztak bele: oda nem illő idegen és jogi környezetéből kiragadott magyar elemeket, amelyek nem állnak össze rendszerré és megoldásaik többnyire idegenek a közjogi gondolkodásunktól.

A közhatalom törvénytelen, de hogyan tovább?

Az önszerveződés és a széleskörű felvilágosítás az, amely felnyithatja az emberek szemét. Ha meg lesz az önszerveződés országos eredménye, akkor vissza kell térnünk a kétkamarás országgyűléshez. Felsőházat a törvénytelen hatalom még nem merte létrehozni, bár időről-időre felvetik szükségességét. A hagyományos közjogi gondolkodás szerint a felsőház tagjainak egy részét az államfő, a király vagy kormányzó nevezi ki. A jelen helyzetben ez a gyakorlat nem valósítható meg teljesen hagyományos módon. Ám véleményem szerint nem ellenkezik a Szentkorona-tan elveivel az, ha a nemzet által közismert és erkölcsi, s jogi legitimitást felmutatni tudó személyek alakítják meg, vagy felkérik olyan személyt/személyeket, akik a legnagyobb alázattal és a nemzet iránti elkötelezettséggel rostálják meg a leendő tagokat, s csak a legkiválóbbakat és a biztosan zsarolhatatlanokat fogadják be.

Álláspontom szerint: a felsőházban csak a pártoktól független személyek, a szakmai szervezetek, az érdekvédelmi szervezetek és a történelmi egyházak tagjai közül azok, akik a nemzeti kultúra, erkölcs és a közvagyon védelmét

hivatásuknak tekintik. Ne elsősorban a vezetőkre gondoljunk itt, hanem azokra, akiket nem befolyásol a pozíció, akiket nem büvöl el a pénz, akiket önértékük, tehetségük, bátorságuk és az igazság vállalása, valamint annak képvisellete miatt követnek az emberek.

Mindez felvet bizonyos kérdéseket:

Sajnálatos módon ma szakmai szervezetek jelentős része a pénz büvöletében él, az érdekvédelmi szervezetek jelentős részben pártfüggők és végül az egyházak vezetése nem volt hajlandó megtisztulni, s a békepapok jelentős része még aktív.

A felsőház, amely gátja annak, hogy az alsóház a közérdeket sértő vagy alkotmányellenes törvényeket hozzon, nem szervezhető meg abszolút hagyományos módon, mert a fenti problémák mellett, még a kinevező személye is nagyon kérdéses lehet. **A jogfolytonosság miatt, csak olyan személy lehet a kinevező, aki szakrális és erkölcsi szempontból kifogástalan és már volt legitim birtokosa a magyar főhatalomnak, tehát médiabefolyásolás nélkül választották meg, s bebizonyította a valódi vetői képességeit.**

Ezt a jogi problémát kell leginkább megoldani és megtalálni azokat a személyeket, amelyek hidat képezhetnek a törvénytelen megszállás időszaka felett. A fordulatot követően majd egyszerűbb lesz a feladat, mert az akkor felálló patrióta, kétkamarás országgyűlés által megszervezett népszavazással, lehet majd szentesíteni az Alkotmányos Jogfolytonosságot Helyreállító Nemzetgyűlés által kidolgozott és a Történelmi Alkotmány alapjaira épült új alkotmánylevelet, chartát, vagyis a magyar közjogi szóhasználattal: sarkalatos vagy alaptörvényt. Az majd hosszabb történelmi időszakra határozza meg a közjogi kérdéseket, de soha nem ellenkezhet a hagyományos alkotmánnyal. A jogfolytonosság kimondása rendezi majd a főhatalom kérdését, a kinevező személyének a meghatározását, a kiválasztás módját és körülményeit a magyar közjogi hagyomány szellemében, és a közjog fejlődése tükrében.

A felsőház szükségességéről így értekezik, *Bokor József* hajdani szaktekintély:

„ a felsőházak szükségességére felhozatni szokott amaz indok, hogy elhamarkodás, vagy pártszenvédélyekből hozott képviselőházi határozatoknak, törvénynyé válás előtt, legyen correctivuma. S correctivumot megint ki gyakorolhatná illetékesebben..., mint a közcélok szolgálatában megedzett, társadalmi collectiv erők kifolyásából alakított felsőház. ...az elvek alkalmazása a politikusok dolga. S nekik a szorosb értelemben vett elveken kívül, sok oly tényezőt is számításba kell venniök, melyek az elvek logikumát bizonyos fokon megakasztják, s végkövetkezéseiket levonni nem engedik. E miatt sohasem szállunk velök perbe. Hiba csak az volna, ha az elveket meg nem értve, fonákul alkalmaznák, vagy ha egyáltalán nem volnának elveik. „

A fenti sorok nyelvezetéből jól kiérezhető a múlt, de a gondolatok sajnos ma éppoly aktuálisak, mint egykor. A pártpolitikának ma sincsenek elvei, vagy ha mégis vannak, akkor azt olyan fonákul használják, hogy a nép csak kapkodja a fejét a bal és jobboldali elvek felcserélődésén és az elvek állandó módosulásán.

A Felsőház működése az ál-demokrácia viszonyai között.

A történelmi magyar közjog szerint, az alsóház feladata a törvények kezdeményezése, viszont a felsőház biztosítja, hogy a törvények megfeleljenek az alkotmánynak, és hogy a magyar társadalom egyetlen rétegére se lehessenek hátrányos hatással. Minden esetben ellenőrzi, hogy a kezdeményezett törvény társadalmi hatásait jól megvizsgálták-e, a törvény valóban a társadalom nagy többségének érdekeit szolgálja-e? Figyel, hogy a jövő generációk érdekeit se sértse, s összhangban legyen a történelmi alkotmánnyal, tehát a jó erkölccsel.

Ha a hatalomtól független civil erők létre tudják hozni a felsőházat úgy, hogy a felsőházi tagokat a média nem tudja majd megkerülni és személyük garancia a megvesztegethetetlen és tiszta erkölcsre, akkor és csak akkor, megindulhat az alkotmányos rendszerváltás folyamata, mert a döntéseket nem lesz képes elhallgatni a média, különösen ma, amikor az internet miatt nincs többé titok.

Mindez a jelenleg működő politikai erkölcstelenségének megfékezését kitűnően szolgálná és előkészítené a valódi népszuverenitás fokozatos visszatérését, de nem csak azért, hogy képviselőket válasszon, hanem inkább azért, hogy újra a Szentkoronának adja át szuverenitását, tehát megvalósuljon az igazságos joguralom. Ez esetben ugyanis megszűnik a médiaterror és a zűrzavar nélküli és hosszabbtávú, de valódi rendszerváltó folyamat állítja vissza az ősi jogrendet.

Az állam, amely az egész nemzet intézményrendszere, már olyan szinten lejáratódott, erkölcsileg leértékelődött, hogy ma már nem elég hatásos a média népbutító műsorfolyama, mert a választópolgár tudja, hogy a hatalom a bankokat és a kivitelt kezükben tartó multcégeket, esetleg a hazai milliárdos kiszolgálóikat gazdagítják tovább, s mindezt, a nép nagy többségének elszegényedése és az állam – *valójában a nemzet* – eladósítása kapcsán. A nagy összeomlás csak akkor kerülhető el, ha az államalkotó akarat megnyilvánul és a nemzet legjobbjai: összefognak. Megszerveződnek azért, hogy megmentse az országunkat és visszavegyék a bűnöző politikai kalandorok kezéből a hazánkat. A magyar közjogi alapokra építve a független, jóléti, természetbarát Magyarország megteremtése sem lesz egyszerű, de a mienk lesz és nem egy idegené, amelynek nem magyar gondolkodása, erkölcse, s a néplélektől távol él.

A magyar társadalom ezer évig egészségesen egymásra épülő,

organikusan szervezett, s többé-kevésbé jól működő társadalom volt. A mai magyar társadalom pont ennek az ellenkezőjét mutatja. A közösség szétesése, atomizációja, a csoportok közti összefogás hiánya, egymásközti bizalmatlanság és irigység, az elkötelezettség és felelősségtudat jelentős devalválódása jellemzi. Ebből kell nekünk egy erkölcsi megújítással (*morális forradalommal*) egy egészséges, összefogni képes, felelősségtudatos és bizalomcentrikus társadalmat kovácsolni a nemzeti öntudat felélesztésének segítségével. Mert a jó társadalmat a hierarchikus szerepek vállalása és az egészségesen értékelvű munkamegosztás viszi előre.

(A közérdeknek elkötelezett magyar szakemberek által kidolgozott jövőkép, már több éve megfogalmazódott pl. Siklaky István: Létbiztonság és harmónia c. munkájában, vagy legutóbb a Magyar Nemzetstratégia című tanulmánykötetben, amelyet 27 kiváló magyar szerző jegyez.)

A természetes társadalom, azaz független, jóléti és természetbarát Magyarország jellemzői; általános létbiztonság, a szerényen, de folyamatosan emelkedő reáljövödelmek, a jól működő állam által ellenőrzött, s részben működtetett szociális piacgazdaság, amely nem ismeri a munkanélküliek, a hajléktalanok és az eladósodottság fogalmait, de a munka becsületét nagyon is. Az említett hátrányos helyzetűeknek megszervezik a helyi önkormányzatok segítségével a közmunka rendszert, de megszüntetik a teljesítmény nélküli segélyprogramot ott, ahol önhibájukból nem vállalnak munkát, egyébként munkaképes emberek. A közjót mindennél többre becsülő nemzeti szakemberek és tisztességes nemzetpolitikusok dolgozták ki mindezt. Akik végre nem a kontraszelektált elvtársak vezetésével működtetett közszféra, oktatás, egészségügy és közüzemek világából kerültek elő. A mérsékelt és differenciált családi adózás, a környezetpusztítás megállítása és a valódi közpénzrendszer visszaállítása kell, hogy megoldja a gazdaság gondjait és nem a neoliberais tévtan, amely már bebizonyította életképtelenségét hazánkban is. A politika pedig átalakul egy alulról építkező, önrendelkező közösségekből álló részvételi demokráciává, olyanná, amilyenné a „közjó nemesei” nemesítik majd a hazánkat. Ezek a programok, az egyre erősödő, nagy szellemi világáramlathoz kapcsolódnak: a világ antiglobalista és humanista mozgalmához, az általuk az utóbbi években közzétett jövőképekhez és a gazdaságélénkítő zöld programokhoz, valamint a pápák szociális enciklikáihoz. (pl. Rerum Novarum pástorlevél)

Bár kétségtelen, hogy hihetetlenül nehéz meghatározni a felsőházi reprezentáció elveit, feltételeit, de erről is szót ejtek.

Felsőház tagjai a szakmai, érdekvédelmi szervezetek, történelmi egyházak, társadalmi egyesületek, kamarák, szakszervezetek, szövetségek és a magyarországi nemzetiségi szervezetek tagjai közül, és *személy szerint meghívott* közéleti kiválóságokból válogatódnak össze. A kinevező meghívhatja továbbá a tudományos és művészeti élet nagyjait, az egyetemeket, a nemzeti

emigráció, határokon túli magyarság legjobbjait, a Szent Korona-tanban a magyarsággal együtt élni kívánó testvérnépek és közösségek küldötteit.
Feltétel a hitelesség, pártfüggetlenség, a büntetlen előélet, politikai éleslátás, bizonyított nemzetszolgálat, s a nemzeti elkötelezettség.

A kinevezetteknek csak méltatlanná válás, lemondás, munkavégzést akadályozó betegség, vagy halál esetén szűnik meg a felsőházi tagságuk. A köztiszteletnek örvendő és a nemzet szolgálatában eddig is cselekvő kinevezettek esküt tesznek a Szent Koronára. Az esküben szerepelnie kell a létrontó rendszer teljes átvilágításának és a törvénytelenégeket pártoló személyek és szervezetek felelősségre vonásának kötelezettsége. A felsőház megalakulásával feleslegessé válik az AB, amely a jelenlegi - *egyébként érvénytelen és semmis* - törvényeket sem tartja be „alkotmánybíróság” létére. Az alsóház munkájának ellenőrzésére pedig azért is alkalmatlan, hiszen - *furcsa módon* - éppen azon pártképviselők választották meg a tagjait, kiket ellenőrizne.

A nyilvánvaló és folyamatosan jelentkező rendellenességek miatt, lassan nyilvánvaló lesz a gondolkodó emberek számára, hogy természetjog semmilyen megoldással nem érvényteleníthető, sőt a diktatúra további törvénytelenégei csak a népi ellenállást fogják fokozni. A főhatalmat gyakorlóknak függésbe kell kerülniük az emberi hibáktól, gyöngeségektől, mentes tárgytól, amelynek jogi személyiséget adott a magyar közjogi gondolkodás és a Jó Istenben való hit. Mert:” sem választott, sem kinevezett hatalom nem határozhatja meg sem a hatalomnak, sem a népnek a Szentkoronához való viszonyát”

Mindezen elvekkkel szemben manapság annak vagyunk tanúi, hogy még a választási törvényt sem képesek módosítani a pártok, az érdekeik ellenében. Viszont nyakra-főre rendeznek ötletbörzétet alkotmány ügyben, pedig önök is láthatják, hogy a hatalomnak egyébként sincs lehetősége alkotmányozni, de ha lenne, akkor sem legitimek, mert törvénytelenül és megtévesztéssel szereztek meg a hatalmat. Micsoda fertő ez, Istenem!

Továbbmenve a következtetésekből: ha az 1949. évi XX. tv. semmilyen valódi jogérvényességgel nem bír, akkor ***a zűrzavart maga a bolsevik gyökerű hatalom okozza, ugyan azzal a fékevesztett hatalomféléssel, amellyel közénk lövettek 2006-ban***, s amellyel megszavazták 1989-ben az MSZMP képviselők a sztálini parancsnak a globalista érdekeket kiszolgáló módosítását.

Mivel a globál-bolsevik gondolkodás bármikor és bármire képes, így mielőbb meg kell tehát alakulnia, az egységes magyar politikai nemzet, erkölcsi és jogi legitimitással bíró köztisztületének, a civilekből álló Felsőháznak.

Mindez kialakítaná a kettős hatalom rendszerét, s megszüntetné a hibbant Néró és társaik a görcsös ragaszkodását az egyébként is törvénytelen állam

törvénytelen hatalmához. A második kamara működése korlátozná a jelenlegi ál-elit lehetőségeit közjával szemben, s fokozatosan előkészítené a jogfolytonosság helyreállítását, azaz a valódi rendszerváltás egybeesne a hagyományos magyar jogállam és a részvételi demokrácia korona szuverenitásának visszatérésével.

Jogi, politikai és erkölcsi legitimizáció:

Nekünk tehát nem csak az alkotmány közjogi jogfolytonosságáról kell beszélnünk, hanem az intézményrendszer jogfolytonosságáról is! A felsőház újjáélesztését, nem engedhetjük át az erkölcsében megroppant jelenlegi politikai elitcsapatnak, akik köztörvényes bűneiket takargatják azzal, hogy a politikai felelősségre és a mentelmi jogra hivatkoznak, miközben tovább fosztogatják a közvagyonot. A második kamara felállítása szolgálná a nemzeti civil felügyelet megteremtését is, amelyet minden tisztességes ember elfogad, sőt igényli is, mert erről beszélnek pártszimpátiától függetlenül, a Szociális Fórumtól a Polgári Körökig mindenütt az országban. Ha nem álmodozunk, hanem realisták vagyunk, akkor be kell látnunk, hogy a hatalomhoz görcsösen ragaszkodó pártokat – erőforrások *és mozgósítási képesség hiányában* – kénytelenek leszünk **eltűrni** a következő választásokig, de csak az alsóházban. Ám eközben létrejöhet: egy a hatalomtól és a pártoktól abszolút független ún. civil felsőház, amely társadalmi súlyára támaszkodva ellenőrzi őket, hogy a további károkozásuk mérséklődjön, és hogy a civil felsőház hívei szerveződhessenek, hogy időben meglegyen a mozgósítási képességük, s legyenek erőforrásaik is. Ha ezt a civil felsőházat, fel tudjuk tölteni olyan közismert és erkölcsileg kifogástalan magyarokkal, akik nyomást tudnak gyakorolni a parlamentre, akkor ez olyan mozgalommá is szélesedhetne, amivel szemben a pártok és a politika befolyásolta média nem tud kellő hatékonysággal fellépni. A második kamara jogköre, súlya elmaradt ugyan a képviselőházétól de újjáélesztését nem halogathatjuk tovább, mert nagyon féltő, hogy észbe kap a politikai ál-elit, s maga fogja létrehozni a saját érdekeinek megfelelően.

Az előző dolgozatban írtam, hogy RÁCZ SÁNDORNAK kötelessége az alkalmatlanná vált államfő szerepét átvenni, s az 1926. XXII. tvc. Alapján kinevezni 40 fő felsőházi tagot, mert amíg a hatalom langyos vizeiben pancsol az alkalmatlan politikai ál-elit, addig tönkre megy az ország, szétesik a nemzet. Ha Ráczy Sándor nem vállalja fel ennek felelősségét, vagy nem történik valamilyen érdemi lépés, akkor alulról jövő kezdeményezéssel kell felállítani és folyamatos működését biztosítani, mert nekünk szent kötelességünk, hogy a hatalombitorlók arcába vágassuk az igazságot: nincs se alkotmányosság, se demokrácia, se jogállam, de főleg hiányzik a magyar közjogi gondolkodás lényege a Szentkoronás joguralom!

Sokan fogják szememre vetni, hogy ezek megvalósíthatatlan és utópisztikus gondolatok. Pedig én bizton állítom, hogy a felsőház felállítása

elindít egy olyan folyamatot, amelyet a hatalombitorlók nem tudnak többé megállítani, s agyonhallgatni sem lesz módjuk többé.

Nagyon várom, hogy mely nemzeti szervezet fogja ennek megszervezését felvállalni, mert szövegben és szereplésekben sokan jeleskednek, de ha megvalósítandó feladatokról van szó, akkor nagyon kevés a jelentkező.

Szeged, 2008. szeptember. 16-án.

Szerzői rendelkezés:

Szerzőként szabad felhatalmazást adok művem ingyenes terjesztéséhez, kiegészítéséhez, de megváltoztatásához nem járulok hozzá! Célom, hogy a magyarság tanulja vissza a hagyományos közjogi elveinket, ezáltal szerezzék vissza az alkotmányos jogtudatát, s így találja meg nemzeti öntudtát, erejét, hitét és ne indulatból romboljon, hanem tudásból építkezzen. Legyen áldás minden előrevivő és áldozatos munkán, s igyekezeten!

2010-08-01

Bene Gábor S.

FÜGGELÉK:

- 1./ Önéletrajz
- 2./Az általam 2008-ban előterjesztett rövid alaptörvényi javaslat.
- 3./ A nemzetgyűlésről és Siklaky István összeállította elvekről.
- 4./ Zétényi Zsolt és a Nemzeti Jogvédő – közleménye elé.
- 5./ A nemzeti jogvédő alapítvány közleménye
- 6./ Társadalomlélektan, vagy választási elemzés?
- 7./ A Szent Korona nemcsak tárgy, de üzenet és személy is.

Önéletrajz

Édesapám – *néhai Bene József* –, 1950-ben kis szikvízüzemének államosítása kapcsán „beutalót kapott” Recskre, majd ítélet nélkül Oroszlányban is építhette

a „szocializmusnak hazudott” államkapitalizmust ingyen és megalázottan. *(tehát még egy hamis eljárásra sem méltatták)*

Édesanyám – *néhai Kárász Mária* – a trianoni diktátum következtében elszegényedett kismanes család sarja, hiszen a birok nagyobb része Bácska elcsatolt területén maradt. Egy egész életre szóló központi idegrendszeri bénulást szerzett az 1950-es évek lelki és fizikai traumái kapcsán, de soha nem gyűlölködött, s mindig csak az igazságért állt ki.

Testvéreim: Bene Mária nyugdíjas gyógyszerész Szegeden él, és Bene József építési vállalkozó, aki az Egyesült Államokban tartózkodik 1966-óta.

1952-ben születtem Szegeden, s így 1956-ban csak 4 esztendő voltam. 1966-ban viszont a szabadságharc tizedik évfordulóra röplapot készítettem, amit a - *bátyám disszidálása miatt a nálunk házkutató rendőrök* - megtaláltak. Ha nem lettem volna gyermekkorú, akkor kemény büntetésnek néztem volna elébe, de a "büntethetőséget kizáró ok" miatt nem lett komoly következménye az ügynek, bár hetekig tartó kihallgatásokon próbálkozott velem a szegedi államrendőrség. A középiskola után, nem kellett „munkássá” lennem, hiszen ipari iskolába járva vasesztergályos szakmát szereztem. Így nem „osztályidegenként”, hanem vasmunkásként jelentkeztem az egyetemre – *ahová a katonaéveim alatt felvettek ugyan* –, de sem ügyvéd, sem bíró nem lehettem, hiszen pártbizottsági javaslat nélkül akkoriban és Szegeden: lehetetlen volt.

Ellenzékiségem soha nem volt titok, hiszen még a KISZ-be sem léptem be, sőt a "szabad világ" zenéit gyűjtöttem, s azt hittem magamról, hogy fityiszt mutatva ellenszegülök ezzel a bolsevistáknak.

(Már az egyetem éve alatt is lemezlovasként kerestem a kenyeremet.)

Sajnos későn vettem észre, hogy ezzel a tevékenységgel akaratlanul is a divatot és a "globalistákat" segítettem. 1992-ben, nagy naivitásomban a FKgP tagja, majd a Torgyán utáni korszakban még országos alelnöke is lettem. Mivel a "gengszterváltás" után cégvezetőként dolgoztam folyamatosan, jól láttam a vörös, gazdasági maffia kiépülésének állomásait és a politikai osztály gyávaságát, valamint a nemzeti sorskérdéseink megoldásának folyamatos elodázását.

A MIÉP és a KDNP egy alkalommal felkért ugyan Szegeden önkormányzati képviselőjelöltnek, de akkor már tíz éve dolgoztam Szolnokon, s így esélyem sem volt. Igaz, a legnagyobb százalékot sikerült elérnem a fenti szervezetek jelöltjei közül. 2000-től már részt vettem a Siklaky István szervezte Összefogás a Fennmaradásért mozgalom, majd a Romhányi László vezette Országos Nemzeti Bizottmány munkájában is, sőt tagja lettem a jogfolytonos történelmi alkotmányosság helyreállításáért küzdő Nemzetgyűlésnek, ahol Csongrád megyét képviseltem. A Nemzetgyűlésben komoly munka folyt a történelmileg kialakult alkotmányos jogelvek alapján a teljes intézményrendszer átalakítása érdekében, s folyamatosan törvénytervezeteket tárgyaltuk meg. Sajnos akkor még nagyon nagy sötétségben tapogatózott a politika, de az emberek is. Nem

hitték el, hogy a jelen állam a Rákosi-kádár diktatúra jogfolytonosságában él. A kiscgazdákból - és általában a pártpolitikájából - 2004. december 5.-én ábrándultam ki végleg, s azóta, csak NEMZETPOLITIKÁVAL vagyok hajlandó foglalkozni, s ennek egyik legfontosabb szegmensét a hagyományos közjogi gondolkodás talaján megszületett magyar alkotmányosságot kutatom. Előadóként szerepeltem a Magyarok VII. Világkongresszusán is, ahol az „Államjogi problémák és megoldásai” c. dolgozatom váltott ki vitát, s az előadásokat összefoglaló kötetben meg is jelent az anyag. Ezen írásom elérhető itt: www.nemzetihirhalo.hu/index.php?lap=public&iro=beneg#cikk 2006. szeptember 18.-tól, majd két esztendeig – a Kossuth téri eszmeiségét képviselve -, a nemzeti civil ellenállás szervezésében vettem részt. A Kossuth tér egyik vitavezetőjeként a Magyarok Világszövetségével kötött együttműködési szerződés egyik kezdeményezője, sőt aláírója is voltam. A tüntetést szervező 'Magyar Nemzeti Bizottság 2006' tiszteletbeli elnökké választott, de jelenleg a Magyarok Szövetsége, a Kárpát-haza Nemzetőrség, Magyarok Világszövetsége tevékeny tagjaként próbálom, e három nemzeti szervezet munkáját összehangolni. Írásaim a Nemzeti Hírháló és a Kárpáti Harsona című honlapokon jelennek meg. Írok az önszerveződés szükségességéről, a nemzeti látókör szélesítésének fontos szerepéről és az alkotmányos magyar államiság helyreállítása is témakörömben szerepel. Mindkét honlapon önálló rovatom is van, amelyek olvasását ajánlom azok számára, akik alaposan szeretnék megismerni a gondolataimat.

Családban élek és három gyermekem van, akiket megpróbálok megvédeni a globalista társadalom hatásaitól, s a nemzetért végzett munkámban a jövőjük iránt érzett aggodalmam adja az erőt a fáradhatatlan kitartáshoz.

Dr. Bene Gábor Sándor

Ha a Nemzetgyűlés elfogadja, akkor a jelen alaptörvény egésze vagy részlete, beépülhet a történelmi alkotmányosságba, de sohasem válhat kizárólagos alkotmánnyá - mert az alkotmány -, csak a jogszokások szerves időszűrőjén fejlődhet tovább, s az alaptörvény ebből csak az időszerű közjogot szabályozza!

A Magyar Nemzet Erkölcsi Alaptörvénye

Vitaanyag

a magyar nemzet Történelmi Alkotmányának elvein alapuló alaptörvényéről

Bevezető elvek.

(Praeambulum ?)

(1) A Magyar Nemzet Erkölcsi Alaptörvénye a magyarság hagyományos alkotmányosságán alapul, megsértését szigorúan büntetni kell!

a) Jogforrási rangsor: Alkotmány, alap/sarkalatos törvény, törvény.

b) *Az alkotmányos múlt megváltoztathatatlan, a jelen alaptörvény tovább fejleszthető, a jövő törvényei pedig a társadalmi elvárásokhoz igazíthatók!*

(2) A magyar nemzettest szimbólikus megjelenítője a Szentkorona.

(3)

a./ A magyar nemzettest tagja nemre, származásra, nyelvre, vallásra, lakóhelyre, állampolgárságra való tekintet nélkül minden 21. életévét betöltött személy, aki elődei között legalább egy magyar származású és anyanyelvű nagyszülőt tud felmutatni, eskü erejű nyilatkozatban a magyar nemzettest tagjának vallja magát és vállalja az ezzel járó alkotmányos köteleességek teljesítését.

b./ Magyar állampolgársággal tehát az rendelkezhet, aki a fenti követelményeknek megfelel, vagy aki vállalva a sorsközösséget a magyarsággal, *a magyar nemzet és közjogának történetéből az előírt vizsgát letette és minden tudásával szolgálja a szentkorona országát.*

(4) Az alkotmány történelmi képződmény s mint ilyen azon időszakban is fejlődött amíg a jogfolytonosság megszakadt, s így maradéktalanul magába foglalja: *a honvisszafoglaló magyar nemzet törzseinek alapszerződésétől - tehát a vérszerződéstől-, az 1956-os Magyar Október - mély történelmi gyökerekkel rendelkező s mégis merőben új, elemi népképviselési formáinak teljes mértékű elfogadásáig terjedő -*, minden jogi, kulturális, erkölcsi fejlődésünket.

(5) A történelmi magyar alkotmányt az 1944. márc. 19.-i német megszállás, majd a háborút követő szovjet elnyomás ***nem tehette érvénytelenné***, csupán **hatályon kívül helyezte.**

1991 júniusában megszűnt Magyarország katonai megszállása, ezzel megteremtődött a lehetősége a magyar alkotmányosság helyreállításának, mint annyiszor a történelmünkben.

Az azóta is illegitim módon uralkodó politikai osztály azonban nem teljesítette az alkotmányosság helyreállításának kötelezettségét, így azt a nemzet tette meg 2009. augusztus 21-23. a Bösztörpusztai Nemzetgyűlésen, ahol a

magyarság küldöttei közfelkiáltással visszaállítják a jogfolytonosságot.

(6) A törvényalkotó sohasem alkothatja meg az alaptörvényt, amely őt és az államot szabályozza, erre a magyar közjog az Alkotmányozó Nemzetgyűlés jogintézményét rendeli.

A Bösztörpusztai Alkotmányozó Nemzetgyűlés a magyar nemzet önrendelkezési igényének legősibb – Ópusztaszer, Székesfehérvár, Rákosmező – és legújabb – 1956 – hagyományainak szellemében minden felső hatalomtól, érvényben lévő törvénytől, nemzetközi megállapodástól függetlenül elfogadja, jóváhagyja és hatályba helyezi a Magyar Nemzet Erkölcsi Alaptörvényét, amely szerint:

1 §. Államforma

(1) A nemzet jogfolytonos államformája alkotmányos királyság, amelyben a királyt megillető közjogi hatalmat nem gyarló emberi személy, hanem a szentkorona képviseli: mint minden jog forrása. Az államformáról a nemzet bármikor dönthet népszavazással, a főhatalom viszont nem kerülhet ki az évszázadok óta jól működő szentkorona alkotmányosság kereteiből.

2. §. Törvényhozás

(1) A törvényhozó hatalmat két egymástól független Törvényhozó Testület gyakorolja:

a) az alsóház: mint Politikai Parlament,

b) a civil felsőház mint : Önkormányzati Tanács.

(2) Tagjait a nemzetest akarathatározásra jogosult és kötelezett tagjai – a választópolgárok – választják, média és egyéb befolyástól mentesen, szabad és titkos választások keretében.

(3) Már képviselőjelölt is csak az lehet, aki a magyar nemzet és közjogának történetéből az előírt vizsgát letette.

(4) A törvényhozás első feladata a legfőbb végrehajtó szerv, a kormány megválasztása.

(5) A második kötelessége az előző törvényadó testületek által hozott törvények, illetve az előző kormányok által megkötött szerződések alapos felülvizsgálása.

3.§. Kormány

(1) A felelős kormány a Magyar Alkotmányos Királyság legfőbb végrehajtó szerve, melyet országgyűlés választ, s államelnök nevez ki.

4. §. Államelnök

(1) Az államelnök a szentkorona után a legfőbb közjogi méltóság, s azt a

szerepet illetve hivatalt tölti be, amelyet a magyar történelem folyamán a mindenkori nádor/kormányzó viselt. (2) Az államelnököt a nemzettest tagjai közvetlenül választják titkos választási eljárással.

5.§ Igazságszolgáltatás

(1) az igazságszolgáltatás legfelsőbb szerve a tizenkét tagú Országos Igazságügyi Tanács.

(2) Az igazságszolgáltatás mint hatalmi ágazat függetlensége a lehető legnagyobb mértékben úgy biztosítható, hogy tagjait nem jelölések és választások útján, hanem sorsoláson kell meg- és kinevezni a büntetlen előéletű, jogvégzett és a Szentkorona alkotmányosságából vizsgát tett állampolgárok közül.

6. §. Koronatanács

(1) A Koronatanács az állam legfelső tanácsadó és ellenőrző szerve.

(2) Tanácsadó szervként, alsóház, felsőház, kormány, államelnök, Nemzeti Média-Tanács által mindenkor igénybe vehető.

(3) Ellenőrző szervként köteles minden külső indíttatás, kérdés vagy felkérés nélkül is minden köztisztviselő és közbiztonsági méltóság tevékenységét állandóan figyelni és ellenőrizni. Elsősorban és főképpen arra vonatkozóan, hogy e tevékenységek mennyiben felelnek meg lefektetett alapelveknek, történelmi alkotmányosságnak. A Koronatanács ebben a minőségben átveszi, és magasabb szinten gyakorolja a korábbi (jelenlegi) alkotmánybíróság hatáskörét, minek következtében az alkotmánybíróság a Koronatanács hivatalba lépésével megszűntetendő.

7. §. Honvédelem

(1) A hon védelme az állam minden polgárának mulaszthatatlan kötelessége.

(2) A honvédelem elsősorban – de nem kizárólagosan – a fegyveres erők – honvédség, határőrség és nemzetőrség – feladata.

(3) Fegyveres szolgálatra a honvédség keretében minden, 21. életévét betöltött férfi tagja kötelezendő. A fegyveres szolgálatba nők is bevonhatók önkéntes vállalás alapján. A honvédségi fegyveres szolgálat időtartama 18 hónap.

(4) A honvédség keretében teljesített fegyveres szolgálat után a a leszereltek 40. életévük betöltéséig tagjai maradnak a nemzetőrségnek. A nemzetőrségnek tagja minden polgár a 21. és a 40. életéve betöltése között, nemre való tekintet nélkül. A nemzetőrség tagjai alapvető fegyveres kiképzésben részesülnek a szerzett ismereteiket és készségeiket két évenként megismétlendő, két hetes gyakorlat keretében újítják fel. Asszonyok, akik az anyaságot vállalták, e kötelesség alól felmentést nyernek.

(5) A honvédelem fogalma nem korlátozódik a fegyveres szolgálatokra.

Honvédelemnek minősül minden tevékenység, amely a nemzet szellemi, kulturális, erkölcsi és tudományos javainak megőrzését szolgálja. E tágabb értelemben honvédelmi tevékenység folytatható és folytatandó a családban, az iskolában, a templomokban, a közélet bármely területén.

(6) A fegyveres szolgálatot elvi, erkölcsi, vallási okokból megtagadó polgárok a 18 hónapos szolgálati időt a szociális/karitatív területen töltik le. A továbbiakat a honvédelmi törvény szabályozza.

8. § Társadalom, erkölcs, kultúra

(1) A magyar társadalom és nemzeti közélet megmentésének, megtisztításának egyetlen lehetősége: tudatosan szembefordulni a globális hanyatlással, visszahelyezni a magyar társadalmat és nemzeti közéletet a történelmi alkotmány szellemi, valláserkölcsei és politikai alapjaira.

(2) A társadalom alapsejtje, életének hordozója és biztosítója a család.

(3) A legmagasabb rendű női hivatás a felelős anyaság. Ebben a szellemben megteremtendő a főhivatású anyaság intézménye.

(4) A testben, lélekben, szellemben és erkölcsökben egészséges utódok felnevelése a nemzet közösségének elsőrangú érdeke.

(5) Tekintettel arra, hogy a személyiség kialakulásában az első, csaknem kizárólag a családi körben eltöltött életevek döntő jelentőséggel bírnak, föltétlenül szükséges a gyermekáldást vállaló szülők, elsősorban a főhivatású édesanyák alapos és kötelező előkészítése e feladat ellátására. Miután a szülőszerepre való intézményes előkészítésre eddig az egész világon nincsen példa, a magyar törvényhozásnak a családtörvény megalkotásánál teljesen új utakat kell törnie.

(6) Az autonóm személyiség további kialakítása már nagy részben az iskolarendszer feladata. Ezzel kapcsolatban hangsúlyoznunk kell: az iskola feladata nemcsak a tanítás, tehát a gyakorlati élethez szükséges ismeretek átadása, hanem a nevelés is, az erkölcsi, szellemi, kulturális értékek személyiséget alakító közvetítése.

(7) A tanító/nevelő intézmények igénybevétele az ovodától a főiskoláig személyiséghez kötött jog, amely elválaszthatatlanul összefügg a nemzet közössége felé vállalt felelősséggel.

(8) Az ön- és közművelődés lehetőségeinek biztosítása, valamint a társadalmilag hasznos, egyéni képességek felderítése és kifejlesztése az állam feladata.

(9) Tekintettel arra, hogy polgáraink túlnyomó többsége magyar nemzetiségű és keresztény, a kialakítandó iskolarendszer feladata – az etnikai vagy egyéb kisebbségek minden jogának tiszteletben tartása és biztosítása mellett – az ifjúság magyar nemzeti és keresztény szellemben való nevelése.

(10) Az etnikai vagy egyéb kisebbségek számára biztosítjuk a teljes körű autonómia lehetőségét, melynek keretében a kisebbségek tagjai maguk határozhatják meg együttélésük alapelveit és gyakorlatát, megőrizhetik kulturális, szellemi erkölcsi, vallási identitásukat. Az autonóm kisebbségi

létrend törvényei nem lehetnek természetesen ellentétben az alkotmányos Magyar Állam törvényrendszerével.

(11) Az autonóm kisebbségek tagjaival szemben mindenféle diszkrimináció – akár negatív, akár pozitív – büntetendő cselekménynek tekintendő.

(12) Véget kell vetnünk annak a szemléletnek, amely az egyének tevékenységét kizárólag a piaci haszon alapján méltányolja.

9. §. Nemzetgazdaság

(1) A nemzetgazdaság alapját az országterület természetes adottságai – természeti kincsei – és a honpolgárok önálló, felelős gazdasági tevékenysége képezi.

(2) Az országterület természeti kincsei a szentkorona (valójában a nemzet közösségének) tulajdonát képezik, Ezek a javak: a termőföld, a víz – folyók, tavak, gyógy- és hőforrások – az energiahordozók, a levegő, a különleges értékkel bíró környezeti (táj)egységek.

(3) Hasonlóképpen a szentkorona a tulajdonosa a nemzeti történelem során teremtett szellemi és kulturális javaknak. Ezek: az archeológiai és történelmi kutatások által feltárt ipar- és képzőművészeti tárgyak, irodalmi és zenei műalkotások.

(4) A szentkorona tulajdonát képező természeti és kulturális értékekre alapozott gazdasági és kereskedelmi tevékenységek a nemzetgazdaság stratégiai ágazatának minősülnek.

(5) A szentkorona tulajdonát képező javak igénybevétele gazdasági tevékenység céljára csak a tulajdonos – tehát a szentkorona – engedélyével lehetséges. Az engedélyek kiadásáról a Koronatanács ajánlása alapján a törvényhozás dönt.

(6) A szentkorona tulajdonát képező javak gazdasági kiaknázásához külföldi (nemzet- és országidegen) tőke bevonása lehetséges, de csak ideiglenesen és az előző pontban lefektetett, engedélyzési eljárás alapján.

(7) A magyar oktatási rendszer felsőfokú, tudományos intézményeiben szerzett szaktudás alapján elért egyéni eredményekkel, találmányokkal, felfedezésekkel kapcsolatban a szentkorona elővételi joggal rendelkezik.

10. § Hűtlenség

(1) A szentkorona javainak kisajátítása, engedély nélküli igénybevétele bármely célra, különösképpen azok átjátszása külföldi (nemzet/országidegen) érdekeltségek kezére **hűtlenségnek** minősül.

(2) Hűtlenség továbbá a 9. §. (7) pontjában megjelölt egyéni teljesítmények értékesítése a szentkorona elővételi jogának megkerülésével.

(3) Hűtlenségnek minősül minden, az alkotmányosság szellemét sértő tevékenység vagy magatartás, akkor is, ha nem sért törvényt s így büntetőjogilag nem megfogható.

(4) Különösen súlyos hűtlenségnek minősül minden olyan tevékenység vagy

magatartás, amely az állam nemzetközi érdekeit, tekintélyét, méltóságát sérti.

(5) Hütlenségi vádat a Koronatanács emelhet, a törvényhozás és/vagy az államelnök ajánlása alapján, vagy anélkül, az Igazságügyi Tanácsnak nyújtva be. A hűtlenség megállapítása esetén a vádlottat az Igazságügyi Tanács megfosztja állampolgárságától és kiutasíthatja az ország területéről.

11. §. Nemzeti Média-Tanács

(1) Feladata a mai média-káoszból az alkotmányosság elveinek megfelelő rendet teremteni. A bizonyíthatóan szándékos vagy gondatlan félretájékoztatás ezért **bűncselekménynek** számít, s mint ilyen az elkövető médium vagy személy további médiális tevékenységtől való eltiltásán túl is büntetendő.

A vélemény kinyilvánítása sem lehet ellentétes a társadalom érdekeivel és nem sértheti bármely nemzet önérzetét.

12. §. Népszavazás

(1) Az állampolgárainknak joga van népszavazást követelni, amennyiben úgy vélik, hogy választott képviselőik nem, vagy nem elegendő és megfelelő mértékben képviselik, esetleg éppen megsértik a polgárok érdekeit.

13.§. Ellenállási záradék

(1) A magyar nemzettest minden tagjának már az 1222-ben kibocsátott *Aranybulla* szerint: *"...szabad... a hűtlenség minden vádja nélkül ellentállni és ellentmondani."*

(2) A törvénytörő hatalommal szembeni ellenállás e jogával élt a magyar nemzet a 18. század első évtizedében II. Rákóczi Ferenc szabadságharcában, 1848/49-ben s végezetül 1956-ban.

(3)A magyar nemzet sorsát 1990 óta irányító politikusok – pártállástól függetlenül – valamennyien szándékosan vagy gondatlanul a romlás felé vitték az országot, álságos népszavaztatással és választási csalásokkal bekényszerítették Hazánkat az Európai Unióba, ami a nemzet érdekeinek végkiárusításával egyenlő.

(4) Az Alkotmányozó Nemzetgyűlés ezek után kötelességének tartja, hogy az Alaptörvény elfogadásával egy időben:

ellenállásra szólítsa fel a nemzettest minden tagját!

Alkotmányjogi, jogos védelemre hívunk fel mindenkit!

A magyar közjogi felfogás szerint ugyanis, a **jogrend felforgatását célzó erőszak** (pl. a pénzhatalmi megszállás), **nem lehet jogos**, de **az illegitim, azaz törvénytelen hatalom elleni szabadságharc mindig az!** Mert az igaz jog nem köteles meghátrálni a hamis jogtalanság erőszakosságával szemben, hiszen a jogtalanság, jogot nem alapít!

Lezártam: Böszörményen. 2009-08-22.

3./ A Nemzetgyűlésről és Siklaky István összeállította elvekről.

2004. március 15-én tettünk esküt Szegeden a Dómban a Szent Koronára, hogy a haza megmentése érdekében és Isten akaratából a Tiszteletreméltó Nemzetgyűlés tagjaiként elköteleztük magunkat a Szent Korona főhatalomba való visszahelyezésére, s a történelmi alkotmányosság és a jogfolytonosság helyreállítására. Az ország minden részéről jött számtalan nemzethű küldött között volt Drábik János, Molnárffy Tibor, Darab Csaba, Szöllősi József, Romhányi László, Tőke Péter, Botos Gábor, Bakos Batu és sokan mások. Nekem óriási megtiszteltetés volt a nemzetgyűlési tagság, a szülővárosomban letett eskü és a lehetőség, hogy véleményezhetem a történelmi közjog és alkotmányosság eredményeit, amelyet néhol „modernizálva“ írásba is foglaltunk. Tőlem először Siklaky István kért véleményt az alábbi anyag kapcsán. (*ő kért fel engem a nemzetgyűlési munkára is*) Ezek az anyagok később a Nemzetgyűlés ülésén véglegesítődtek. Örömmel adom közre a tervezetet, hogy mindenki láthassa az alkotmányhelyreállítás kiindulópontjait, valamint Nemzetgyűlés létrehozását célzó első tervet, amely tartalmazza a felállításának egy lehetséges módját, s folyamatát, de összetételének tervét is.

A történelmi alkotmány alaptételei és Nemzetgyűlés terv.

(Kiindulópontok az Alkotmány-helyreállító Nemzetgyűlés számára)

A magyar történelmi alkotmány, a Szent Korona eszme azoknak az együttélési, erkölcsi szabályoknak az összessége, amelyek történelmünk folyamán beivódtak népünk tudatába, amelyek meghatározzák az állampolgárok és az állam vezetői kölcsönös viszonyát. Ezek a szabályok - bár időről időre egyes elemei meghatározott szövegekben is kifejeződtek, mint a vérszerződésben, az Aranybullában, az 1948-49. évi sarkalatos törvényekben - lényegében népünk tudatában élnek, ezért "fölülről" hatalmi szóval nem változtathatók meg. Ezek csak a nép közös tudatában módosulhatnak, hozzáigazítva az együttélési szabályokat a korszakos történelmi változásokhoz. Az ország alkotmányos alaptörvénye és minden más jogszabálya ehhez, a közös tudatunkban élő történelmi alkotmányhoz kell, hogy igazodjék.

Az alkotmányos hagyományt, a Szent Korona eszmét a továbbiakban hat alaptételben fejezzük ki, és mindegyikhez hozzáfűzzük, milyen irányt mutatnak időszerű nemzeti sorskérdéseink megoldásához.

A történelmi alkotmány, a Szent Korona eszme első alaptétele:

MAGYARORSZÁG ÖRÖK SZABADSÁGA

(Hungaria semper libera)

Sem a kormány, sem az Országgyűlés, sem bármilyen népszavazás nem jogosult lemondani a magyar nép - a mai és jövő nemzedékek - szuverenitásáról, önrendelkezési jogáról, szabadságáról. Kormány, Országgyűlés, népszavazás csak olyan ügyekben fogadhatják el nemzetközi vagy nemzetek feletti szervek Magyarországra (is) vonatkozó döntési jogát, amelyek több ország, vagy az egész emberiség alapvető érdekeire, életfeltételeire vonatkoznak. *(Ilyenek például a Kárpát-medence víz-szabályozása, vagy a Föld légkörének torzulása ellen ható szabályok.)* Az Európai Unióhoz való csatlakozási szerződés meghatározó pontjai ellentétben állnak ezzel az alaptétellel, és így érvénytelenek.

A második alaptétel:

MINDEN BIRTOKLÁS FORRÁSA A SZENTKORONA

(Sacra Corona radix omnium possessionium)

Ebből következően nem vonhatók magántulajdonba az élet természet-adta Feltételei: a föld, a víz, a levegő, az energiaforrások. Ezeket az emberiség, a Magyarország területén élők esetében a magyar nép minden nemzedéke adományként kapta. Ezek elérésére és igénybevételére minden ma élő és jövőbeli magyar állampolgár azonos jogokkal rendelkezik. Más szóval: nem kerülhetnek magántulajdonba, nem sajátíthatók ki a megújuló természeti kincsek, fenntartásukról a magyar társadalomnak folyamatosan gondoskodnia kell; a nem megújítható természeti kincsek (pl. bányakincsek) felhasználásánál pedig tekintettel kell lenni a jövő nemzedékek érdekeire. Ezt fejezi ki a második alaptétel, mivel a Szent Korona Magyarország népének, minden nemzedékének megtestesítője.

Hasonló a helyzet az emberi szellem alkotásaival, amelyek lényegében több ezeréves közös szellemi fejlődés gyümölcsei, az egész emberiség, minden nemzedék közös tulajdona. A szellemi alkotóknak, míg élnek, joguk van szerepet játszani művük sorsának alakításában, és jogosultak

arra is, hogy a művük nyomán keletkező anyagi haszonból - *ha van ilyen* - méltányosan részesüljenek. Nem jogosultak azonban arra, hogy művüket elzárják azoktól, akiknek művük (*megismerése, használata, stb.*) hasznára lehet. (*Így például a mezőgazdasági nemesítések, újítások ilyen értelemben az egész ország közkincsét képezik.*)

A történelmi alkotmány, a Szent Korona eszme harmadik alaptétele.

**A SZENT KORONA MINDEN TAGJÁT
EGY ÉS UGYANAZON SZABADSÁG ILLETI MEG**
(Una et eadem libertas)

(*Modern jogi nyelven ez a törvény előtti egyenlőség tétele.*) A Szent Korona tagjai kezdetben mindazon népek nemesei voltak, akik a Kárpát-medencében a magyar törzsfők vérszerződésével megalapozott államban, közös szabadságban éltek. A Szent Korona eszmének a nép tudatában végbement fejlődésével a nemesek kiemelt helyzete megszűnt, a Szent Korona tagsága minden országunkban élő nép minden tagjára kiterjedt. Ez a hagyomány ma is megnyilvánul Horvátország alkotmányában, és a mai szlovák nyelvben, amelyben külön szó van arra, hogy valaki a Szent Korona eszme alapján tartozik a magyarsághoz (uhorsko, a középkori latinságban: hungarus), és külön szó a magyar etnikum tagjára mad'arsko). Így az 1848-49-es forradalom szlovákul uhorska revolucia, az 1956-os forradalom pedig mad'arska revolucia. A szlovák kultúra nagy alakjai, mint Matei Bel, Comenius és mások így vallották magukat szlováknak és uhorsko-nak. Ennek példája Zrínyi Miklós híres mondása is: "Horvát vagyok, tehát magyar." Az ilyen értelemben való magyarsághoz tartozás tudata a ruszinok közt is eleven.

A negyedik alaptétel:

**A SZENT KORONA TAGJAINAK JOGA ÉS KÖTELESSÉGE
ÉLNI AZ ELLENTMONDÁS ÉS ELLENÁLLÁS JOGÁVAL,
HA MEGSÉRÜL A SZENT KORONA ESZME**
(Ius resistendi et contradiscendi)

Ez az alaptétel 1222-ben az Aranybulla-okmányban is megjelent (*az angol Magna Carta-val szinte egy időben*). Az 1848-49-es szabadságharc közjogi alapja is ez az alkotmányos alaptétel volt.

E tétel erejét mutatja az a birtok-adománylevél, amelyet Zsigmond

király 1390-ban adott Péter comesnek. Idézzük az adomány indokolását: "Abban az időben, amikor felségünk méltóságának gyarapítása végett győzelmes seregével Magyarország területére jött, Péter comes az említett Magyarország java és méltósága érdekében a seregnek híven és hatalmasan ellenállva birtokainak és javainak felgyújtásával és elpusztításával őszinte és állhatatos hűsége miatt amelyet a magyar Szent Korona iránt tanúsított félelem nélkül, kevéssé igazságosan igen nagy károkat szenvedett a mi követőinktől és akkori híveinktől. "

A mi számukra arra ad jogot és arra kötelezi ez a tétel országunk minden állampolgárát, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy - bár a magyar kormányfő aláírta az EU-csatlakozási szerződést - minél előbb visszaszerezzük önrendelkezési jogunkat, és ne hagyjuk, hogy kihúzzák lábunk alól az ország földjét.

A történelmi alkotmány, a Szent Korona eszme ötödik alaptétele:

**AZ ALKOTMÁNYOS ALAPTÖRVÉNY, MINDEN JOGSZABÁLY,
A TÖRVÉNYHOZÓ, VÉGREHAJTÓ ÉS BÍRÓI HATALOM
MINDEN INTÉZKEDÉSE MEG KELL, HOGY FELELJEN
A SZENT KORONA ESZMÉNEK**

(Sub specie Sacrae Coronae)

A mi nemzedékünkre hárult az a feladat, hogy - *miután végre megszűnt az idegen katonai megszállás* - az 1944. évi német megszállással megszakadt alkotmányos jogfolytonosságot helyreállítsuk. Ez azt jelenti, hogy népi kezdeményezéssel fel kell állítani az Alkotmányozó Nemzetgyűlést, amely a történelmi alkotmány, a Szent Korona eszme szellemében kidolgozza, és népszavazásra bocsátja az Alkotmányos Alaptörvényt, majd olyan képviselőket kell küldeni az Országgyűlésbe, akik egész jogrendszerünket és közigazgatási rendszerünket hozzáigazítják az Alkotmányos Alaptörvényhez.

A hatodik alaptétel:

HATALOM NEM ALKOTMÁNYOZHAT

Csak a Magyarország népe történelmileg alakuló közös tudatában élő történelmi alkotmány, a Szent Korona eszme szellemében, népi kezdeményezésre felálló Alkotmányozó Nemzetgyűlés által kidolgozott és népszavazással jóváhagyott Alkotmányos Alaptörvény érvényes. Minden

más "alkotmány"-nak, vagy "alaptörvény"-nek nevezett dokumentum érvénytelen. Az Alkotmányos Alaptörvény módosítása is csak ilyen eljárással hajtható végre. Az ebből adódó teendőkre teszünk javaslatot a következőkben.

Az alkotmány-helyreállító nemzetgyűlés egy lehető összetétele

NÉPI SZEKCIÓ

Egy-egy megye valamennyi községének és városrészének (Budapesten a kerületeknek) 4-4 küldötte MEGYEI (BUDAPESTI)

RÉSZNEMZETGYŰLÉST alkot.

Hasonló módon választ 4-4 küldöttet a Vajdaság, Erdély, Kárpátalja, Felvidék egy tömbben élő magyarsága. A rész nemzetgyűlések kidolgoznak egy-egy ajánlást az Alkotmány-helyreállító Nemzetgyűlés számára, és megválasztanak az ajánlás képviselőjére megyénként (tömbönként) 4-4 küldöttet. Ők alkotják az Alkotmány-helyreállító Nemzetgyűlés Népi Szekcióját.

ÉRDEKKÉPVISELETI SZEKCIÓ

A szakszervezetek és más bejegyzett érdekképviseleti egyesületek 2-2 küldötte.

TÁRSADALMI SZEKCIÓ

A tudományos és szakmai egyesületek/testületek 2-2 küldötte.

A Magyarok Világszövetsége 3 küldötte.

Az Alkotmányozási Műhely és az Alkotmányozási Jószolgálati Testület 3-3 küldötte.

Az országos (legalább 5 megyében tagszervezettel rendelkező) civil szervezetek 2-2 küldötte.

EGYHÁZI SZEKCIÓ

A történelmi egyházak 3-3 küldötte.

A nem történelmi egyházak 1 -1 küldötte.

IGAZSÁGÜGYI SZEKCIÓ

A bírói és ügyészi testület 3-3 küldötte.

SZEMÉLYEK SZEKCIÓJA

A szellemi élet kiválóságai, a következő kiválasztás szerint: Az előbb felsorolt népi és testületi küldöttek által javasolt személyek jelölőlistára kerülnek. Azok kapnak meghívást a Nemzetgyűlésbe, akik a jelöltek közül megkapják a népi és testületi küldöttek 1/3-ának szavazatát, de legfeljebb a legtöbb szavazatot kapott 50 személy.

Az alkotmány-helyreállító nemzetgyűlés felállításának egy lehetséges folyamata

a/ A községek/városok polgáraiból, a történelmi alkotmány szellemiségét magukénak valló helyi civil szervezetek kezdeményezésére, polgári körök, párt alapszervezetek összefogásával helyi ALKOTMÁNY-HELYREÁLLÍTÁSI KOALÍCIÓK alakulnak.

b/ Az egy megyéhez tartozó községek/városok Alkotmány-helyreállítási Koalíciói 4-4 küldöttéből megalakul a Megyei (Budapesti) Rész-nemzetgyűlés.

c/ A megyei (budapesti) rész-nemzetgyűlések kidolgozzák ajánlásaikat az Alkotmány-helyreállító Nemzetgyűlés számára, és az ajánlás képviselőjére 4-4 "követet" küldenek a Nemzetgyűlésbe. A megyei (budapesti) követek összessége a nemzetgyűlés népi szekciója.

d/. Az Alkotmány-helyreállító Nemzetgyűlés Népi Szekciója összeül és kidolgozza a többi szekcióba meghívandó szervezetek és személyek jegyzékét (lásd "Az Alkotmány-helyreállító Nemzetgyűlés Összetétele" című pontot). A Népi Szekció megválasztja titkárságát. A Titkárság lebonyolítja a meghívásokat, és megszervezi az Alkotmány-helyreállító Nemzetgyűlés alakuló ülését.

e/ Az Alkotmány-helyreállító Nemzetgyűlés kidolgozza a történelmi alkotmány (a Szent Korona eszme) elveit tükröző Alkotmányos Alaptörvény tervezetét, majd népszavazásra bocsátja.

f/ A választópolgárok új Országgyűlést választanak, amelynek egy év alatt végrehajtandó feladata a jogszabályok összehangolása az Alkotmányos Alaptörvénnyel.

E folyamat teljes időtartama 3-4 évre becsülhető.

4./ Zétényi Zsolt és a Nemzeti Jogvédő – közleménye elé.

A magyar jogásztársadalom élő lelkiismerete Zétényi Zsolt - *akinek egykori törvénytervezete* -, nemcsak a volt gyilkosok megbüntetését célozta, hanem a jövőbeni bűnelkövetőknek is üzenet volna, hogy nem tudnak majd a politikai hatalom védőernyője mögé bújni, s cselekményük nem marad következmények nélkül. Ezen „Zétényi-Takács” tervezetet a magyar jogállamnak csúfolt intézményrendszer lesöpörte. Most - *mint a Nemzeti Jogvédő Alapítvány elnöke* -, közzétett egy közleményt, amely világosan alátámasztja azon régi állításomat, hogy a jogállamiságot ma is az Andrej Januarjevics Visinszkij módszereivel képzelem el a hatalom. (*bár elismerem: van olyan változás is, amely ellene hat*)

Zétényi Zsolt írása igazolja azt is, hogy a hagyományos magyar jogi alapelveket megtipró, a jogászi foglalkozás elemi szabályait politikai megfontolásból tudatosan mellőző bírókra, ügyészekre és ügyvédekre (*Tisztelet a kivételnek!*) van szüksége a jelenlegi rendszernek. Mindezt alátámasztja az is, hogy ilyeneket állít a kitüntetéssel - *mintegy példaképpül* - a jogásztársadalom elé az illegitim államhatalmat is csak csalással bitorló politikai bűnbanda.

Arra kérem tehát a tisztességes jogászokat, újságírókat és egyéb gondolkodó értelmiségieket, hogy **ne nevezzék jogállamnak azt a rendszert**, amely megpróbálja elfeledtetni velük és az egész társadalommal a magyar jogi és közjogi tisztességet, s a nácikhoz és a bolsevikokhoz hasonló módon, ún. sorozatgyártott törvények tömegére hivatkozva állítja magáról, hogy jogállam. Ilyen alapon volt jogállam a Szovjetunió és a Náci Németország is.

Ha sikerül visszatérni a magyar alkotmányosságához, javasolni fogom például a BTK olyan módosítását is, hogy minősített emberölési esetekben maga a törvény mondja ki, hogy nincs elévülés! Mert a jelen „liberálisnak” hazudott módszereivel elértük azt, hogy nincs valódi visszaretentő hatása a gyilkosság elkövetése tekintetében a törvénynek. Sőt, sok olyan – *bűnöző életformát folytató* - személy gondolja úgy, hogy a börtön melege, a színvonalas edzőterem, a színes televízió, a munka nélkül megkapott ellátás szinte vonzó a számára, s még a tudatalattija sem mérlegel az elkövetés előtt. Ha azonban tudná, hogy az idő múlásával sem menekülhet a büntetés alól, s a büntetés sem lesz számára munka nélkül is ellátás, akkor valószínűleg változna ez a kép.

Lehet szépíteni, lehet takargatni, de a jogállam 1944. március 19-én kómába esett Magyarországon. S azon jogászok, akik valóban fel akarják éleszteni, azok ma a Nemzeti Jogvédő Alapítvány tevékenységében vesznek részt, s nem a (*de jure*) illegitim államot szolgálják.

Szeged, 2010-01-01

Dr. Bene Gábor S.

6./ A NEMZETI JOGVÉDŐ ALAPÍTVÁNY KÖZLEMÉNYE

Tömböl László mérnök vezérezredes, a HM Honvéd Vezérkar főnöke, szeptember 21-én, emléktárgyat adományozott Borszéki Tivadar, Hajnal István, Nagy János ny. vezérőrnagyoknak, **dr. Mátyás Miklós** nyugállományú hadbíró vezérőrnagynak, valamint Bíró József és Farkas Bertalan nyugállományú dandártábornokoknak. Eddigi tevékenységüket megköszönve, nyugdíjas éveikhez jó egészséget és magánéletükben sok boldogságot kívánt az ünnepelteknek.

Az év eseményeit számbavéve nem mehetünk el szó nélkül azon tény mellett, hogy **dr. Mátyás Miklós** személyében a jogállam (?) nevében **egy a jogállami alapelveket megtipró, a bírói hivatás és a jogászi foglalkozás elemi szabályait politikai megfontolásból tudatosan mellőző, sok ártatlan ember halálraítéléséért és kivégzéséért felelős személyt tiszteltek meg.**

Dr. Mátyás Miklós legbecstelenebbül büntetéssel sújtott, Fekete Pál kivételével kivégzett áldozatai a teljességre törekvés igénye nélkül: Mecséri János ezredes, Szendi Dezső alezredes, Szabó Pál őrnagy, Rémiás Pál hadnagy, Magyar János, mert védték a hazát (Juta dombi fegyveres ellenállás,) Motzer Nándor hadnagy, mert nem akart szolgálni a Kádár féle hadseregben, Fekete Pál, mert megmentette Békéscsabát a szovjet megtorlástól, életfogytiglani szabadságvesztést kapott a forradalom békéscsabai vezetői elleni perben, Veréb László és Angyal Józsefné Friedl Valéria hűtlenség miatt kapott halálbüntetést, Mányi Erzsébet, fegyver és lőszer rejtegetés miatt kapott halálbüntetést, annak ellenére, hogy a fegyvert beszolgáltatta.

Kristóf László, Palotás Ferenc csendőr tiszthelyetteseket, (mert hivatali kötelezettségüket teljesítve le kívánták tartóztatni a több emberen elkövetett emberölésért felelős, dr. Ságvári Endre, súlyos állam ellenes bűncselekmény miatt körözött személyt,) továbbá Molnár Mihályt halálra ítélte, s a büntetést végrehajtották. Ezen ítélet törvénysértő voltát, az anyagi jog elemi, tudatos semmibe vételét a Legfelsőbb Bíróság 2006-ban felülvizsgálati eljárásban megállapította. Ezen bírói úton elkövetett emberölések miatt feltehetőleg elévülés miatt nem indult büntetőeljárás dr. Mátyás Miklós ellen (s egyetlen önkényuralmi gyilkos ellen sem), **az elévülés azonban nem változtat a bírói bűncselekmény megtörténtén, s ennek erkölcsi következményein.**

Számos, elsőfokon halálraítélt áldozat büntetését másodfokon enyhítették, az ő nevüket, továbbá a súlyos szabadságvesztéssel sújtottak nevét helyhiány miatt nem soroljuk fel.

Nyomatékkal figyelmeztetünk arra a megdöbbentő tényre, hogy a jogállamnak hirdetett Magyar Köztársaság nyilvános megbecsülésben részesített valakit, aki több ember bírói úton történt megölésének tettese, s akinek ténykedése bemocskolta mind a bírói, mind a katonatisztescsület és tekintélyt nemcsak a múltban, de ezen mostani hivatalos megbecsülés által a jelenben is.

Nemzeti Jogvédő Alapítvány

Dr. Zétényi Zsolt elnök

6./ Társadalomlélektan, vagy választási elemzés?

„Aki egy kampányban tudatosan nem mond igazat, aki egy kampányban tudatosan hazudik, az egészen nyilvánvalóan nem szolgálhatja saját – nemesnek mondott – céljait.” Gy. F.

Nem a választók, hanem a szisztéma a hibás!

Az elmúlt évtizedekben a magyar polgárok látóköre nem nagyon szélesedhetett, hiszen állandó szellemi és fizikai elfoglaltságot adott nekik a családról való gondoskodás, az emelkedő közüzemi számlák kifizetésének és a munkahely elvesztésének a veszélye. Eközben a magyar társadalom nem kereste az évezredes, „józan paraszti” gondolkodást és nem akart nemesebb, tudásbirtokossá válni, mert a „**kereskedelmi televíziók Győzőikéi**” elrabolták még azt a kevés szabadidejét is, amelyet erre fordíthatott volna.

A magyar társadalom szavazópolgárnak nevezett része, egyszerűen nem érti, hogy a „képviselőház” miért nem őt képviseli a választások után, s a jelenlegi **386** ál-képviselő miért nem számolhat el - *a költségeit illetően* - tisztességesen? Azt sem tudják, hogy a listára való szavazás és az egyéni választókerületek kombinációja igen ritka a világban, s ezzel a megoldással **210** olyan személy is bekerül majd az alsóházba (*mint pártképviselő és nem népképviselő!*), akiket a pártjaik vezetői jelölnek és nem a demokráciában hívő polgárok. A választók tehát jól át vannak verve, s közben megy a maszlag a demokratikus jogokról!

Talán ezért is jelentette ki magabiztosan - *a kábítószer élvezetére mindenkit rábeszélő* - **Konrád György** a minap, hogy a demokrácia nincs veszélyben a szélsőjobb oldali párt parlamentbe jutása kapcsán. Vajon milyen demokráciára gondolhatott a nyilatkozó akkor, amikor világosan látható, hogy egy többpárti diktatúrában élünk. Ahol a képviselőháznak (*illetve az azt uraló pártnak*) nincsenek ellensúlyai, s magukat a képviselőket sem hagyják a lelkiismeretük szerint szavazni, hiszen pénzbírságot kap az, aki nem a pártvezetés utasítása szerint nyomja a gombot. A magukat demokratáknak hazudozó értelmiségiek, ezért olyan biztosak a dolgukban, s ezért nem aggódnak az elszámoltatástól, hiszen a FIDESZ is liberálisnak füllentette magát addig, amíg az volt a

sikeresnek látszó szerep. Aki pedig liberális, az megbízható is a Konrád-féle füvesek szemében. Persze én – *aki nemzeti liberálisnak tudtam magam sokáig* –, ma már szélsőséges vagyok a számukra, mert merem kimondani az igazságot, a tabutémáikról alkotott véleményemet pedig, le is merem írni! (*nesze neked szólásszabadság és demokrácia!*)

A rejtélyek.

Az alaprejtély az, hogy miért nem gyűjtötte össze a Fidesz azt a 200-300 ezer aláírást tavaly egy népszavazásra, amely egyrészt lecsökkentette volna az alsóház képviselőinek számát 176 fő egyéni képviselőre, s egyúttal biztosította volna számára a hön áhított 2/3-os többséget könnyedén, sőt tökéletesen biztosan? (*ha érdekelnek a részletek, kattints ide: nepszavazas@nephatalom.hu*)

Ne feledjük azt se, hogy az elmúlt két választási ciklus alatt, a korrupciós botrányok túlnyomó többségét kormánypárti politikusok „lobbították” ki maguknak, s nem a Fidesz, hanem a szenzációra hajtó sajtómunkatársak, vagy az állami szervezetekben visszamaradt tisztességesek borították ki a bilit. A Fidesz persze kihasználta a lehetőséget, de nem vitte túlzásba. Hogy az ellenzék köreiből miért nem sikerült a kormány folyamatos korrupciós ügyeit valódi botrányra robbantani: az rejtély. De az is rejtély, hogy ha **Orbán Viktor** 1989-ben tudta és kimondta a következőket: „***Kiszesekek közül nincsen normális, tárgyalóképes ember. Egyetlen ember van, akit komolyan kell venni, ha az ember tárgyal, mert az, próbára teszi az ember képességeit. Az a Gyurcsány nevű ember.***” Nos, ha ismerte és tudta róla, hogy „komolyan kell venni” akkor vajon mi oka lehetett arra, hogy mégsem vette komolyan abban a négy esztendőben, amikor miniszterelnökként lehetősége lett volna rá? Remélem, ez sem marad örök kérdés, s legalább közvetetten választ kapunk erre a rejtélyre is, a következő négy esztendőben.

Schifferre cserélték Dávidot?

Bár a választások utáni nyilatkozatokban sűrűn elhangzott a politikai váltógazdálkodás szükségessége és a következő választásokon való MSZP siker emlegetése, sőt erre adhat magyarázatot az is, hogy a politikai maffia közötti elosztási százalékokat (*30 az ellenzéknek, 70 a kormánypártoknak*) kikotyogó **Dávid Ibolyát** lecserélték - a **Lányi Andrást** is megrövidítő LMP vezéralakjára - **Schiffer Andrásra**. (*Ő ellene nyerte meg a pert Lovas István újságíró, mert uszító és gyilkosságra felbújtó rapszöveget hozott nyilvánosságra a TASZ honlapján.*) Az amerikai diplomácia (?), vagy inkább a Wall Street által támogatott LMP váltja tehát fel, a kényelmetlenné váló és ide-oda kapkodó MDF vezetést, valamint annak, a kiszámíthatatlanul szavazgató képviselőit. Ám az új párt retorikája lényegében a két most kibukott rendszerváltó (?) párt (*normális politika, rasszisták és antiszemiták ellen?*) irányzatainak elegyét fogja követni, némi zöldmozgalmi beütéssel.

A magyarnak mondott politikai osztály korrupciós osztályzatát még most sem állította ki a választópolgár elégtelenre, s nem buktatta meg az Maszopot annyira, hogy a FIDESZ-KDNP is rákényszerüljön a politikai bűncselekmények és gazdasági korrupció teljes felszámolására. Pedig a választópolgárok a jövőben már nem fognak megelégedni a retorikai elszámoltatással! Ezt az is alátámasztja, hogy az LMP-re leadott szavazatok mögött nem csak a liberális – *tehát volt szabaddemokrata* – szavazók állnak, hanem sok-sok csalódott Fideszes, Maszopos, Fórumos. ***Az LMP-re tehát azért volt nagy szükség, hogy azon szavazókat, akik elhitték a szélsőséges és fasiszta minősítést a Jobbiknak, áttereljék a hangzatos nevű és eddig nem kompromittálódott „ellen jobbik” párthoz.*** Az éceszgéberek tehát megint kitűnő munkát végeztek, s a politikai színház előadása zavartalanul folytatódik az átfestett SZDSZ roncstelepen, ahol a portástól a pártigazgatóig lecseréltek mindenkit, s a „zöld-liberalizmussal” és az új cégtáblával lehet majd folytatni a közvagyon kirablását. Illetve annak „jogszerű, demokratikus és jogállami” színelőadását. Mert ezek az értelmiségiek a látszat hollywoodi elhitetéséhez, gátlástalanul értenek!

Az alkotmányos és erkölcsi válságot megoldja-e egy választás?

A társadalom régóta érzi már, hogy nincs minden rendben Magyarországon. Ám a megoldást ez idáig nem találta meg, mert olyan erkölcsi fertőben tocsog a politikai színház nézőtere is, hogy ma itt közvagyonot lopni, szinte cowboy romantikának számít. A romabűnözés emelkedését és ennek állami támogatását problémaként felvető Jobbikot, úgynevezett „vad cigányellenességgel” vádolók persze, ugyanabban a „zöldre átfestett liberalizmusban” fognak majd segédcsoportokat találni, amely már sokszor bebizonyította, hogy önérdékű és alkalmatlan a nemzeti érdekek és értékek képviselőjére. Akiket ők képviselnek, azok a nemzetközi pénztőke cápái, a pénzmultiplikátort üzemeltető magánbankok és kiszolgáló személyzetük. A termelőtőke hazai képviselőit semmiképpen nem támogató, s a közbeszerzéseken jókat kereső holdudvar viszont a helyzet változatlanságában érdekelt. Nekik feltétlenül szükségük van a cigányságnak azon lumpen és bűnöző rétegére, amely majd rasszizmusról és antiszemitizmusról fog visítani azért, hogy nehogy kiderüljön, kik is azok, akik lenyúlják azon forint milliárdokat, amelyeket a cigányság felzárkóztatására szánt a költségvetés. *(a hisztéria egyúttal a többi tolvajról is elvonja majd a figyelmet!)*

A magyar társadalom nem rasszista, a Jobbik még kevésbé. Mivel mi magyarok, évszázadokon át befogadtunk minden jó szándékú idegent *(később már a kevésbé jó szándékúakat is!)*, így ma sem a cigányság eltérő bőrszíne, vagy kultúrája a probléma, hanem az államot megszálló liberális megmondóemberek törvényszintűre emelt igazságtalanságai, amelyek az általuk „védett” cigányságot a bűnözés útjára, a segélyek kikövetelésére és a segélyeken való

lumpen élet - folyamatossá válására kényszeríthették. Mert liberális banditáknak meg kell osztani a társadalmat, s szembe kell állítani minden érdekcsoportot, hiszen a folyamatos figyelemelterelő előadáshoz és a társadalmi félelemérzet-, valamint kiszolgáltatottság növeléséhez, éppen erre van szükségük!

A Jobbik, csak kimondott egy tabutémáról alkotott véleményt, amelyet lehet ugyan tagadni, de nem érdemes, mert aki ebben az országban él és nem teljesen hülye, az tudhatja az igazságot akkor is, ha esetleg baloldali nézeteket vall!

Nincs abban semmi elitellenesség, hogy a társadalom ráunt az állam által, *(szinte)* kikényszerített bűnözésre és a munkanélküliségbe szorított cigányság támogatását szétlopó cigányvezetőkre, de az intellektuális bűnözőkből és a nemzetellenes ál-törvényeket és a globális multicégek adókedvezményét megszavazó politikusokból is. De ráuntak az elitnek nevezett pártvezetői és államigazgatási garnitúrák tehetetlenségére is, s a Jobbik elleni „szélsőséges” támadások sem tudták elvenni a kedvét akkor, ha a „józan paraszti ész” logikájának mérlegére tették a voksolást. *(még nem elegen tettek így, bár a megoldásra nincsen pártok által kereshető lehetőség, csak a szívós nemzetépítő munka, a nemzettudat felélesztése, az erkölcsi megújulás és az értelmiség önszerveződése az alkotmányos tudatosság terjesztésének érdekében!)*

Súlyos szavak ezek, de az is bizonyíték, hogy nincs pártos megoldás, ami Bács-Kiskun megye 06. számú egyéni választókerületében történt, Izsákon, az 5. sz. szavazókörben:

A Jobbik jelöltjére 82-en, az MSZP jelöltjére 45-en szavaztak. Ezzel szemben a jegyzőkönyvben fordítva tüntették fel az eredményt. A városi képviselő testület egyik tagja felhívta a jegyző figyelmét arra, hogy ordító a különbség: egymásnak fordított tükörképe a két pártra, illetve annak jelöltjeire leadott szavazatok száma. Ennek ellenére az eredmény fölülvizsgálatáról hallani sem akartak, és hazaküldték a panasztevőt. Később mégis összehívták az 5. sz. izsáki szavazókör szavazatszámoló bizottságát, és megállapították, hogy valóban „tévedés” történt: a Jobbik-ra adott szavazatok számát az MSZP rovatába, az MSZP-re leadottakat pedig a Jobbik rovatába írták! A tévedés itt összesen 74 szavazattal torzította a két párt jelöltének eredményét. „Természetesen” a Jobbik kárára. Ilyen a jelen képviseleti demokráciája és a pártrendszerben működő szavazás ma, Magyarországon. *(persze másutt is, csak ott ügyesebben csálnak!)* **Az egész szisztéma a csalásra, lopásra és hazudozásra épül.** Nem csak a politikában és a választásokon, hanem a gazdaságban is. Mindenütt becsapnak, meglopják minket, az állítólagos néphatalom, népszuverenitás birtokosait. (sic)

A közvagyonnak mindannyian résztulajdonosai vagyunk?

Néha olyan érzésem van, hogy a választásokkal átruháztuk a közvagyont a képviselők ellenőrizte (sic) kormányra, s az azt tesz vele, amit akar. Pedig ilyen felhatalmazást nem kaphatnak, hiszen a közvagyont nem egy nemzedék, hanem a történelmi magyar államok minden generációja építette. Az erkölcstelenség világában azonban, úgy tűnik csak a materiális közvagyonra tart igényt a politikai osztály, de a szellemi örökségünkre – pl. a történelmi alkotmányra – nem! Azt 1949-ben ellopták és letagadják! Ez volt a kifosztásunk első stációja, mert a szellemi értékeink nélkül, nem tudjuk megvédeni a materiális javainkat sem!

Sajnos az általános meglopottság, a nemzet közvagonának (egyébként teljesen törvénytelen) szétlopása és az általános bizonytalanság érzésének elhatalmasodása nem fog megváltozni, hacsak a Fidesz nem fog komoly gazdasági, alkotmányos és erkölcsi fordulatot végrehajtani a következő hónapokban, években. Ha a politikai vesztegetés szintje és arcátlansága marad, ha az állami jogfolytonosság a Rákosi-kádár rendszerrel megmarad és a magyar alkotmányos gondolkodás hatalommegosztási elméletének és gyakorlatának nem ad teret a jövő kormánya, akkor már most bukásra van ítélve!

A közgazdasági hazugságok tengerében éppen olyan nehezen lehet eligazodni, mint a választási célszerűtlenségben. De jó lenne, ha a FIDESZ is felfigyelne arra, hogy a magyar munkavállalók négyszer nagyobb értéket állítanak elő ma, mint a rendszerváltás éveiben. A bérek azonban – minden látványos hazudozás ellenére – nem nőttek ilyen ütemben, s ma a lengyel munkavállalókkal szemben **4 millió forintos értékvesztésben** vagyunk! A meg növekedett teljesítményhez, arányosan növekedő bérezéshez viszonyítva azonban: **11 millió fölötti a bérelmaradás családonként.** Mindezen többlet teljesítmény profitját a multik viszik ki az országból, s a megmaradt jövedelmeink megtakarításainak hasznát pedig, elsősorban a pénzmultiplikátort „üzemeltető” magánbankok szerzik meg tőlünk, kamatfizetés formájában!

Vajon mi lesz a Fidesz és a Jobbik válasza erre?

Szeged, 2010-04-12

6./A Szent Korona nemcsak tárgy, de üzenet és személy is.

(Lásd: részletesen tudos.virtus.hu honlapon Varga Géza tollából.)

Bár írásom célja nem a magyar beavató korona tárgyi ismertetése, misztikájának elemzése, de néhány érdekességet mégis megemlítek. A korona egységes egész, tudatos és nagyon is tervszerű ötvösmunka, mert még hieroglifikus szöveg is

olvasható rajta az egyéb jelképi üzenetek mellett. Az időszámításunk szerint kb. 400 körül, kaukázusi szkíták, vagy más hun-perzsa határterületeken, a hunokkal együtt élő öskeresztény avar, vagy párthus (apar) ötvösök alkothatták.

A korona annak az - *akkor új* - ötvös-technikának egy kiemelkedő alkotása, amely a Volga-vidéken csak a hunokkal együtt jelent meg. Fő jellemzői az elsősorban indiai piros almandint, s a színes gránátot, üvegpasztát felhasználó rekeszes kőberakás és filigránózás. Ez az ún. *polichróm stílus* már a II-IV. századi grúz és örmény sírokból jól ismert. Magát a technikát már jóval a hun korszak előtt ismerték a szkíták, de a színes kőberakást kiválóan alkalmazták a párthusok, sőt a kusánok is (*Bakay/1997/159*).

Az sem közismert, hogy a korai kereszténység már az első-második századtól folyamatosan jelen van a Kárpát-medencében, hiszen már a IV. században létezett hun nyelvű biblia, és csupán a római irányzat erőteljes előretörését jelentette Szent István korának térítései. Ha már 418-ban azt írta Orosius egyházatya, hogy: „*Kelet és nyugat templomai hunokkal telnek meg, mivel a hunok Jézus-hitűek*”, akkor biztosan azok voltak a hazatérő Árpád népei, s az itt élő, hun nyelven beszélő avarok is. Hargita Csaba professzortól olvastam, hogy: „*A kortárs források nem tudtak az avarok és az előttük megjelent hunok között különbséget tenni, ugyanígy járnak az utánuk jövő magyarokkal is.*” A Szent Korona szkíta keresztje pedig már nem valószínűsít, hanem bizonyít is! Ugyan így, hun készítőket tételez fel az abroncs mérete, díszítése, mert a hun diadémok abroncsa is 5-8 cm széles aranylemezből készült, s díszítés egyértelműen hun mintát alkalmaz, ráadásul a felület zsúfolt díszítése is, éppen a hun korban jött divatba. Az alkalmazott hegyszimbólum mind a koronán, mind a jogaron szerepel. Az uralkodói jogarnál a kristály az égi ország jelképe, de a Szent Korona pártájának áttetsző hegyábrázolásai is az égi ország jelképei lehetnek, a gyöngydrót keretekkel felosztott –*zománcképeket tartalmazó* – mezők fölött. A keresztpánt boltozatán trónoló napos-holdas Pantokrátor-kép II. András magyar király 1233-as pecsétjén és a horezmi érmék uralkodóképein is szerepel, tehát avarokat, hunokat kibocsátó területeken is felbukkan (*Bakay/1997/206*).

Egyértelműen hun vonatkozású az apostolképek némelyike is, mert András a Fekete-tengertől északra élő népek között, Fülöp pedig "nomád" népcsoportokat térített. A katonaszentek – *Szent Demeter és Szent György* – pedig hun páncélt viselnek (*Csomor/1996/541*). A korona életfái iráni jellegűek, mert a nyugati, vagy a bizánci művészetben nem állnak életfák a trónoló Krisztus mellett. Így tehát a nyugati illetve bizánci készítést teljesen ki is zárhatjuk. Különösen akkor, ha tudjuk, hogy a koronánkon egyes képek a Habsburgoknak köszönhetően elcserélődtek, s eltűnt róla egy fontos kép, a mi ősi Boldogasszonyunk. Annak a képe, akiről azt mondta Jézus, hogy: „Az én anyám a lélek.” A koronán szereplő jelkészlet tehát részben hieroglifus. dr. Tóth Judit szerint az apostol feliratok is üzenetet közvetítenek. (*Lásd a Szent Korona a mágikus pecsét c. könyvében*)

Hieroglifák szimbólumírását sokan próbálják megfejteni, de szerintem még sokáig fogja rejtegetni ősi titkait koronánk. Szimbólumot formál például a Szent Korona szerkezete is. Felülnézete az Isten által teremtett földet ábrázolja, s azonos a székely rovásírásunk „f” (**azaz Föld**) jelével. Jelzi az uralkodó helyét, ahonnan a föld négy tájára kiárad a rend. Elölnézetből, eget és földet összekötő világfát láthatjuk az uralkodóval (Jézussal) az élen, amely az igazságos hatalom tehát a joguralom égi eredetére utal, az égből kapott „g” (**azaz ég**) rovásjel alakjában. Az ég és a föld közötti kapcsolat úgy érthető legegyszerűbben, hogy idézzük a költőt: „alattam a föld, felettem az ég, s bennem a létra!”

Szent Korona díszítésében megtalálhatjuk a "j" rovásjel kacszkaringós alakját is, amelynek jelentése: **jó!** Csak a Szent Koronán, vagy hun-utód népek egyes alkotásain található ez a tajtékozó hullámot ábrázoló kacszkaringók, amely "j" rovásjel, azaz a **jó** szavunk! A **jó** tehát vonatkozhat mindenre, amit a korona megtestesít: **Jó föld, jó király, jó uralom, jó hit**, stb. Ez az olvasat lehet a koronaeszme legtömörebb és legkorábbi összefoglalása, azaz a világ legkorábbi alkotmányszövege, melyet persze lehet vitatni, de bizonyít a Szentkorona-tan! Végül az abroncon lévő Krisztuskép térdeinek rekeszrajzolatában felismerhető a „jm” ligatúrát is megemlítem. Ilyen látható hun szíjvégeken és a moldvai csángók által festett, hímes tojásokon is. E rajzolatok a szokásos és indokolt formáktól azért térnek el, mert valamilyen jelentést hordozhatnak.

Korona elölnézet

Kínai „ég”
képjel

Székely „g”
(ég) jel

Korona felülnézet

Székely „f”
(föld) jel

Kínai „föld”
képjel

Ez a könyv valójában egy teszt-próba. Olvasása közben bárki lemérheti, hogy mennyire érti a Szent Korona eszme, a hagyományos magyar hatalomelmélet kérdéseit, amelyeket egy középkori, vagy újkori magyar nemes, polgár, de még egy írástudó parasztember is megértett.

Hiszen csak józan paraszti ész kell hozzá, semmi egyéb.